

BĘDZIECIE MOIMI ŚWIADKAMI

**Misyjne Materiały liturgiczne
na Tydzień Misyjny 2022**

SPIS TREŚCI

Wprowadzenie

Orędzie

Modlitwa na każdy dzień

Świadectwa

Niedziela – 23 X
Będziecie moimi świadkami

Poniedziałek – 24 X
Rodziny – „Będziecie moimi
świadkami”

Wtorek – 25 X
Dzieci – „Będziecie moimi
świadkami”

Środa – 26 X
Księża i konsekrowani –
„Będziecie moimi świadkami”

Czwartek – 27 X
Róże Żywego Różańca –
„Będziecie moimi świadkami”

Piątek – 28 X
Chorzy i cierpiący – „Będziecie
moimi świadkami”

Sobota – 29 X
Wolontariusze misyjni –
„Będziecie moimi świadkami”

Adoracja
z bł. Pauliną Jaricot

Dodatek dla dzieci

Statystyka misyjna

Misyjne Materiały Liturgiczne

BĘDZIECIE MOIMI ŚWIADKAMI

TYDZIEŃ MISYJNY 2022

TYDZIEŃ MISYJNY ONLINE

missio.page.link/TM2022

Papieskie Dzieła Misyjne
Warszawa 2022

Missio-Polonia
Wydawnictwo Papieskich Dzieł Misyjnych
01-015 Warszawa, Skwer kard. Stefana Wyszyńskiego 9
tel. (22) 838 29 44

Zespół redakcyjny:
ks. Maciej Będziński, s. Monika Juszka RMI,
ks. Michał Kacprzyk, s. Katarzyna Murawska FMM,
Elżbieta Polkowska, Anna Sobiech

Korekta:
Ewa Mościcka, Joanna Przypolska

Skład:
Krzysztof Kopania

ISSN 1232-6100

WPROWADZENIE

~ „Będziecie moimi świadkami” ~

„Będziecie moimi świadkami” to słowa zaczerpnięte z Dziejów Apostolskich, które wskazują, że każdy ochrzczony człowiek jest uczniem-misjonarzem. „Forma liczby mnogiej podkreśla wspólnotowo-eklezyjalny charakter misyjnego powołania uczniów. Każdy ochrzczony jest powołany do misji w Kościele i z mandatu Kościoła – misja jest więc realizowana razem, a nie indywidualnie, w komunii ze wspólnotą kościelną, a nie z własnej inicjatywy. I nawet jeśli ktoś w jakiejś szczególnej sytuacji sam wypełnia misję ewangelizacyjną, to wypełnia ją i powinien ją zawsze wypełniać w komunii z Kościołem, który go posłał” (*Orędzie na Światowy Dzień Misyjny 2022*). To wołanie papieża Franciszka ma nas obudzić do powszechnej misji ewangelizacyjnej, która niczym „Boskie DNA” wpisana jest w żywy organizm, jakim jest Kościół.

Dzisiaj Kościół, przez osobę papieża, zaprasza każdego ochrzczonego, aby podjął misję osobiście i we wspólnocie, z mocnym przekonaniem, że głosi Jezusa, który go posłał.

Oddajemy do Waszej dyspozycji materiały na Niedzielę Misyjną i Tydzień Misyjny.

Tegoroczne materiały zostały wzbogacone o świadectwa misyjnego zaangażowania. Zachęcam również do skorzystania z tekstu adoracji Najświętszego Sakramentu. Jest to dziękczynienie za beatyfikację Pauliny Jaricot, założycielki Dzieła Rozkrzewiania Wiary i Żywego Różańca oraz owoc konkursu „Z Różańcem i Pauliną jesteśmy jedną drużyną”.

Po raz trzeci, poczynawszy od Nadzwyczajnego Miesiąca Misyjnego w 2019 roku, proponujemy wezwanie misyjne do modlitwy wiernych na każdy dzień października.

Proponujemy również krótkie filmy ze świadectwami misjonarzy, które są dostępne pod podanym na okładce linkiem i kodem QR.

Gorąco zachęcam do przekazywania tych pomocy duszpasterskich parafialnym animatorom, katechetom i księżom prefektom. Niech znakiem jednoczącym nas będzie specjalny plakat oraz często odmawiana modlitwa przez wstawiennictwo bł. Pauliny Jaricot.

Serdecznie dziękuję za zaangażowanie i wsparcie materialne, jakie płynie do PDM na realizację projektów misyjnych. Z woli papieża wszystkie ofiary z Niedzieli Misyjnej trafiają do dyspozycji Dykasterii ds. Ewangelizacji.

Dzięki ofiarności wiernych przekazaliśmy w ubiegłym roku 6,7 mln zł na utrzymanie kleryków misyjnych, kształcenie katechistów, budowę świątyń oraz wsparcie projektów dla dzieci.

Uczyńmy ten Tydzień Misyjny wielkim świętem dziękczynienia za dar misjonarzy i współpracowników dzieła misyjnego oraz za beatyfikację Pauliny Jaricot.

Niech w realizacji misyjnych planów prowadzi nas zawsze Boże Miłosierdzie.

Z wyrazami szacunku i oddania

ks. dr Maciej Będziński, dyrektor krajowy PDM

ORĘDZIE PAPIEŻA FRANCISZKA NA ŚWIATOWY DZIEŃ MISYJNY

23 października 2022 r.

ORĘDZIE NA ŚWIATOWY DZIEŃ MISYJNY 2022 r.

„Będziecie moimi świadkami” (Dz 1, 8)

Drodzy Bracia i Siostry!

Są to słowa z ostatniej rozmowy Jezusa Zmartwychwstałego z uczniami, przed Jego wstąpieniem do nieba, opisaną w Dziejach Apostolskich: „Gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi” (1, 8). Jest to również temat Światowego Dnia Misyjnego 2022 r., który jak zawsze pomaga nam przeżywać fakt, że Kościół ze swej natury jest misyjny. W tym roku daje nam on okazję do upamiętnienia kilku ważnych rocznic w życiu i misji Kościoła: 400-lecia ustanowienia Kongregacji ds. Ewangelizacji Narodów oraz 200. rocznicy powstania Dzieła Rozkrzewiania Wiary, które wraz z Dziełem Misyjnym Dzieci i Dziełem św. Piotra Apostoła sto lat temu uzyskało miano „papieskiego”.

Zastanówmy się nad tymi trzema kluczowymi wyrażeniami, które streszczają trzy podstawy życia i misji uczniów: „Będziecie moimi świadkami”, „aż po krańce ziemi” i „otrzymacie moc Ducha Świętego”.

1. „Będziecie moimi świadkami” – Powołanie wszystkich chrześcijan do świadczenia o Chrystusie

Jest to punkt centralny, istota nauczania Jezusa, skierowanego do uczniów dotycząca ich misji w świecie. Wszyscy uczniowie będą świadkami Jezusa dzięki Duchowi Świętemu, którego otrzymają – zostaną nimi ustanowieni przez łaskę. Gdziekolwiek pójdą, gdziekolwiek by byli. Tak jak Chrystus jest pierwszym posłanym, to znaczy misjonarzem Ojca (por. J 20, 21) i Jego „wiernym świadkiem” (por. Ap 1, 5), tak też każdy chrześcijanin jest powołany do bycia misjonarzem i świadkiem Chrystusa. A Kościół, będący wspólnotą uczniów Chrystusa, nie

ma innej misji, jak tylko ewangelizowanie świata, dając świadectwo o Chrystusie. Tożsamość Kościoła polega na ewangelizowaniu.

Ponowna pogłębiona lektura całości wyjaśnia pewne aspekty, które są zawsze istotne dla misji powierzonej uczniom przez Chrystusa: „Będziecie moimi świadkami”. Forma liczby mnogiej podkreśla wspólnotowo-eklezyjalny charakter misyjnego powołania uczniów. Każdy ochrzczony jest powołany do misji w Kościele i z mandatu Kościoła – misja jest więc realizowana razem, a nie indywidualnie, w komunii ze wspólnotą kościelną, a nie z własnej inicjatywy. I nawet jeśli ktoś w jakiejś szczególnej sytuacji sam wypełnia misję ewangelizacyjną, to wypełnia ją i powinien ją zawsze wypełniać w komunii z Kościołem, który go posłał. Jak uczył św. Paweł VI w adhortacji apostoelskiej *Evangelii nuntiandi*, dokumencie, który jest mi bardzo bliski: „Dzieło ewangelizacji nie jest niczym aktem osobistym i samotnym, ale całkowicie kościelnym. Dlatego, kiedy choćby najpospolitszy kaznodzieja, katechista czy duszpasterz, w jak najbardziej odległym kraju, głosi Ewangelię, gromadzi swą małą wspólnotę, udziela sakramentów, choćby był sam, wykonuje akt Kościoła, a jego dzieło zapewne łączy się z działalnością ewangelizacyjną całego Kościoła, nie tylko przez więzy «instytucjonalne», ale także przez więzy niewidzialne i przez ukryte zakorzenienie w łasce niebieskiej” (n. 60). Nie przypadkiem bowiem Pan Jezus posyłał swoich uczniów na misje po dwóch. Świadectwo chrześcijan o Chrystusie ma przede wszystkim charakter wspólnotowy. Stąd wynika zasadnicze znaczenie obecności wspólnoty, choćby małej, w wypełnianiu misji.

Po drugie, uczniowie są wezwani do przeżywania swojego osobistego życia w kluczu misji – są posłani przez Jezusa do świata nie tylko po to, by wypełniać misję, ale przede wszystkim, by żyć misją, która została im powierzona; nie tylko po to, aby dawać świadectwo, ale przede wszystkim, aby być świadkami Chrystusa. Jak mówi apostoł Paweł w prawdziwie poruszających słowach: „Nosimy nieustannie

w ciele naszym konanie Jezusa, aby życie Jezusa objawiało się w naszym ciele” (2 Kor 4, 10). Istotą misji jest dawanie świadectwa o Chrystusie, to znaczy o Jego życiu, męce, śmierci i zmartwychwstaniu ze względu na Jego miłość do Ojca i do rodzaju ludzkiego. To nie przypadek, że apostołowie szukali następcy Judasza wśród tych, którzy, tak jak oni, byli świadkami Jego zmartwychwstania (por. Dz 1, 22). To Chrystus, i to Chrystus Zmartwychwstały, jest tym, o którym musimy świadczyć i którego życie musimy dzielić. Misjonarze Chrystusa nie są posyłani, aby przekazywać siebie samych, aby popisywać się swoimi zaletami, zdolnościami przekonywania czy umiejętnościami kierowniczymi. Mają natomiast najwyższy zaszczyt ofiarowania Chrystusa słowem i czynem, głosząc wszystkim Dobrą Nowinę o Jego zbawieniu z radością i szczerością, tak jak pierwsi apostołowie.

Dlatego, w ostatecznym rozrachunku, prawdziwym świadkiem jest „męczennik”, ten, kto oddaje swoje życie za Chrystusa, odwzajemniając dar, którym On uczynił dla nas siebie samego. „Pierwszą motywacją do ewangelizacji jest miłość Jezusa, jaką przyjęliśmy, doświadczenie bycia zbawionym przez Niego, skłaniające nas, by Go jeszcze bardziej kochać” (*Evangelii gaudium*, 264).

Wreszcie stale aktualne jest spostrzeżenie św. Pawła VI na temat świadectwa chrześcijańskiego: „Człowiek naszych czasów chętniej słucha świadków aniżeli nauczycieli; a jeśli słucha nauczycieli, to dlatego, że są świadkami” (*Evangelii nuntiandi*, 41). Dlatego fundamentalne znaczenie dla przekazu wiary ma świadectwo ewangelicznego życia chrześcijan. Z drugiej strony, zadanie głoszenia Jego osoby i Jego orędzia pozostaje tak samo konieczne. Zresztą sam Paweł VI mówi dalej: „Tak, przepowiadanie, owo ustne głoszenie orędzia jest zawsze jak najbardziej potrzebne. [...] Słowo zawsze posiada swą wyższość i skuteczność, zwłaszcza gdy niesie z sobą moc Bożą. Z tego powodu i w naszych czasach zachowuje swą aktualność Pawłowe: «Wiara

ze słuchania» (Rz 10, 17): słowo usłyszane prowadzi do wierzenia” (*Evangelii nuntiandi*, 42).

W ewangelizacji zatem przykład życia chrześcijańskiego i głoszenie Chrystusa idą w parze. Jedno służy drugiemu. Są to dwa płuca, którymi każda wspólnota musi oddychać, aby być misyjna. To pełne, konsekwentne i radosne świadectwo o Chrystusie będzie z pewnością siłą przyciągającą dla rozwoju Kościoła także w trzecim tysiącleciu. Dlatego zachęcam wszystkich do odzyskania odwagi, szczerości, owej parezji pierwszych chrześcijan, aby dawać świadectwo o Chrystusie słowem i czynem, w każdej dziedzinie życia.

2. „Aż po krańce ziemi” – Odwieczna aktualność misji powszechnej ewangelizacji

Zachęcając uczniów, by stali się Jego świadkami, zmartwychwstały Pan zapowiada, gdzie są posłani: „w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi” (Dz 1, 8). Bardzo jasno wyłania się tutaj powszechny charakter misji uczniów. Podkreślono „odśrodkowy” ruch geograficzny, niemal w koncentrycznych kręgach, od Jerozolimy, uważanej przez tradycję żydowską za centrum świata, do Judei i Samarii, i aż po „krańce ziemi”. Nie są posłani, aby uprawiać prozelityzm, ale by głosić. Chrześcijanin nie uprawia prozelityzmu. Dzieje Apostolskie mówią nam o tym ruchu misyjnym – dają nam piękny obraz Kościoła, który „wychodzi”, aby wypełnić swoje powołanie do dawania świadectwa o Chrystusie Panu, kierowany Bożą Opatrznością poprzez konkretne okoliczności życia. Istotnie, pierwsi chrześcijanie byli prześladowani w Jerozolimie, dlatego rozproszyli się w Judei i Samarii i wszędzie dawali świadectwo o Chrystusie (por. Dz 8, 1.4).

Coś podobnego wciąż dzieje się w naszych czasach. Z powodu prześladowań religijnych oraz sytuacji wojny i przemocy wielu chrześcijan jest zmuszonych do ucieczki ze swojej ojczyzny do innych krajów. Jesteśmy wdzięczni tym braciom i siostram, którzy nie zamy-

kają się w cierpieniu, ale dają świadectwo o Chrystusie i Bożej miłości w krajach, które ich przyjmują. Do tego zachęcał św. Paweł VI, mając na uwadze „obowiązek i zadanie emigrantów w tych krajach, które ich przyjęły w gościnę” (*Evangelii nuntiandi*, 21). Rzeczywiście, coraz częściej doświadczamy, jak obecność wiernych różnych narodowości wzbogaca oblicze parafii i czyni je bardziej powszechnymi, bardziej katolickimi. Zatem duszpasterstwo migrantów jest działalnością misyjną, której nie należy zaniedbywać, a która może również pomóc miejscowym wiernym w ponownym odkryciu radości wiary chrześcijańskiej, którą otrzymali.

Wskazanie „aż po krańce ziemi” powinno zawsze motywować uczniów Jezusa w każdym czasie do wychodzenia poza znane im miejsca, aby dawać o Nim świadectwo. Pomimo wszelkich udogodnień, jakie niesie ze sobą postęp nowoczesności, istnieją wciąż obszary geograficzne, do których nie dotarli jeszcze misyjni świadkowie Chrystusa z Dobrą Nowiną o Jego miłości. Z drugiej strony, żadna ludzka rzeczywistość nie powinna być obca uczniom Chrystusa w ich misji. Kościół Chrystusowy był, jest i będzie zawsze „wychodzący” ku nowym horyzontom geograficznym, społecznym i egzystencjalnym, ku miejscom i sytuacjom „granicznym”, aby dawać świadectwo o Chrystusie i Jego miłości do wszystkich ludzi, każdego narodu, wszystkich kultur i wszystkich stanów społecznych. W tym sensie misja zawsze będzie także *missio ad gentes*, jak nauczał nas Sobór Watykański II, ponieważ Kościół zawsze będzie musiał wychodzić poza swoje granice, aby wszystkim świadczyć o miłości Chrystusa. W związku z tym pragnę przypomnieć i podziękować misjonarzom, którzy poświęcili swoje życie, aby wyjść „poza”, ucieleśniając miłość Chrystusa do wielu braci i sióstr, których spotkali.

3. „Otrzymacie moc Ducha Świętego” – Zawsze dać się umacniać i prowadzić Duchowi Świętemu

Zapowiadając uczniom, że staną się Jego świadkami, Chrystus Zmartwychwstały obiecał również łaskę towarzyszącą tak wielkiej odpowiedzialności: „Gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami” (Dz 1, 8). Rzeczywiście, zgodnie z opisem Dziejów Apostolskich, właśnie po zstąpieniu Ducha Świętego na uczniów Jezusa miało miejsce pierwsze świadectwo o Chrystusie, który umarł i zmartwychwstał, poprzez kerygmatyczne głoszenie, tak zwane przemówienie misyjne św. Piotra do mieszkańców Jerozolimy. Tak rozpoczęła się era ewangelizacji świata przez uczniów Jezusa, którzy wcześniej byli słabi, zalęknieni, zamknięci. Umocnił ich Duch Święty, dał im odwagę i mądrość, aby świadczyli o Chrystusie wobec wszystkich.

Tak jak „nikt nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: «Panem jest Jezus»” (1 Kor 12, 3), tak też żaden chrześcijanin nie może dawać pełnego i autentycznego świadectwa o Chrystusie Panu bez natchnienia i pomocy Ducha Świętego. Dlatego każdy uczeń, misjonarz Chrystusa, jest wezwany do uznania fundamentalnego znaczenia Ducha Świętego, do życia z Nim w codzienności oraz do nieustannego czerpania od Niego siły i natchnienia. Co więcej, właśnie wtedy, gdy czujemy się znużeni, pozbawieni motywacji, zagubieni, pamiętajmy, aby zwrócić się w modlitwie do Ducha Świętego, która – chciałbym to jeszcze raz podkreślić – odgrywa fundamentalną rolę w życiu misyjnym, by dać się pokrzepić i umocnić Jemu, będącemu niewyczerpanym Bożym źródłem nowej energii i radości dzielenia się życiem Chrystusa z innymi. „Otrzymanie radości Ducha jest łaską. I jest to jedyna siła, jaką możemy mieć, aby głosić Ewangelię, by wyznawać wiarę w Pana” (*Przesłanie do Papieskich Dzieł Misyjnych*, 21 maja 2020). Tak więc to Duch Święty jest prawdziwym protagonistą misji – to On daje właściwe słowo we właściwym czasie i we właściwy sposób.

Właśnie w świetle działania Ducha Świętego chcemy również odczytać rocznice misyjne obecnego 2022 roku. Utworzenie w 1622 roku Kongregacji Rozkrzewiania Wiary było podyktowane pragnieniem wspierania ewangelizacji na nowych terytoriach. Była to opatrnościowa intuicja! Kongregacja okazała się kluczowa dla uczynienia misji Kościoła prawdziwie ewangelizacyjną, to znaczy niezależną od ingerencji światowych mocarstw, aby ustanowić te Kościoły lokalne, które dziś wykazują jakże wielką żywotność. Miejmy nadzieję, że podobnie jak w minionych czterech wiekach, Kongregacja, ze światłem i z mocą Ducha Świętego, będzie kontynuowała i intensyfikowała pracę w zakresie koordynowania, organizowania i ożywiania działalności misyjnej Kościoła.

Ten sam Duch, który prowadzi Kościół powszechny, inspiruje także zwyczajnych mężczyzn i kobiety do nadzwyczajnych misji. I tak się stało dokładnie dwieście lat temu, gdy pewna młoda Francuzka, Paulina Jaricot, zainicjowała Dzieło Rozkrzewiania Wiary. Jej beatyfikacja odbędzie się w tym roku jubileuszowym. Chociaż sama żyła w niedostatku, poszła za Bożym natchnieniem, tworząc sieć modlitwy i zbiórek na rzecz misjonarzy, żeby wierni mogli czynnie uczestniczyć w misji „aż po krańce ziemi”. Z tego genialnego pomysłu narodził się Światowy Dzień Misyjny, który obchodzimy co roku, a z którego ofiary, zbierane we wszystkich wspólnotach, przeznaczone są na fundusz powszechny, poprzez który papież wspiera działalność misyjną.

W tym kontekście wspominam również francuskiego biskupa Karola de Forbin-Jansona, który założył Dzieło Misyjne Dzieci, aby promować misje wśród dzieci, pod hasłem: „Dzieci ewangelizują dzieci, dzieci modlą się za dzieci, dzieci pomagają dzieciom na całym świecie”; a także panią Joannę Bigard, która powołała do życia Dzieło św. Piotra Apostoła, aby wspierać seminarzystów i księży na terenach misyjnych. Te trzy dzieła misyjne zostały uznane za „papieskie” dokładnie sto lat temu. To również pod natchnieniem i kierownictwem Ducha Świętego

bł. Paweł Manna, urodzony 150 lat temu, założył obecną Papieską Unię Misyjną, aby uwrażliwiać i animować do misji kapłanów, osoby konsekrowane i cały lud Boży. Paweł VI uznał za papieskie to Dzieło, którego sam był członkiem. Wspominam o tych czterech Papieskich Dziełach Misyjnych ze względu na ich wielkie zasługi historyczne, a także po to, aby zachęcić was do radowania się wraz z nimi, w tym szczególnym roku, ich działalnością na rzecz misji ewangelizacyjnej w Kościele powszechnym i w Kościołach lokalnych. Oby Kościoły lokalne mogły znaleźć w tych Dziełach solidne narzędzie do umacniania ducha misyjnego w ludzie Bożym.

Drodzy bracia i siostry, nie przestaję marzyć o całym Kościele jako misyjnym i o nowym okresie działalności misyjnej wspólnot chrześcijańskich. I powtarzam życzenie Mojżesza dla ludu Bożego w drodze: „Oby tak cały lud Pana prorokował!” (Lb 11, 29). Tak, obyśmy wszyscy byli w Kościele tym, czym już jesteśmy na mocy chrztu: prorokami, świadkami, misjonarzami Pana! Z mocą Ducha Świętego i aż po krańce ziemi. Maryjo, Królowo Misji, módl się za nami!

Rzym, u św. Jana na Lateranie, 6 stycznia 2022 roku, w uroczystość Objawienia Pańskiego

Franciscus

Franciscus

MODLITWA NA KAŻDY DZIEŃ

Proponujemy, aby każdego dnia października dodawać jedno wezwanie do modlitwy wiernych.

- 1 X Módlmy się za tych, którzy w cichości, tak jak św. Teresa z Lisieux, poprzez modlitwę i ofiarę, wspierają pracę misjonarzy.
- 2 X Módlmy się za głoszących Dobrą Nowinę, aby umocnieni wsparciem swoich Aniołów Stróżów, z odwagą wypełniali swoje powołanie.
- 3 X Módlmy się za tych, którzy nie spotkali nigdy Jezusa Chrystusa i nie słyszeli o Jego bezwarunkowej miłości, aby mogli poznać Dobrą Nowinę.
- 4 X Módlmy się za prześladowanych z powodu wiary w Jezusa Chrystusa, aby umocnieni Duchem Świętym, odważnie wytrwali przy Bogu.
- 5 X Módlmy się za kraje, w których panuje totalitaryzm, aby zapanowała w nich wolność i poszanowanie ludzkiej godności.
- 6 X Módlmy się, aby w krajach ogarniętych wojną zapanował pokój, a mieszkańcy mogli cieszyć się wolnością.
- 7 X Módlmy się o nowe i święte powołania kapłańskie, aby nie zabrakło szafarzy, którzy będą udzielać sakramentów świętych w każdym zakątku ziemi.
- 8 X Módlmy się o powołania do życia kapłańskiego i zakonnego w krajach misyjnych, aby wierni mieli rodzimych kapłanów.

- 9 X Módlmy się za seminarzystów w krajach misyjnych, aby umocnieni darami Ducha Świętego i wsparciem swoich wspólnot, wiernie trwali w powołaniu.
- 10 X Módlmy się za młodzież, aby ofiarnie oddawała swój czas dla dzieła ewangelizacji, angażując się w wolontariat misyjny.
- 11 X Módlmy się za wszystkich wspierających misję modlitwą i ofiarą, aby otrzymali błogosławieństwo dla siebie i swoich bliskich.
- 12 X Módlmy się za rodziców, aby byli wiarygodnymi świadkami wiary dla swoich dzieci.
- 13 X Módlmy się za dzieci, aby otoczone miłością swoich rodziców, z wiarą i nadzieją bezpiecznie szły w dorosłe życie.
- 14 X Módlmy się za dzieci z Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci, aby pomoc, jakiej udzielają rówieśnikom w krajach misyjnych, przyniosła w ich życiu dobre owoce.
- 15 X Módlmy się za wspólnoty i ruchy kościelne, aby przyczyniały się do umocnienia wiary i były znakiem dobroci oraz miłości Boga.
- 16 X Módlmy się za wątpiących w miłość i dobroć Boga, aby uwierzyli w nie dzięki naszemu świadectwu.
- 17 X Módlmy się za kandydatów przygotowujących się w Centrum Formacji Misyjnej do pracy misyjnej, aby umocnieni darami Ducha Świętego mogli służyć braciom w różnych zakątkach świata.
- 18 X Módlmy się za młodych, którzy przystąpią do sakramentu bierzmowania, aby dary Ducha Świętego umacniały ich w życiu zgodnym z nauką chrześcijańską.

- 19 X Módlmy się za dobroczyńców Papieskich Dzieł Misyjnych, aby ich wielkoduszność zaowocowała Bożym błogosławieństwem, a zmarli mogli cieszyć się życiem wiecznym.
- 20 X Módlmy się w intencji Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary i wszystkich, którzy je wspierają, przyczyniając się w ten sposób do dzieła ewangelizacji.
- 21 X Módlmy się za pracowników Papieskich Dzieł Misyjnych, aby ich praca przynosiła jak najlepsze owoce dla Kościoła na całym świecie.
- 22 X Módlmy się za papieża, aby umocniony Duchem Świętym, był widzialnym znakiem Jezusa Chrystusa i jedności Kościoła.
- 23 X Módlmy się za wszystkich ochrzczonych, abyśmy byli odważnymi świadkami Jezusa Chrystusa, szczególnie dla osób, które Go nie znają.
- 24 X Módlmy się za rodziny, aby były pełne wiary, nadziei i miłości i w ten sposób stawały się świadkami miłości samego Boga.
- 25 X Módlmy się za dzieci, aby chrzest i światło wiary, które otrzymały, nie zgasło, ale wskazywało drogę, jak być świadkiem Jezusa Chrystusa.
- 26 X Módlmy się za księży i osoby konsekrowane, aby powołanie, do którego zostali wezwani, było dla innych znakiem miłości samego Boga.
- 27 X Módlmy się za róże Żywego Różańca, aby ich modlitwa i ofiara były dla braci świadectwem miłości do Kościoła.
- 28 X Módlmy się, aby chorzy nie poddawali się zniechęceniu, ale otrzymawszy łaskę Bożą, ofiarowali swoje cierpienie w intencji dzieła misyjnego i byli dla innych świadkami Bożej miłości.

- 29 X Módlmy się za wszystkich wolontariuszy, którzy oddają swój czas i siły, aby miłość i dobroć Boga były znane na całym świecie.
- 30 X Módlmy się, aby dzięki środkom społecznego przekazu informacje o dobrych dziełach docierały do jak najszerszej grupy osób.
- 31 X Módlmy się za formatorów i wykładowców w seminariach i na uczelniach, aby ich wiedza przyczyniła się do szerzenia Królestwa Bożego na ziemi.

ŚWIADECTWA NA KAŻDY DZIEŃ TYGODNIA MISYJNEGO

Poniedziałek 24 X

Bycie świadkiem Chrystusa w rodzinie musi zaczynać się od silnej osobistej relacji z Nim. Nie ma świadczenia bez osobistego doświadczenia Jezusa. O to doświadczenie trzeba zawalczyć. Trzeba czasu i zaangażowania, by stworzyć, utrzymać i pogłębić relacje. Jeśli Jezus nas napęlni, to i my będziemy potrafili dawać z obfitości swojego serca. Jeśli będziemy razem z Nim rozeznawać własne wybory, pytać Go o zdanie i pozwolimy Mu decydować w naszym życiu, to ułoży się ono tak, by było świadectwem. By inni patrząc na nas – chwalili Boga, który jest w niebie.

To trudna droga, na której każdy dzień mówi „sprawdzam!”. Na ile wierzysz Słowu i zamiarom Boga wobec siebie, a na ile dajesz wiarę innym ludziom, mediom, książkom, własnym myślom i pomysłom. Komu wierzysz i w co?

Jezu, czy wierzę na tyle, by przewyciężyć własne lęki i obawy? By puścić ster kontroli, wypłynąć na głębię realnego życia, wyjść do ludzi, pomimo zmęczenia i lęku przed zranieniem...

W rodzinie jak na dłoni widzimy walkę z własnym egoizmem, którą każdy z nas toczy. Często w tej walce ranimy się wzajemnie, a efekt naszych działań jest odwrotny niż nasze dobre intencje. Jezus jednak zwycięża w tym wszystkim i z Nim możemy i my zwyciężyć.

Marta Duch, diec. radomska

Wtorek 25 X

„Jak możesz być świadkiem Chrystusa?” – odpowiedzi dzieci z Ogniska Misyjnego w Chróścicach:

„Dziecko może być świadkiem Chrystusa, kiedy jest radosne i rozdaje swój uśmiech. W ten sposób rozwesela innych i przekonuje o Bożej Miłości”.

„Kiedy, tak jak Pan Jezus, gdy był dzieckiem, jest posłuszne swoim rodzicom i miłe dla rodzeństwa i kolegów w szkole i jeśli daje dobry przykład swoim rówieśnikom, świadczy o Jego miłości”.

„Każde dziecko ma wrażliwe serce i chętnie pomaga słabszym, a tym samym jest świadkiem Chrystusa”.

„Dzieci są świadkami Chrystusa, jeżeli odpowiedzialnie wypełniają swoje obowiązki zarówno domowe, jak i szkolne”.

„Dziecko daje świadectwo o Chrystusie, kiedy potrafi cieszyć się z tego, co ma, a nie oczekuje rzeczy wielkich i drogich. Pan Jezus urodził się w ubogiej stajence, wzrastał w mało zamożnej rodzinie”.

„Dziecko jest świadkiem Chrystusa, gdy służy do Mszy św. jako ministrant, a także wtedy, kiedy mimo brzydkiej pogody idzie na Mszę św.”.

„Również chorobę dziecko może wykorzystać, by świadczyć o Chrystusie, jeżeli znosi ją cierpliwie i ofiarowuje Mu swoje cierpienie”.

Wypowiedzi zebrała s. Nikola Bednarek

Środa 26 X

Jak być świadkiem Jezusa, pokazała całym swoim życiem Maria Assunta Pallota ze Zgromadzenia Franciszkanek Misjonarek Maryi.

Maria Assunta Pallota urodziła się 20 sierpnia 1878 r. we Włoszech. Ubogie życie rodzinne było szkołą pokory, pracowitości, wyrzeczenia się i poświęcenia dla innych.

Assunta była łagodna, pogodna, szczerą, otwartą, pełną prostoty oraz bardzo sumienna. W 1898 r. przekroczyła próg nowicjatu Franciszkanek Misjonarek Maryi. Zawsze była skromna, milcząca, skupiona i sumienna w tym, co robiła. Po ślubach wieczystych otrzymała posłanie misyjne do Chin. W 1905 r. wybuchła tam epidemia tyfusu i Maria Assunta zaraziła się, pielęgnując chorych. Umierała wypowiadając po chińsku słowo 'Eucharystia'. W ostatnich chwilach jej życia pojawił się cudowny zapach fiołków, który przez trzy dni unosił się po klasztorze. Zmarła 7 kwietnia 1905 roku. Dom sióstr zaczęły odwiedzać tłumnie Chińczycy. Za wstawiennictwem Marii Assunty ludzie otrzymywali potrzebne łaski.

Pozostawiła nam wspaniały przykład życia i zawsze aktualne przesłanie. Prosiła Boga, by dał poznać światu wartość czystości intencji, która sprawia, że czynimy wszystko z miłości do Jezusa.

S. Irena Karczewska FMM

Czwartek 27 X

Żywy Różaniec dla mnie to nie tylko modlitwa dziesiątkiem różańca, nie tylko wymiana tajemnic różańcowych, nie tylko kolejna pielgrzymka, to coś o wiele więcej. To moje przybliżanie się do Pana Jezusa i naszej Matki, to wybrana przeze mnie droga, która prowadzi mnie do celu. I tą drogą chcę podążać. Będąc członkiem Żywego Różańca, wiem, że moją modlitwą wspieram cały świat. Moje wsparcie finansowe misji to nie jest już symboliczna złotówka, ale dar mojego serca, który zostaje pomnożony przez mnóstwo innych pomagających osób. A jest tak wielu potrzebujących... Potrzebujących nie tylko wsparcia materialnego, ale także duchowego. Potrzebujących obecności drugiego człowieka. Właśnie w tych potrzebujących odnajduję Pana Jezusa.

Wiem, że będąc w Żywym Różańcu, mogę liczyć na wsparcie modlitewne wszystkich członków. Wiem, że kiedy Pan powoła mnie do siebie i zakończy się moja ziemską pielgrzymka, siostry i bracia z naszej wspólnoty będą prosić Pana o dar nieba dla mnie. To wszystko daje mi wewnętrzny spokój. To właśnie jest olbrzymia moc wspólnoty.

Agnieszka Chudzik, Czarnolas

Piątek 28 X

Wysoka temperatura, ból mięśni, stawów, rozpalone całe ciało. Szybki przegląd kontaktów i organizacji życia. Potem analiza zawartości apteczki i konsultacje z lekarzami. Jezu, w Twoje ręce oddaję ten czas. Niemoc, bezsilność, noce bez snu, fale gorączki i potu, ból... Dopiero teraz zrozumiałam, jak wygląda cierpienie. Inaczej widzę ból mojej mamy, która zmarła wcześniej na raka. Ja cierpię dopiero chwilę, a ona – rok. Dziękuję Ci, Ojczy, za te chwile bliżej niej i bliżej Ciebie.

Troska bliskich i znajomych. Dziękuję, Boże, za zakupy przez nich zrobione i za posiłki. W nich widzę Twoją miłość i bliskość. Opadają również złudzenia. Weryfikują się różne relacje, ale za to również dziękuję. Ofiarowuję każdy ból na nasze zbawienie. Kołatanie serca, duszności, ból w płucach, brak smaku, zapachu, zawroty głowy – czyżby to „ten” dzień? Ty wiesz lepiej. Jeśli uznajesz, że jestem gotowa – dobrze. Praca, rzeczy, ważne sprawy – wszystko już mniej ważne. Nie jestem sama, towarzyszy mi o. Dolindo Ruotolo, jego ufność i pokora. Zdrowie wróciło dokładnie w 50. rocznicę jego śmierci – uwielbiony bądź, Panie. Przeprowadził mnie, bym mogła iść potem z innymi chorymi.

Marzena Danowska, Szczecin

Sobota 29 X

Przez rok posługiwałam jako wolontariuszka misyjna w Oratorium Salezjańskim Bosconia, w miejscowości Piura w Peru. Przed wyjazdem na wolontariat miałam wiele obaw i wątpliwości, ale prosiłam Pana Jezusa najbardziej o jedno, aby nauczył mnie kochać.

Gdy zaczęłam moją misję wśród peruwiańskich dzieci, czułam, jak Jezus powoli dokonuje czegoś nowego w moim życiu. Poczułam, że to moje serce stopniowo coraz bardziej się otwiera i towarzyszyła temu wielka radość. Kiedy przychodziły do mnie dzieciaki ze swoimi problemami, trzeba było robić za psychologa, pielęgniarkę, mamę, nauczycielkę... W takich chwilach całkowicie zapominałam o sobie. Całym moim światem stawał się ten maleńki, ale jakże dramatyczny świat ubogich dzieci. Czułam, że jestem im bardzo potrzebna.

Pan Bóg powiększył moje serce przez ten rok pobytu w Piura, nauczył mnie kochać. Patrząc na ten rok z ogromną wdzięcznością. Wyjechałam stamtąd wewnątrz przemieniona. Moje życie nabrało większego sensu. To doświadczenie ma ogromny wpływ na moją terażniejszość.

Sylwia Drążkiewicz, diec. elcka

NIEDZIELA – 23 X

BĘDZIECIE MOIMI ŚWIADKAMI

Komentarz na wejście

Dzisiejszą niedzielą rozpoczynamy Tydzień Misyjny, który w tym roku będziemy przeżywać pod hasłem „Będziecie moimi świadkami”. Każdy z nas poprzez sakrament chrztu świętego staje się misjonarzem. Posłani do pełnienia misji, mamy być przede wszystkim świadkami Chrystusa tam, gdzie żyjemy na co dzień. Głosząc Dobrą Nowinę w rodzinie, pracy, szkole, wśród przyjaciół i znajomych, staniemy się misjonarzami.

Być świadkiem Jezusa oznacza mieć z Nim relację, stawiać Go na pierwszym miejscu jako najlepszego przyjaciela i być gotowym do poświęceń dla Niego.

Prośmy Chrystusa, aby pomagał nam stawać się coraz lepszymi misjonarzami świadczącymi o Nim swoim życiem.

Akt pokuty

– Panie Jezu, który przyszedłeś na świat, aby zbawić wszystkich ludzi, *zmiłuj się nad nami*.

– Chryste, który złożyłeś na drzewie krzyża ofiarę z samego siebie, abyśmy mogli żyć wiecznie, *zmiłuj się nad nami*.

– Panie Jezu, który zostałeś z nami w sakramentach świętych, aby stale nas przemieniać, *zmiłuj się nad nami*.

Modlitwa wiernych

Chrystus troszczy się o wszystkich ludzi w każdym zakątku ziemi, za Jego przyczyną prosimy.

– Módlmy się za Kościół, aby stale pamiętał o głoszeniu Ewangelii wszystkim narodom. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za Ojca Świętego Franciszka, aby z nieustannym zapałem przypominał światu o misyjnym posłannictwie Kościoła. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za misjonarzy, aby z gorliwością służyli ludziom i pomagali im poznać Chrystusa, i aby dobry Bóg wzmacniał ich siły w trudnej posłudze misyjnej. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za wszystkich ludzi, którzy nie poznali Chrystusa, aby mogli o Nim usłyszeć i przyjąć orędzie Jego zbawienia. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za zmarłych misjonarzy i misjonarki, aby nagrodą dla nich był sam Chrystus, któremu poświęcili całe swoje życie. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas, uczestniczących w tej Eucharystii, abyśmy nie bali się zostać świadkami wiary i głosić Chrystusa w codziennym życiu. *Ciebie prosimy...*

Panie Jezu, Ty troszczysz się o tych, którzy jeszcze nie wiedzą, że są dziećmi umiłowanymi przez Ojca, braćmi, za których oddałeś swoje życie i świątynią Ducha Świętego. Jesteśmy tu, aby świadczyć, błogosławić, pocieszać, podnosić i pokazywać Twoje piękno. Tobie chwała teraz i na wieki. Amen.

Procesja z darami

W procesji z darami przynosimy:

– Świecę – symbol światłości Jezusa Chrystusa, który rozprasza mroki ciemności, aby wszyscy mogli zobaczyć i przyjąć Boga.

– Różaniec misyjny – symbol jedności i łączności wszystkich modlących się na nim katolików na całym świecie.

– Pismo Święte – księgę, która pozwala czytającym karmić się Bożym słowem oraz spotkać najlepszego przyjaciela, Jezusa Chrystusa.

– Chleb i wino – które na słowa konsekracji wypowiedziane przez kapłana przemieniają się w Ciało i Krew Zbawiciela, aby każdy, kto się Nim karmi, został pokrzepiony.

Kl. Daniel Piotrowski, Kleryckie Koło Misyjne, Drohiczyn

Homilia dla młodzieży

Słowa dzisiejszego psalmu – „Biedak zawołał i Pan go usłyszał” – są ujmujące. Ukazują istotę Światowego Dnia Misyjnego, w którym modlimy się o otwartość serc dla tych, którzy mają więcej i chcą się dzielić, ale także o napełnienie naszych serc kreatywną miłością – wobec świata, do którego Pan nas pośle i z pomysłami, jakie nam da.

Przykład takiego wypełnienia się Bogiem, Jego słowem i miłością, która nie mając nic, zaczęła rozlewać się na cały świat, miał miejsce w latach osiemdziesiątych w Stanach Zjednoczonych. Nie było tam wtedy katolickiej telewizji. Zwykła, prosta zakonnica, s. Angelika, klaryska od wieczystej adoracji, rozeznaje na modlitwie, że jest potrzeba założenia takiej telewizji. Ma tylko dwieście dolarów, które pewnie dostała od kogoś jako ofiarę. Ma do dyspozycji garaż. Zwykły garaż przy klasztorze. Kupuje najtańszą kamerę wideo i do tego garażu zaczyna zapraszać ludzi. Nagrywa z nimi wywiady na kasety wideo. Kasety rozdaje i rozsyła. Píše także książeczkę na ten temat, którą się dzieli z innymi. Kiedy ma trochę więcej oszczędności, kupuje lampy. Zwykłe lampy. Śmiali się z niej, że jej garaż jest najbardziej rozświetlony w całym Stanach Zjednoczonych.

Siostra zaczyna się modlić: „Panie Boże, Ty widzisz, że tylu ludzi nie chodzi do kościoła. Nie przyjdą słuchać Słowa Bożego, ale oglądają telewizję. Widzę, że każesz mi iść w tę stronę, to dla mnie nielogiczne, niezrozumiałe, czemu ja, ale jeśli uznasz, że to Twoje dzieło, spraw, żebym mogła rozwinąć to studio. Żeby Twoje Słowo było słyszane i przemieniało serca ludzi”.

Jak opisuje jej biografia, kilka dni później dzwoni telefon. Z drugiej strony słuchawki słyhać głos pewnego człowieka: „Siostrze, nie potrafię wyrazić wdzięczności. Ta książeczka, którą siostra wydała, wpadła w ręce mojego syna. On nie chodził do kościoła. Nie miał nic wspólnego z Panem Bogiem, a pod wpływem tej książeczki przyszedł i powiedział: Tato, jak mogę odnaleźć drogę do Boga? Muszę

coś zmienić w swoim życiu. Wszystko bym siostrze dał. Czego siostra potrzebuje?”. Siostra się uśmiechnęła. „Proszę pana, potrzebuję tylko sześćset tysięcy dolarów. Zrobiłam kalkulację i na tyle wyceniłam sprzęt, który jest mi potrzebny do profesjonalnego prowadzenia studia telewizyjnego”. Nie wiedziała, że rozmawia z miliarderem. Drugiego dnia przyjechały ciężarówki. Zaczęto rozpakowywać sprzęt, kamery, reflektory, całe wyposażenie telewizyjne i tak ruszyło studio filmowe s. Angeliki.

Dziś sieć EWTN jest znana na całym świecie. W tym samym czasie biskupi Stanów Zjednoczonych otworzyli katolicką sieć telekomunikacyjną, której miesięczny budżet wynosił na początku cztery i pół tysiąca dolarów. Dziś ta sieć nie istnieje. Sieć telewizyjna s. Angeliki ma się dobrze i rozwija się na całym świecie. Gdy w 1987 r. nadano pierwszy program pasma dwudziestoczerogodzinnego, siostra śmiejąc się powiedziała przed kamerą: „Moi kochani, rozpoczynamy nadawanie programu dwudziestoczerogodzinnego. Zakończymy nadawać przy końcu świata. Zrobimy tak – damy jeszcze transmisję z końca świata, a potem zamkniemy naszą telewizję”.

Zapytana przez dziennikarza, na czym polega tajemnica sukcesu tej sieci telewizyjnej, s. Angelika powiedziała z uśmiechem: „Tajemnicą naszego sukcesu jest życie bez grosza. Bo kiedy nie mamy pieniędzy, jesteśmy w potrzebie. Kiedy jesteśmy w potrzebie, prosimy Pana Boga, a ponieważ ciągle nie mamy pieniędzy, musimy ciągle prosić Pana Boga”.

Ta historia pokazuje kilka wątków. Po pierwsze, zaufanie Bogu. Dalej, kreatywność miłości pochodzącą od Dawcy. Siostra Angelika klękła przy Bogu i zaczęła słuchać tego, czego On oczekuje od niej, a tak naprawdę względem tych, do których przez jej działania chce dotrzeć z Dobrą Nowiną.

Jaka więc będzie twoja Niedziela Misyjna – wobec tych, którzy dziś potrzebują miłości Boga objawiającej się przez twoje konkretne czyny,

słowa, gesty?... Wiesz, jaka? Dokładnie taka, na jaką się zgodzimy – ty i ja. Jeśli doświadczenie Boga zależy od pojemności twojego i mojego pragnienia, to im bardziej wsłuchamy się w Boga, tym bardziej miłość będzie kreatywna w kontekście tego, jak Bóg posłuży się tobą i mną wobec tych, którzy Go potrzebują.

Chcę cię więc zaprosić, byś znalazł chwilę czasu i posłuchał Mistrza. Zrzucił sieć i zaczął łowić ludzi... Jak? Miłość niech będzie kreatywna.

Ks. Piotr Jarosiewicz, duszpasterz młodzieży diec. drohiczyńskiej

Homilia dla dorosłych

„Gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi” (Dz 1, 8).

Zmartwychwstały Pan żegna się z Apostołami, zanim powróci do Ojca – „będziecie moimi świadkami”. Jego ostatnie słowo to zaproszenie do misji, które jest jednocześnie obietnicą, testamentem i zobowiązaniem. Chrystus powierza uczniom swoje orędzie zbawienia i prosi ich, aby je szerzyli i dawali o Nim świadectwo aż po krańce ziemi.

Takie jest znaczenie dzisiejszej Niedzieli Misyjnej, którą obchodzimy pod hasłem „Będziecie moimi świadkami”. Wszyscy jako chrześcijanie mamy głosić i dawać świadectwo Ewangelii. Jeśli chociaż raz doświadczyliśmy miłości Boga, która czyni nasze życie bardziej ludzkim i piękniejszym, to nie pozostaniemy obojętni na braci, którzy nie znają takiej miłości.

Pomyśl, droga siostrzo, że jesteś dziewczyną, która jutro zostanie sprzedana jako trzecia żona. Jesteś żoną, którą twój mąż odeśle, bo nie możesz urodzić mu dzieci.

Pomyśl, drogi bracie, że należysz do rodziny, która całkowicie decyduje o twoim losie. Padłeś ofiarą sądu czarownika, który wskazał cię jako winnego choroby czy śmierci sąsiada i za dwa dni zostaniesz otruty. Nikt i nic cię przed tym okrucieństwem nie obroni.

Pomyślcie, bracia i siostry! Wasze dzieci nie pójdą do szkoły i nie będą miały podstawowej opieki medycznej, bo w wyniku międzyplemiennych walk spłonęła wioska ze szkołą i małym szpitalikiem.

Takie sytuacje mają miejsce na przykład w Papui-Nowej Gwinei. Są jednak ludzie, którym los tych osób nie jest obojętny! To ci, którzy w mocy Ducha Świętego niosą światło Ewangelii, są obrońcami życia i budują kulturę pokoju. To misjonarki i misjonarze, którzy i w innych krajach dzień po dniu głoszą miłość Boga do każdego człowieka i świadczą o swojej miłości do Pana Jezusa, często aż do oddania życia.

Jak wielu wielkodusznie poświęca swoją energię w dalekich zakątkach naszego globu! Są to świeccy, zakonnicy i zakonnice, kapłani, biskupi, którzy ukazują żywego Chrystusa, ukazują Go konkretnie jako Pana, który nie przyszedł, aby Mu służyło, ale aby służyć i oddać swoje życie z miłości do Ojca i braci.

Ale obok tych, którzy pracują bezpośrednio na misji *ad gentes*, musi być cały Lud Boży, każdy z własnym wkładem – jak dobrze rozumieli i podkreślali to założyciele Papieskich Dzieł Misyjnych, między innymi błogosławiona Paulina Jaricot. Każdy z nas może uczestniczyć w ewangelizacji, nawet najmłodszy, nawet chorzy, nawet ubodzy z ich ofiarą, tak jak wdowa wskazana jako przykład przez Pana Jezusa (por. Łk 21, 1-4). Misja jest dziełem całego Kościoła, każdego z nas, według powołania, do którego zostaliśmy wezwani przez Boga.

W dzisiejszej liturgii czytamy świadectwo św. Pawła o ostatecznej nagrodzie, jaką Pan obdarzy wszystkich, którzy z miłością jej oczekiwali. To nie jest beczynne czy samotne oczekiwanie, wręcz przeciwnie! Apostoł żył we wspólnocie zmartwychwstałego Chrystusa, aby dopełnić głoszenie Ewangelii, aby wszystkie narody Go usłyszały. Zadaniem misyjnym nie jest zrewolucjonizowanie świata, ale przemienienie go, czerpiąc siłę z łaski i miłości Jezusa Chrystusa. On wzywa nas do stołu swojego słowa i Eucharystii, aby zakosztować daru Jego obecności. On kształtuje nas w swojej szkole, abyśmy

potrafili w pełni zjednoczyć się z Nim, naszym Mistrzem i Panem, i nieść Go innym ludziom.

Także dzisiejsi chrześcijanie pokazują, jak niezwykle jest ich życie codzienne. Spędzają życie na ziemi, ale są obywatelami nieba. Przestrzegają ustalonych praw, ale swoim sposobem życia wykraczają poza te prawa. Są skazani na śmierć i z niej czerpią życie.

Dziś, po całym tygodniu pracy, zajęć i obowiązków, przyszliśmy do świątyni, aby się modlić. Modlitwa pokazuje, co mamy w sercu, świadczy o naszej wierze. Przypowieść o faryzeuszu i celniku, opowiedziana przez Pana Jezusa, dotyczy każdego z nas. My również możemy ulec pokusie, tak jak faryzeusz, przypominania Bogu o naszych zasługach, być może myśląc o naszym zaangażowaniu w minionym tygodniu. Modlitwa jednak musi zacząć się od pokornego i skruszonego serca. Dlatego podczas każdej Eucharystii pragniemy dziękować Bogu nie za nasze zasługi, ale za dary, których nam udzielił. Uznajemy siebie za małych, grzesznych i potrzebujących zbawienia, przebaczenia i miłosierdzia; uznajemy, że wszystko pochodzi od Niego i tylko dzięki Jego łasce może się urzeczywistnić to, do czego natchnął nas Duch Święty. Tylko w ten sposób będziemy mogli wrócić do domu prawdziwie ubogaceni, bardziej sprawiedliwi, zdolni do kroczenia drogami Pana i bycia Jego świadkami. Jesteśmy wezwani do ewangelizacji w środowisku, w którym żyjemy i pracujemy. Szerzymy płomień wiary, który Pan Jezus rozpałił w świecie: wiarę w Boga, który jest Miłością i Miłosierdziem.

Maryję, Królową Misji i Gwiazdę Ewangelizacji, prosimy o dar pokory dla nas, jak również dla misjonarzy. Wzywajmy Jej macierzyńskiej opieki nad nimi wszystkimi, aby nie ustawał ich zapal i poświęcenie w szerzeniu imienia i orędzia Pana Jezusa. Prosimy Maryję, aby wyjednała nam wiarę tak żywą i żarliwą, aby głoszenie prawdy o Chrystusie, jedynym Zbawicielu, rozbrzmiewało z nową siłą w naszych środowiskach i na całym świecie.

Ks. Mirosław Puchacz, dyrektor PDM diec. drohiczyńskiej

Rozważania różańcowe (tajemnice chwalebne)

Być świadkiem Chrystusa – to postawa Maryi, która poprzez pełnienie woli Boga wypełniła Jego plan zbawienia.

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Jesteśmy świadkami wielu wydarzeń, często nieważnych i błahych, którymi chętnie dzielimy się z innymi. A co z naszym doświadczeniem Chrystusa Zmartwychwstałego? Apostołowie są prawdziwymi świadkami Zmartwychwstałego, zanieśli Go na cały świat. Istotą misji jest dawanie świadectwa o Chrystusie, o Jego męce, śmierci i zmartwychwstaniu. Czy moje życie jest świadctwem o Chrystusie?

Czy potrafię nie tylko słowami, ale również moją postawą wyznać jak Tomasz, że Jezus jest moim Panem i Bogiem?

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Pan Jezus podczas wstąpienia do nieba zapowiada uczniom, że będą Jego świadkami „w Jeruzalem i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi”. Zaczną od najbliższego kręgu, później będą głosić coraz dalej. W tej scenie Chrystus wskazał właściwą kolejność głoszenia. Zawsze zaczynać od siebie. Aby być prawdziwym świadkiem Chrystusa, musimy zacząć od zbudowania z Nim głębokiej relacji, wtedy pociągniemy do Niego tych, którzy nas otaczają. Wówczas będziemy gotowi, aby nieść Chrystusa aż na krańce świata.

3. Zesłanie Ducha Świętego

„Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc”. Duch Święty jest miłością, która łączy nas z Bogiem Ojcem i scala nas wzajemnie. „Nikt nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: «Panem jest Jezus»” (1 Kor 12, 3). To Duch Święty uzdalnia nas do pełnego i autentycznego świadctwa o Chrystusie. To On dodaje odwagi i męstwa, aby pójść i głosić.

Prośmy Ducha Świętego, abyśmy byli mocni w wierze, odważni i niestrudzeni w świadctwie o Bożej miłości.

4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Maryja otrzymała od Boga pełnię łask. „Bóg Ojciec zebrał wszystkie wody i nazwał je «maria», to znaczy morze. Utworzył też zbiornik wszystkich łask swoich i nazwał go Marią. Bóg Najwyższy posiada skarbiec, składnicę bardzo bogatą, w której zamknął wszystko co piękne, cenne, rzadkie i kosztowne, nawet Syna swego” – pisał św. Ludwik Maria Grignon de Montfort. Maryja w pełni oddała życie Bogu.

Prośmy Matkę Bożą, abyśmy w pełni wypełniali wolę Boga w naszym życiu.

5. Ukoronowanie Najświętszej Maryi Panny na Królową Nieba i Ziemi

„Potem wielki znak ukazał się na niebie: Niewiasta obleczona w słońce i księżyc pod jej stopami, a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu” (Ap 12, 1). Maryja jest naszą orędowniczką u Boga, a jej pragnieniem jest, aby królestwo Syna rozrastało się na całym świecie i dotarło do wszystkich ludzi. Maryja – Nowa Ewa – miażdży głowę węża. Jest dla nas szczególnym wsparciem w walce z szatanem.

Prośmy Maryję, naszą Królową, o pomoc w walce z przeciwnościami, które spotykamy podczas niesienia Chrystusa drugiemu człowiekowi.

Al. Karol Młynarczyk, Kleryckie Koło Misyjne, Drohiczyn

Czytanka różańcowa

Przeżywamy dzisiaj Światowy Dzień Misyjny, którego hasło, zaczerpnięte z księgi Dziejów Apostolskich, brzmi: „Będziecie moimi świadkami”. Słyszac słowo ‘misje’, wielu z nas skojarzy je z odległymi krajami, gdzie swoją posługę, z oddaniem i zapałem, pełnią zakonnicy i zakonnice z różnych zgromadzeń. Papież Franciszek w orędziu na tegoroczny Światowy Dzień Misyjny podkreśla, że tożsamość Kościoła polega na ewangelizowaniu, a jego członkowie – czyli każdy ochrzczony – są powołani do bycia misjonarzami. Dlatego możemy zadać sobie pytanie, co to w ogóle znaczy być misjonarzem? Co w takim razie mam robić,

aby to zadanie wypełnić? Odpowiedź jest zadziwiająco prosta. Udziela jej następca Chrystusa na ziemi, papież Franciszek, w tegorocznym orędziu: jako osoba, którą Jezus Chrystus posyła, powinienem dawać świadectwo o Chrystusie, to znaczy o Jego życiu, męce, śmierci i zmartwychwstaniu ze względu na Jego miłość do Ojca i do wszystkich ludzi. Wydaje się to proste, a jednak patrząc na własne zachowanie, zdajemy sobie sprawę, że nie jesteśmy w stanie tego spełnić. Nie potrafimy podchodzić z miłością do osób, wśród których żyjemy, niektóre konflikty między sąsiadami ciągną się latami. Ileż to zwaśnionych rodzin, które poróżniły się z błahego powodu i nie potrafią podać ręki na zgodę. Można by wymienić wiele innych przykładów... Zastanówmy się, czy nie próbujemy zagłuszyć swojego sumienia, wrzucając od czasu do czasu coś do puszki z napisem *Caritas*. Właśnie to słowo 'caritas', tłumaczone z języka łacińskiego na nasz język ojczysty, oznacza miłość. Gdzie jest ta miłość między nami? Przecież jesteśmy stworzeni z miłości Boga, do dawania miłości drugiemu człowiekowi.

Niech Królowa pokoju rozwiąże konflikty, które są między nami, i te, które niepokoją świat. A Chrystus niech wleje w nasze serca swoją miłość, abyśmy pełni ufności i pokoju ducha wiernie świadczyli o Jego życiu, męce, śmierci i zmartwychwstaniu.

Al. Sylwester Družba, Wyższe Seminarium Duchowne w Drohiczynie

PONIEDZIAŁEK – 24 X

RODZINY – „BĘDZIECIE MOIMI ŚWIADKAMI”

Komentarz na wejście

Bóg chciał przyjść na świat w rodzinie. Chciał mieć matkę. Bóg Ojciec powierzył Maryję i Jezusa pieczy Józefa. Rodzina jest planem Boga na szczęście dla nas – już tu, na ziemi. Jednak często szukamy szczęścia na własną rękę, zamykając się na Bożą łaskę. Potrzebujemy, by Pan Jezus królował w naszych rodzinach.

Modlitwa wiernych

Wdzięczni naszemu Ojcu w niebie za Świętą Rodzinę, zanieśmy do Pana nasze prośby.

– Za duchownych, by swoją posługą umacniali jedność i świętość rodzin. *Ciebie prosimy...*

– Za władze państwowe, by w ich sercach królował Jezus, a ich praca i wszelkie starania budowały dobre warunki do życia i świętości rodzin. *Ciebie prosimy...*

– Za chorych i cierpiących, by przeżywając swoje trudy z Jezusem, mogli wyprowadzić z nich dobro. *Ciebie prosimy...*

– Za nasze rodziny, by były wspólnotami miłości i wzajemnego szacunku. *Ciebie prosimy...*

– Za wszystkich zmarłych z naszych rodzin, by Bóg w miłosierdziu swoim przyjął ich do grona świętych. *Ciebie prosimy...*

– Za nas, by Bóg zechciał przemienić nasze serca według swego serca i pozwolił świadczyć o Jego miłości realizującej się w naszych rodzinach. *Ciebie prosimy...*

Dobry Boże, Ty dałeś nam przykład Świętej Rodziny i zapewnienie o swojej łasce. Spraw, byśmy dzięki życiu sakramentalnemu sami podążali i prowadzili nasze rodziny ku świętości, a dla tych, którzy na

nas patrzą, byli świadectwem Twojej łaski i opieki. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Rozważania różańcowe *(tajemnice radosne)*

Rodzina w Bożym planie to radość – chcemy pielęgnować ją w sobie i dzielić się nią z innymi.

1. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

„Zwiastuję Ci radość wielką, oto poczniesz i porodzisz...”. Panie Boże, odwieczny Twój plan rozpoczyna się od powstania w łonie kobiety nowego życia.

Maryjo, Ty znasz serca kobiet. Wiesz, ile w nich miłości, nadziei, męstwa, ale również lęku, obaw i bezsilności.

Panie, przyjdź ze swoją łaską do serc kobiet, by były gotowe uwierzyć w Twe słowa, przyjmując z radością nowe życie i tak jak Maryja zgodziła się na plan Boga wobec własnego życia. Panie, spójrz na ojców, by świadomie i dojrzałe, ale również odważnie i hojnie przyjmowali dar nowego życia, wspierając kobiety.

2. Nawiedzenie św. Elżbiety

Radością trzeba się dzielić. W radości służymy jedni drugim.

Panie, odnów w nas codzienną życzliwość wobec drugiego człowieka i hojność w dawaniu swego czasu i sił w służbie innym. Pozwól nam przypomnieć sobie, że służąc innym, pozbywamy się samotności, rozpacz i bezsensu. Służąc innym, zyskujemy Boży pokój.

3. Narodzenie Pana Jezusa

Moment, w którym wszystko się zmienia. Miłość ma już oczy, które można całować, ma zapach miękkiej skóry i mleka. Ból i wyrzeczenia przestają się liczyć. Pierwsze godziny, pierwsze dni, pierwsze lata...

Panie, daj nam łaskę nawrócenia. Połącz nas ze sobą tak silnymi więzami, jakie łączą matkę z noworodkiem. Byśmy już na całe życie wiedzieli, że do Ciebie możemy się zwracać w każdej potrzebie, bo tylko Ty zawsze chcesz nas karmić i jako jedyny potrafisz nas nasycić.

4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

Gdzie skarb twój, tam serce twoje. Czy to, co najcenniejsze w moim życiu, należy do Boga? Czy ofiarowuję to Bogu? Czy może boję się, żeby nie chciał zabrać mi mojego skarbu?

Panie, daj nam wolność w posiadaniu rzeczy materialnych i w relacjach z innymi. Niech ani małżonek, ani dziecko, ani rodzic, ani rodzeństwo nie będą ważniejsi od Ciebie. Oddajemy ich wszystkich Tobie.

5. Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

Gdzie szukać Boga, gdzie Go znaleźć? Czemu zdziwieni jesteście, czy nie wiedzieliście?

W świątyni, Panie, na nas czekasz! W sakramencie spowiedzi, w Eucharystii... Czekasz.

Panie, spraw, bym nie marnował czasu ani okazji do zjednoczenia się z Tobą w sakramentach świętych. Chcesz być ze mną tak blisko jak żaden człowiek nie potrafi – chcesz być w moim sercu, w mej duszy, by leczyć moją samotność, lęki, pocieszać w trudach, dawać siły, rozeznanie, nadzieję. Przyjdź, Panie, nawet mimo drzwi zamkniętych.

Czytanka różańcowa

Pan Bóg żyje we wspólnocie osób, gdzie może być Miłością – Bóg Ojciec, Syn Boży i Duch Święty.

Nas również stworzył do wspólnoty ze sobą samym i z ludźmi. Każdy z nas ma rodzinę, bez niej nie byłoby nas na świecie. Każdy z nas tworzy rodzinę, nawet jeśli sam nie posiada dzieci – jest małżonkiem, dzieckiem, wnuczkiem, bratem, siostrą, kuzynem.

Do każdego z nas Bóg wysyła dobrą nowinę – Jezus cię zbawił, uwierz w Niego, a On da ci siłę do zmiany życia i do codziennej świętości.

Świętość w rodzinie to nie są spektakularne czyny i naręcza cudów. Heroiczność cnót w rodzinie wykuwa się przez tysiące powtórzeń. Cierpliwość, niepamiętanie o krzywdach, uprzejmość, życzliwość, czekanie na kogoś, pomoc, przygotowanie czegoś dla kogoś...

Ta monotonia i rutyna wydaje się nie mieć końca. Codzienne nakrywanie, przygotowanie, mycie naczyń, pranie i sprząatanie... W takich warunkach hartuje się duch służby i ofiarności.

Każde powołanie chrześcijańskie to wezwanie do kroczenia za Jezusem. Jezus zaś kroczył ku Golgocie i krzyżowi. Każde powołanie chrześcijańskie – czy to kapłańskie, zakonne, czy do życia w rodzinie – ma nas prowadzić do wyrzeczenia się pychy, egoizmu i otwarcia na przyjęcie i dawanie miłości.

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Jeżeli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity” (J 12, 24). W innym miejscu Jezus przypomina: „Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladowuje! Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa” (Łk 9, 23).

Każdy z nas szuka szczęścia. Ono zaczyna się od serca wypełnionego miłością i gotowego do służby.

Matko Niepokalana i św. Józefie, opiekunie rodzin, wstawiajcie się za nami, prosząc Boga, by zesłał nam swego Ducha, byśmy potrafili w rodzinie żyć tak, by inni patrząc na nas dziwili się, skąd w nas jest owa moc, skąd tyle pokładów cierpliwości, uprzejmości, wyrozumiałości, dobra. By inni chcieli ogrzać się przy naszej rodzinie. By dzieci w naszych rodzinach wzrastały czyste i niewinne, umocnione świadectwem wiary i modlitwy rodziców. Byśmy wstawiali się jedni za drugimi przed Bogiem.

Panie, wierzę, że Ty przygotowałaś dla mnie najlepszy z możliwych planów. Wiem, że moja rodzina jest mi dana jako dar radości i zadana jako miejsce pracy nad sobą. Daj, dobry Boże, byśmy na końcu ziemskiej drogi stanęli przed Tobą całą rodziną, by radość nasza była pełna.

Marta Duch, diec. radomska

WTOREK – 25 X

DZIECI – „BĘDZIECIE MOIMI ŚWIADKAMI”

Komentarz na wejście

„Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że tajemnice królestwa objawiłeś prostaczkom” – usłyszymy dzisiaj w śpiewie przed Ewangelią. Pan Bóg kocha to, co proste. Dlatego szczególne miejsce w sercu Jezusa zajmują dzieci. To właśnie tych najmłodszych stawiał za przykład postępowania swoim uczniom. Troska Pana Boga o dzieci jest ogromna. Otaczamy dzisiaj modlitwą wszystkie dzieci świata, które też są świadkami Jezusa.

Modlitwa wiernych

Do Boga, który troszczy się o nas i czeka, byśmy do Niego przychodzili z naszymi potrzebami, skierujmy z ufnością prośby.

– Módlmy się za najmłodsze i najmniejsze wspólnoty Kościoła, aby dzięki świadectwu tych, którzy do nich należą, wzrastały i rozkwitały. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za przywódców narodów, aby nie wywoływali wojen, by dzieci całego świata mogły wzrastać w pokoju. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za dzieci cierpiące w powodu chorób, samotności czy odrzucenia, aby znaleźli się dorośli, którzy zaopiekują się nimi, by zawsze czuły się kochane i chciane przez Pana Boga. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za dzieci należące do Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci, żeby były wrażliwe na potrzeby innych i stawały się dobrymi świadkami Jezusa. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za rodziny, aby nie brakowało w nich miłości, wzajemnego szacunku, dialogu i wybaczenia. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas tu obecnych, żebyśmy dawali świadectwo naszej wiary w Chrystusa w najdrobniejszych wydarzeniach. *Ciebie prosimy...*

Boże Ojczy, który troszczysz się o wszystkie swe dzieci, prosimy, byś wysłuchał naszych prośb. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Rozważania różańcowe (*tajemnice bolesne*)

Rozważając tajemnice bolesne różańca, patrzymy na mękę Jezusa. On wzięł na siebie wszystkie grzechy i cierpienia świata. I chociaż dzisiaj też ich nie brakuje, to możemy być pewni, że w cierpieniu nie jesteśmy sami, Pan jest z nami. Módlmy się za cierpiące dzieci świata, które najbliższe są Jezusowemu sercu.

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

Każdego człowieka, którego Bóg powołuje do życia, powołuje też do bliskości ze sobą i do swojej służby. Nie wszystkim dzieciom świata dane jest się o tym dowiedzieć. Ich rodzice i opiekunowie albo sami nie znają jeszcze Chrystusa, albo celowo zabraniają dzieciom praktyk religijnych, odciągając je od Boga, który jest Miłością.

Módlmy się za dzieci, które nie potrafią się modlić, bo nikt ich tego nie nauczył.

2. Biczowanie Pana Jezusa

Na całym świecie jest ponad 300 tysięcy dzieci-żołnierzy. Zostały porwane ze swoich wiosek, zabrane od matek. Biciem i torturami są zmuszane do noszenia broni i zabijania.

Módlmy się za dzieci wykorzystywane w walkach prowadzonych przez dorosłych, żeby odzyskały wolność i zabrane im dzieciństwo.

3. Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa

Według ostatniego raportu UNICEF miliard dzieci na świecie pozbawionych jest tego, co niezbędne do życia. Około stu milionów dzieci w wieku od 5 do 14 lat nie chodzi do szkoły i jest wykorzystywanych do przymusowej pracy.

Módlmy się za dzieci, żeby nigdy nie czuły się pogardzane lub odepchnięte przez Pana Boga. Módlmy się o nawrócenie dla dorosłych, którzy wykorzystują dzieci.

4. Droga krzyżowa Pana Jezusa

Co czwarte dziecko na świecie żyje w kraju objętym wojną. Wojny w Syrii, Jemenie, Myanmarze, na Ukrainie, w Somalii, Sudanie Południowym, Libii i wiele innych bratobójczych walk – to ponad 400 milionów dzieci bez edukacji, lekarstw, jedzenia, dzieciństwa. Te dzieci codziennie niosą krzyż wojny, lęku i cierpienia.

Módlmy się o pokój dla świata, aby nie było ofiar wojny, szczególnie wśród dzieci.

5. Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

Cztery miliony noworodków na świecie umiera w pierwszym miesiącu życia. Ponad dwadzieścia tysięcy dzieci od pierwszego do piątego roku życia umiera codziennie z przyczyn, którym można łatwo zapobiec. Mogłyby żyć, gdyby miały szczepionki, jedzenie, czystą wodę, opiekę medyczną...

Módlmy się, by dorośli byli solidarni i wrażliwi na potrzeby dzieci, aby jak najszybciej udało się pomóc umierającym dzieciom, zapewniając im to, co niezbędne do życia.

Czytanka różańcowa

Przytoczone w rozważaniach statystyki to nie tylko wznuszające fakty. To konkretne i osobowe cierpienie. Nie jest ważne, jak wielu ludzi cierpi, ważne jest, że cierpi konkretny człowiek. W przypadku dzieci – ten najbardziej bezbronny i potrzebujący.

Wśród wielu organizacji pomagających najmłodszym jest również ta wyjątkowa – Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci. Tu dzieci do czternastego roku życia, zgromadzone w ogniskach misyjnych, wspierają swoich rówieśników codzienną modlitwą i drobną ofiarą materialną.

Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci jest wyjątkowe także dlatego, że powstało niemal sto lat wcześniej niż pierwsze świeckie organizacje światowe, które zainteresowały się losami dzieci świata.

Docenił je sam papież i sto lat temu, w 1922 roku, uznał za papieskie, czyniąc tym samym dzieci swoimi współpracownikami w dziele ewangelizacji świata.

Papież Franciszek nazwał dzieci z PDMD „prawdziwymi misjonarzami i świadkami braterstwa i solidarności w świecie”.

Dzieło Misyjne Dzieci powstało w połowie XIX wieku. Francuski biskup Karol de Forbin-Janson postanowił zaangażować najmłodszych w pomoc dzieciom w Chinach. Miały one codziennie modlić się za misjonarzy i swoich rówieśników w krajach misyjnych, a raz w tygodniu ze swojego kieszonkowego odkładać równowartość jednej bułki. Ich pierwsze ofiary materialne przeznaczone były na wykup dzieci niewolników.

Dzieło to rozrosło się na cały świat. Jest dziś obecne w 120 krajach. Jest szkołą solidarności duchowej i materialnej wobec wszystkich dzieci świata. Dzieci z ognisk misyjnych niosą pomoc swoim rówieśnikom i misjonarzom poprzez modlitwę, drobne wyrzeczenia, świadectwo życia i jedną złotówkę miesięcznie ofiarowaną dla najmłodszych braci i siostr na krańcach świata.

Może się wydawać, że jedna złotówka miesięcznie to niewiele. Ale pomnożona przez setki tysięcy dzieci należących do PDMD, pozwala rocznie, tylko dzieciom z Polski, wesprzeć realizację około stu misyjnych projektów – dożywiania, wybudowania szkoły, przedszkola, domu dziecka, zakupu zabawek, lekarstw czy przyborów szkolnych. A są jeszcze dzieci w innych krajach, które też pomagają. To jest jedna wielka światowa sieć solidarności, modlitwy i wsparcia potrzebujących. Dzieci nie są „małe i bezsilne”. Mają moc poruszania serc dorosłych. Są świadkami, uczniami-misjonarzami.

ŚRODA – 26 X

KSIĘŻA I KONSEKROWANI – „BĘDZIECIE MOIMI ŚWIADKAMI”

Komentarz na wejście

Bycie świadkiem jest ważne w życiu każdego chrześcijanina. Dzisiaj naszą modlitwą obejmijmy kapłanów i osoby życia konsekrowanego, tych wszystkich, którzy są świadkami Jezusa i głosicielami Dobrej Nowiny.

Modlitwa wiernych

Bogu, który wysłuchuje naszych modlitw, przedstawmy z ufnością nasze prośby.

– Módlmy się za papieża Franciszka, biskupów i prezbiterów, aby niestrudzenie głosili światu Ewangelię. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za misjonarki i misjonarzy pracujących na wszystkich kontynentach, aby byli wiernymi świadkami Jezusa. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się o nowe powołania, aby nie zabrakło szafarzy sakramentów i głosicieli Dobrej Nowiny. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za wszystkie narody świata, aby miały zabezpieczone podstawowe warunki bytowe, edukację i opiekę medyczną. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za zmarłych, zwłaszcza za kapłanów i konsekrowanych, aby ich trud głoszenia Ewangelii został nagrodzony oglądaniem Boga. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas tutaj zgromadzonych, abyśmy każdego dnia byli wiernymi świadkami Jezusa. *Ciebie prosimy...*

Dobry Ojczy, wysłuchaj naszych prośb zanoszonych do Ciebie, przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Rozważania różańcowe (tajemnice chwalebne)

Rozważanie chwalebnych tajemnic różańcowych to dotykane Nieba. Zanurzmy się w kontemplacji chwały Bożej Jezusa i Maryi.

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

„Po upływie szabatu, o świcie pierwszego dnia tygodnia przyszła Maria Magdalena i druga Maria obejrzeć grób. A oto powstało wielkie trzęsienie ziemi. [...] Anioł zaś przemówił do niewiast: «Wy się nie bójcie! Gdyż wiem, że szukacie Jezusa Ukrzyżowanego. Nie ma Go tu, bo zmartwychwstał, jak powiedział»” (Mt 28, 1-6).

Panie Jezu, prosimy Cię, aby wieść o Twoim Zmartwychwstaniu dotarła do wszystkich zakątków świata, do ludzi, którzy tracą nadzieję i żyją w niepewności jutra. Natchnij swym Duchem przywódców państw, organizacje międzynarodowe oraz wszystkich ludzi, aby na świecie panował Twój pokój.

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

„Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga. Oni zaś poszli i głosili Ewangelię wszędzie, a Pan współdziałał z nimi i potwierdził naukę znakami [...]” (Mk 16, 19-20).

Głoszenie Dobrej Nowiny jest wpisane w powołanie nie tylko kapłańskie czy zakonne, ale w powołanie każdego chrześcijanina.

Panie Jezu, prosimy Cię o liczne powołania misyjne. Niech świadkowie Twojej Miłości, prowadzeni przez Ducha Świętego, z głęboką wiarą, wytrwałością oraz poszanowaniem odmienności kultur służą rozwojowi Kościoła w każdym zakątku świata.

3. Zesłanie Ducha Świętego

„Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym” (Dz 2, 2-4).

Panie Jezu, mimo prześladowań, konfliktów zbrojnych, trudów i niebezpieczeństw, na które narażeni są chrześcijanie w różnych częściach świata, niestrudzenie głoszona jest Ewangelia. Prosimy, aby Duch Święty prowadził misjonarzy i dawał im odwagę.

4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

1 listopada 1950 r. papież Pius XII w Konstytucji *Munificentissimus Deus* podał: „Ogłaszamy, określamy i orzekamy jako objawiony przez Boga dogmat wiary, że Niepokalana Boża Rodzicielka, zawsze Dziewica Maryja, po zakończeniu biegu życia ziemskiego, została z ciałem i duszą wzięta do niebieskiej chwały”.

Panie Jezu, prosimy, by Twoja i nasza Matka przyprowadziła nas do Ciebie, by wstawiała się za nami, abyśmy kroczyli drogą miłości i byli Twoimi świadkami.

5. Ukoronowanie Maryi na Królową Nieba i ziemi

„Wtedy Maryja rzekła: «Wielbi dusza moja Pana i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy. Bo wejrzał na uniżenie Służebnicy swojej. Oto bowiem odtąd błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia, gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszchemocny»” (Łk 1, 46-55).

Panie Jezu, razem z Twoją Matką przypominaj nam nieustannie, że każdy z nas jest misjonarzem i mamy iść i głosić Ewangelię całemu światu.

Czytanka różańcowa

22 maja br. przeżywaliśmy beatyfikację Pauliny Jaricot, która w 1826 r. powołała pierwsze róże Żywego Różańca, by obejmować mocą płynącą z modlitwy cały świat. Każde *Zdrowaś Maryjo* wspiera dzieło ewangelizacji na wszystkich kontynentach. Dzięki modlitwie różańcowej wielu głosicieli Ewangelii doświadcza obecności i pomocy Maryi. Dla osób, które Pan Jezus zaprosił do szczególnej więzi z Nim, słowa „Bądźcie moimi świadkami” niosą odpowiedzialność, by być

prawdziwym świadkiem. Dziękujemy za wszystkich, którzy z odwagą i miłością realizują w Kościele ważne zadania, służąc Bogu i bliźniemu oraz szukają odpowiedzi na wyzwania naszych czasów.

„Wszyscy bowiem wyznawcy Chrystusa, gdziekolwiek się znajdują, są zobowiązani tak ukazywać świadectwem słowa i przykładem życia nowego człowieka, przyobleczonego przez chrzest i działanie Ducha Świętego, który umocnił ich w sakramencie bierzmowania, aby inni widząc ich dobre czyny, chwalili Ojca i pełniej pojęli prawdziwy sens życia ludzkiego i powszechną więź wspólnoty ludzkiej. Aby mogli dawać skutecznie to świadectwo o Chrystusie, powinni tym ludziom okazywać miłość i szacunek, uważać się za członków społeczności ludzi, wśród których żyją [...]. Równocześnie zaś niech zwracają uwagę na głębokie przemiany dokonujące się wśród narodów i starają się, aby ludzie naszej epoki, zafascynowani zbyt nauką i techniką dzisiejszego świata, nie zaniedbywali spraw Bożych, lecz owszem, aby obudzili w sobie gorętsze pragnienie prawdy i miłości objawionej przez Boga” (Dekret Misyjny *Ad gentes* 11).

Powołanie do życia konsekrowanego to powołanie do wyjątkowej więzi z Chrystusem. Osoby konsekrowane powinny dzielić serce z tymi, do których są posłane. Fundamentem jest naśladowanie Chrystusa poprzez życie radami ewangelicznymi ubóstwa, posłuszeństwa i czystości. Osoba konsekrowana zostawia wszystko, by być z Nim i by oddać się na służbę Bogu i bliźnim. Jej zadaniem jest też aktywna promocja godności człowieka i sprawiedliwości społecznej oraz zgodna z wartościami Ewangelii aktywność w świecie edukacji, kultury i środków społecznego przekazu. Jan Paweł II w *Vita consecrata* napisał: „Właśnie ta służba pozwala dostrzec szczególnie wyraziście, że życie konsekrowane objawia jedność przykazania miłości – nierozdzielalną więź między miłością Boga a miłością bliźniego”.

S. Irena Karczewska FMM

CZWARTEK – 27 X

RÓŻE ŻYWEGO RÓŻAŃCA

– „BĘDZIECIE MOIMI ŚWIADKAMI”

Komentarz na wejście

„Powtarzając dobrze znane i drogie sercu modlitwy: *Ojcze nasz*, *Zdrowaś Maryjo* i *Chwała Ojcu*, człowiek skupia się na rozważaniu tajemnic zbawienia i przedstawia Bogu za wstawiennictwem Maryi potrzeby własne i całej ludzkości, prosząc Chrystusa o siły, by mógł bardziej konsekwentnie i wielkodusznie żyć Ewangelią” – powiedział św. Jan Paweł II. Modlitwa różańcowa przywołuje nie tylko Maryję, ale całą Trójcę Świętą, szturmując niebo. Dziś zawierzmy Maryi dzieło Żywego Różańca, aby modlitwa różańcowa rozbrzmiewała we wszystkich zakątkach ziemi.

Modlitwa wiernych

Umocnieni słowem Bożym, módlmy się teraz w naszej wspólności, prosząc w intencjach Kościoła, świata i naszych osobistych.

– Módlmy się za papieża Franciszka, biskupów i kapłanów, aby byli autentycznymi świadkami głoszonego Słowa Bożego i umacniali w wierze powierzonych im ludzi. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za rządzących państwami, aby kierując się troską o ład moralny i pokój między narodami, tworzyli społeczeństwa otwarte na obecność Boga w codzienności. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za duchownych i świeckich misjonarzy i misjonarki, aby dzięki świadectwu ich życia Dobra Nowina docierała na wszystkie krańce ziemi. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za różę Żywego Różańca, aby atmosfera miłości i jedności sprzyjała wzrostowi wiary ich członków oraz by promieniowali obecnością Boga wśród ludzi. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za zmarłych misjonarzy i misjonarki, aby w domu Ojca Niebieskiego odnaleźli szczęście wieczne i radość zbawionych. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za naszą eucharystyczną wspólnotę, abyśmy jednocząc się we wspólnym wyznawaniu wiary umacniali się do dawania świadectwa zgodnie z osobistym powołaniem. *Ciebie prosimy...*

Przyjmij, Panie, nasze modlitwy i uzdolnij nas do bycia Twoimi świadkami w codzienności. Który żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Rozważanie różańcowe (tajemnice światła)

1. Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

Chrzest to nowy początek. Bóg Ojciec zleca misję, którą Jezus ma wykonać i zaczyna się wielkie dzieło zbawienia ludzi. Czym dla mnie jest chrzest? To nie tylko nowa misja, ale i nowe życie w Bogu. Odtąd jestem dzieckiem Bożym. Czy każdy człowiek ma możliwość być ochrzczonym?

Maryjo, Ty wiesz, że bezinteresowna miłość jest skarbem. Miłości tej nauczył nas sam Bóg i w Nim ma ona swoje źródło. Spraw, proszę, by nie brakowało misjonarzy gotowych ofiarować swoje życie innym. Niech ich pomoc, wypływająca z miłości pochodzącej od samego Boga, dotrze do wszystkich potrzebujących osób na świecie.

2. Objawienie się Pana Jezusa na weselu w Kanie Galilejskiej

Niedostatek na weselu w Kanie jest symbolicznym przedstawieniem braków, których doświadcza każdy człowiek. Nie zawsze potrafimy temu zaradzić, a wystarczy tylko posłuchać Maryi: „Uczyńcie wszystko, cokolwiek wam powie”. To recepta na wszelkie nasze niedostatki. Jediną rzeczą, której możemy się obawiać, to utrata łaski uświęcającej. Jezu, pozwól mi żyć zawsze w pełni Twojej łaski.

Maryjo, patronko ludzi oddanych misjom, dziękujemy Ci za ludzi gotowych do głoszenia Ewangelii w całym świecie. Spraw, aby misjo-

narze i misjonarki poprzez swoją codzienną pracę i służbę przybliżali ludziom Chrystusa.

3. Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia

Jezus jako nauczyciel przemierza cały kraj, głosząc słowo Ojca. Jest prorokiem głoszącym Dobrą Nowinę. Gromadzi uczniów, ale nie tylko. Jego nauk słuchają wszyscy: kobiety, dzieci, poganie, celnicy, grzesznicy. Nauczyciel pociesza, dodaje odwagi, podnosi na duchu, uzdrawia. Jego nauka wskazuje drogę do Ojca, który jest Miłością. Chrystus wzbudza zdumienie i podziw. Wzywa do nawrócenia, czyli do zmiany myślenia, wiary w Dobrą Nowinę i zaufania Mu do końca.

Misjonarze idą śladami Apostołów posłanych przez Jezusa na cały świat, by głosić Dobrą Nowinę. Maryjo, spraw, aby misjonarze i misjonarki wszystko czynili na chwałę Bożą.

4. Przemienienie na górze Tabor

Syn Boży pokazuje się w prawdziwej postaci. Bez zasłony i w pełnej okazałości. Teraz my powinniśmy być światłem dla innych. Przekazywać Jezusa nie tylko słowami, lecz także przykładem swojego codziennego życia, jaśniejąc Jego świętością i roznosząc miłość, gdziekolwiek się znajdziemy. Niech Jego światło zawsze płonie w naszych sercach, ponieważ tylko On jest Drogą, po której można iść, tylko On jest Miłością, którą można kochać.

Maryjo, prosimy przemieniaj nasze serca, abyśmy mogli lepiej służyć ludziom w potrzebie.

5. Ustanowienie Eucharystii

Eucharystia jest najpełniejszym wyrazem wspólnoty życia z Chrystusem. To Pan ustanowił ten sakrament w czasie ostatniej wieczerzy. Jest to sakrament, który stanowi trwały znak pamięci Jego Ciała wydane na śmierć i Krwi przelanej na odpuszczenie grzechów.

Maryjo, Ty wiesz, jak ważne jest to, jakich ludzi spotykamy na drodze naszego życia. Kieruj, proszę, ludzi spragnionych wiary, ubogich

i cierpiących do misjonarzy. Niech te spotkania owocują przemianą serc oraz autentycznym nawróceniem.

Agnieszka Chudzik, Czarnolas

Czytanka różańcowa

„Bycie różą Żywego Różańca to prawdziwe wyróżnienie. Uczestnictwo w tej wspólnocie modlitewnej nie tylko umożliwia codzienne pogłębianie wiary i duchowości, ale przede wszystkim rozwija stałą łączność z Jezusem i Jego Matką. Będąc różą Żywego Różańca, można mieć pewność, że Maryja roztacza swe opiekuńcze ramiona, udzielając szczególnych łask zarówno wszystkim członkom tej wyjątkowej formacji, jak i tym, za których zanoszone są modlitwy” („Jestem różą Żywego Różańca” M. Pabis, ks. L. Smoliński).

Błogosławiona Paulina Jaricot, która w 1826 roku wprowadziła nowy sposób odmawiania modlitwy różańcowej nazwany Żywym Różańcem, wyznała: „Wszystkie łaski, wszelkie światło czerpałam z tajemnic różańcowych i one uczyniły moje życie owocnym”.

Papież Jan Paweł II całe swoje życie i pontyfikat zawierzył Maryi. Hasło „Totus Tuus” stało się mottem biskupa Karola Wojtyły, a potem papieża Jana Pawła II. Było obecne w jego notatkach duchowych bardzo wcześnie – jeszcze w czasach II wojny światowej, kiedy był robotnikiem. Jako papież wielokrotnie mówił o różańcu: „Ta modlitwa jest jeszcze dzisiaj dla bardzo wielu ludzi znakiem i środkiem nawiązania najbardziej intymnej więzi z Chrystusem. W czasach trudnych, w udręczeniu, w samotności, w chorobie, w obliczu śmierci człowiek zawsze znajdował w różańcu pociechę, umocnienie i nowe siły” (2 maja 1987 r.).

W ostatnich latach spotykają nas trudne doświadczenia: pandemia i wojna. Wielu z nas żyje w lęku. Różaniec może dać nam siłę, abyśmy wytrwale i mężnie świadczyli, że nie jesteśmy zostawieni bez pomocy. Mamy Ojca w niebie, który widzi wszystko i troszczy się o każdego z nas.

Elżbieta Polkowska, PDM

PIĄTEK – 28 X

CHORZY I CIERPIĄCY – „BĘDZIECIE MOIMI ŚWIADKAMI”

Komentarz na wejście

Choroba i cierpienie są okazją do głębokiego dialogu z Bogiem Ojcem, do weryfikacji wyborów i życiowych celów. Wokół Jezusa gromadzili się chorzy, a On mówił: „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a ja was pokrzepię” (Mt 11, 28). Dzisiaj i my przychodzimy z naszymi chorobami, cierpieniami ciała i ducha. Stańmy w szczerości przed Panem, prosząc o wiarę i ufność.

Modlitwa wiernych

Boże Ojcze, w Tobie jest moc i siła, życie i zmartwychwstanie, dlatego prosimy.

– By Kościół, wskazując na Niebo, promieniował na ziemi Twoją miłością. *Ciebie prosimy...*

– O ducha pokornej służby na Twoją chwałę dla sprawujących władzę. *Ciebie prosimy...*

– O ducha męstwa, ufność i cierpliwość dla chorych i cierpiących. *Ciebie prosimy...*

– O czułą serdeczność i dar rozeznania, jak przychodzić z pomocą, dla osób posługujących chorym, niepełnosprawnym, niedołączonym, w podeszłym wieku, w szpitalach, domach opieki, hospicjach, własnych mieszkaniach. *Ciebie prosimy...*

– O odnowienie sił misjonarzy zmagających się z chorobami, cierpieniem, prześladowanych, by z ufnością podejmowali codzienne wyzwania. *Ciebie prosimy...*

– Za nas, byśmy w krzyżu Chrystusa odnaleźli ukojenie, wolność, obronę, pociechę i zwycięstwo. *Ciebie prosimy...*

Boże, który zapisałeś w człowieku pragnienie szczęścia i zdrowia, wzmacniaj naszego ducha, gdy doświadczamy niemocy i ograniczeń ciała, napełniaj nas wiarą, nadzieją i miłością. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Rozważania różańcowe *(tajemnice bolesne)*

W tajemnicach bolesnych stajemy przy Chrystusie i Jego Matce, aby i w naszej tajemnicy cierpienia dokonywało się zbawienie świata.

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

To czas, kiedy Jezus jest sam na sam z Bogiem Ojcem, kiedy przeżywa jedność miłości w Duchu Świętym. Wie, że to cierpienie jest potrzebne, a jednak próbuje go uniknąć. Zmaga się ze strachem i bólem.

Jezu, Ty wiedziałeś, że „Ratunek przychodzi od Pana, co stworzył niebo i ziemię” (Ps 121). Kiedy doświadczam choroby, bólu, cierpienia i strachu, proszę Cię, by moje serce i usta szeptały: „Jezu, ufam Tobie”, „Oto idę, aby pełnić Twoją wolę” (Hbr 10, 9).

2. Biczowanie Pana Jezusa

Jezus doświadcza bólu. Uderzenia, siniaki i krwawiące rany, szderstwa i wyzwicka. „Spadła Nań chłosta zbawienna dla nas, a w Jego ranach jest nasze uzdrowienie” (Iz 53, 5).

Jezu, kiedy cierpi moje ciało toczone przez raka, nieznaną czy przewlekłą chorobę, gdy doświadczam kpin, niedoceny, fałszywych posądzeń, kiedy ktoś dotyka mych ran i zadaje nowe – postaw anioła przy moim sercu, by było przebaczące, a duch pełen Twojej mocy. Proszę, by moje usta i myśli były pełne gojącego balsamu słów miłości.

3. Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa

Korona cierniowa, a nie złota, trzcina w miejsce berła, wyszydzenie zamiast chwały. Człowiek oszukany przez złego ducha, zraniony grzechem, potrafi zło nazywać dobrem, umie odbierać godność innym i sobie.

Jezu, w kłótniach, w trudnych momentach, kiedy wszystko wydaje się bez sensu, proszę Cię, aby moje myśli i pragnienia były miłosierne, a ręce wyjmowały ciernie, przynosiły ulgę i opatrywały rany.

4. Droga krzyżowa Pana Jezusa

Najbardziej niewinny i sprawiedliwy „Obarczył się naszym cierpieniem, dźwigał nasze słabości, uznany za skazańca...” (Iz 53, 4-5).

Jezu, dziś pokazujesz się w tych, którzy niosą krzyż choroby i cierpienia, których dopada zwątpienie i niemoc, którzy są opuszczeni i odrzuceni. Patrzysz z miłością na rodziców pochylonych nad chorym dzieckiem. Pozwalasz oglądać swe odbicie tym, którzy – jak Weronika – w zeszepeconym chorobą ciele widzą człowieka. Dajesz udział w zbawianiu świata zmuszonym do pomocy, jak Szymon z Cyreny. Upominasz płaczących, przebaczasz zadającym ból. Podaruj nam oczy, które widzą Ciebie.

5. Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

„Wykonało się” (J 19,28). Zapadło milczenie. Zatrzęsa się ziemia ogarnięta ciemnością. Zasłona przybytku rozdarła, jak serce po stracie bliskich.

Choroba, cierpienie i śmierć nie są karą za grzechy. Przyjęte z ufnością, wprowadzają w nowe życie, otwierają Niebo.

Czytanka różańcowa

Modlimy się o życie ciche i spokojne, o zachowanie od przynależącego chorobę powietrza, od głodu, ognia i wojny, o wybawienie od nagłej i niespodziewanej śmierci. Te dobre pragnienia pokazują nam, że nosimy w sobie tęsknotę za rajem. Codziennosc pokazuje nam, że życie na ziemi zagrożone jest przez choroby ciała, ale także choroby sumienia. Cierpienie doświadczamy na płaszczyźnie fizycznej i duchowej. Biblijny Hiob traci bliskich, majątek, szacunek, zdrowie, Tobiasz przestaje widzieć, staje się bezrobotny, grozi mu śmierć. Naród

Wybrany doświadcza niewoli, udręki, śmierci dzieci. Nawet Jezus doznaje zdrady bliskich, opuszczenia, cierpienia i śmierci.

Czy rzeczywiście starość, choroba i śmierć nie udały się Bogu? Rozum oświecony Jego duchem pokazuje odpowiedzi: Hiob po stracie wszystkiego, trwając w cierpieniu i zawieszeniu między życiem a śmiercią, wyznaje pełen ufności: „Dotąd Cię znałem ze słyszenia, obecnie ujrzałem Cię wzrokiem” (Hi 42, 5). Bóg przywraca mu wszystko. Tobiasz doznaje uzdrawiającej mocy Boga, cieszy się odzyskanym wzrokiem, pozyskaną synową i przywróceniem godności. Naród Wybrany nawet na pustyni doświadcza obecności Bożej i wchodzi do Ziemi Obiecanej. Jezus w Ogrodzie Oliwnym w obliczu mającej nadejść udręki, męki i śmierci, prosi: „Ojcze, jeśli to możliwe, niech Mnie ominie ten kielich! Wszakże nie jak Ja chcę, ale jak Ty” (Mt 26, 39). Ta ufność daje Mu siłę, by przejść drogą cierpienia, a nawet wejść w śmierć. Jednak i ona nie jest ostatnim słowem. Trzeciego dnia zmartwychwstał i my zmartwychwstańmy, by żyć już wiecznie w Jego Królestwie, bez chorób i cierpienia.

Czasami choroby stają się okazją do spotkania Boga w głębi swego serca. Tam, gdzie już inny człowiek nie może udzielić odpowiedzi, przyjść z pomocą, gdzie już sami nie dajemy rady, jest przestrzeń do działania Boga, by objawiła się Jego chwała. Choroba i cierpienie mają zatem misję do spełnienia. Czasem budzą ze snu skupienia na sobie, pracy czy świecie materialnym. Weryfikują świat wartości i życiowych kierunków, celów. Uczą determinacji, pokory i szacunku dla własnych i cudzych ograniczeń. Odstaniają prawdę o kondycji człowieka, jego relacji do Boga, siebie i bliźnich.

Jezus pokazuje nam, że zaakceptowane choroba i cierpienie umacniają wiarę, ufność, bliskość. Są okazją do świadczenia miłości. Można je również ofiarować za siebie i innych, dla własnego i cudzego zbawienia. Przeżywane w jedności i ufności z Bogiem, wypraszają liczne łaski, nawrócenia, ratują od czyścica, wprowadzają do Nieba.

Marzena Danowska, Szczecin

SOBOTA – 29 X

WOLONTARIUSZE MISYJNI

– „BĘDZIECIE MOIMI ŚWIADKAMI”

Komentarz na wejście

Jeżeli pragniemy iść za przykładem Jezusa, nie możemy wywyższać się nad innych ludzi, ale powinniśmy uznawać ich godność i okazywać im szacunek. Prośmy w czasie tej Eucharystii, aby Bóg wyzwał nas od pychy i napełniał serca apostołską gorliwością, aby dzięki naszemu świadectwu inni mogli poznać Chrystusa i odnaleźć drogę zbawienia.

Modlitwa wiernych

Do Boga zatroskanego o los każdego człowieka zanośmy nasze ufne błagania.

– Jezu, Zbawicielu świata, spraw, aby ziarno wiary wydało owoc zbawienia we wszystkich ludzkich sercach. Niech wszyscy ludzie ujrzą Twe zbawienie.

– Jezu, Dobry Pasterzu, umocnij w trudzie pasterskiej posługi papieża, biskupów i kapłanów, aby byli świadkami Ewangelii. Niech wszyscy ludzie ujrzą Twe zbawienie.

– Jezu, Lekarzu dusz ludzkich, ogarnij swą miłością tych, którzy pogubili się na drogach życia, aby zanurzyli się w Twoim miłosierdziu przez sakrament pokuty. Niech wszyscy ludzie ujrzą Twe zbawienie.

– Jezu, Panie żniwa, rozpal w sercach młodych ludzi pragnienie służby, aby mieli odwagę jako wolontariusze misyjni ofiarować swój czas i zdolności. Niech wszyscy ludzie ujrzą Twe zbawienie.

– Jezu, Zmartwychwstanie i Życie, przyjmij do swego Królestwa zmarłych misjonarzy, misjonarki i wolontariuszy misyjnych, niech cieszą się oglądaniem Twojego oblicza. Niech wszyscy ludzie ujrzą Twe zbawienie.

– Jezu, Chlebie Żywy, spraw, by każde spotkanie z Tobą w Eucharystii uwrażliwiało nasze serca na potrzeby bliźnich. Niech wszyscy ludzie ujrzą Twe zbawienie.

Boże Ojcze, który pragniesz zbawienia dla wszystkich swoich dzieci, wysłuchaj naszych próśb. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Rozważania różańcowe (*tajemnice radosne*)

W duchu troski o misyjne dzieło Kościoła powierzajmy Bogu w modlitwie różańcowej misjonarki i misjonarzy, wolontariuszy misyjnych i wszystkich, którzy trują się, aby Dobra Nowina dotarła aż na krańce ziemi. Prośmy o postawę wrażliwości i odpowiedzialności dla wszystkich chrześcijan, aby wspierali działalność misyjną modlitwą oraz ofiarami duchowymi i materialnymi.

1. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

Bóg zaprasza człowieka do udziału w realizacji dzieła zbawienia, dlatego posłał Archanioła Gabriela do Maryi. To była dla Niej radosna, ale zarazem bardzo trudna nowina. Nie potrafiła zrozumieć Bożych zamiarów, ale wierzyła, że Bóg o wszystko się zatroszczy. Ta ufność pozwoliła Jej powiedzieć *fiat* – niech mi się tak stanie.

Maryjo, naucz nas słuchać głosu Boga i wypełniać Jego wolę nawet wtedy, gdy wymaga od nas rzeczy trudnych i niezrozumiałych, naucz nas ufać Bogu tak, jak Ty zaufałaś.

2. Nawiedzenie św. Elżbiety

Ten, kto przeżywa radość obecności Boga, pragnie dzielić się tym doświadczeniem z innymi. Maryja udała się do swojej krewnej Elżbiety. To w jej domu wyśpiewała Bogu pieśń uwielbienia Magnificat. Jakże piękne jest to spotkanie dwóch matek, w szczególny sposób wybranych przez Boga. Zachwyca nas ta atmosfera życzliwości, szacunku i pragnienia udzielenia sobie nawzajem wsparcia.

Maryjo, wlej w nasze serca wrażliwość na potrzeby ludzi żyjących wokół nas, ucz nas bezinteresownej służby i ofiarnej pomocy tym, do których Bóg nas posyła.

3. Narodzenie Pana Jezusa

Narodzenie dziecka to niezwykle wydarzenie w życiu rodziny, dlatego ojciec i matka pragną zapewnić jak najlepsze warunki na przyjęcie wyczekiwanego maleństwa. Jednak nie zawsze wszystko układa się pomyślnie. Właśnie tak na skutek różnych okoliczności potoczyły się losy Świętej Rodziny. Maryja urodziła swojego syna w ubogiej stajni.

Maryjo, zawierzamy Ci wszystkie rodziny, szczególnie te, które oczekują na potomstwo, aby mogły w bezpiecznych i godnych warunkach powitać swoje dziecko i otoczyć je troskliwą miłością.

4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

Aby być dobrym narzędziem w rękach Boga, trzeba Mu złożyć w ofierze to, co mamy najcenniejszego. Maryja i Józef przynieśli swój najcenniejszy skarb – swego syna – do świątyni jerozolimskiej. To właśnie wtedy Maryja usłyszała prorocstwo Symeona o tym, że Jej duszę przeniknie miecz boleści.

Maryjo, naucz nas składać każdego dnia samych siebie w ofierze Bogu, aby On nas przemieniał i uświęcał.

5. Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

Nawet osoba wierząca może w swoim życiu zagubić Chrystusa. Maryja i Józef doświadczyli tego, kiedy dwunastoletni Jezus zagubił się im podczas pielgrzymki do Jerozolimy. Poszukiwali Go pełni niepokojem. Odnaleźli Go dopiero po trzech dniach. Jaka ulga i radość przepełniały wtedy ich serca! Potrzeba ogromnej czujności, aby szatan nie uwiódł naszych serc i nie sprowadził nas na takie drogi, gdzie Jezusa nie ma.

Maryjo, czuwaj nad naszą wiarą, aby nic nie oddalało nas od Jezusa, abyśmy głęboko z Nim zjednoczeni pomagali innym Go odnaleźć.

Czytanka różańcowa

Na misyjne dzieło Kościoła nie możemy patrzeć jedynie jak na dzieło ludzkie. Działalność misyjna odbywa się pod czujnym kierownictwem Ducha Świętego.

O tym, że misje są dziełem Bożym, inicjatywą Ojca, Syna i Ducha Świętego, przypomniał papież Franciszek: „Chociaż misja ta domaga się z naszej strony ofiarnego zaangażowania, byłoby błędem pojmowanie jej jako tylko nasze osobiste heroiczne zadanie, ponieważ jest to przede wszystkim Jego dzieło, niezależnie od tego, co możemy odkryć i pojąć. Jezus jest «pierwszym i największym głosicielem Ewangelii»” (*Evangelii gaudium* 12).

Duch Święty towarzyszy misjonarzom w ich codziennej pracy: pociesza, umacnia, utwierdza w dobrych postanowieniach, koryguje błędy, wspiera swoimi darami.

Przyjmując chrzest, a potem sakrament bierzmowania, zobowiązujemy się do tego, aby żyć wiarą, strzec jej w sobie i rozwijać. A nade wszystko, by ją głosić innym. Dzielenie się wiarą to rozdawanie tego, co najcenniejsze.

Papież Franciszek prosi: „Nie pozwólmy się okradać z misyjnego entuzjazmu!” (*Evangelii gaudium* 80). Wzywa Kościół do duszpasterskiego i misyjnego nawrócenia. Nawołuje do radosnego głoszenia Ewangelii i dawania świadectwa. Ukazuje, że świat bardzo potrzebuje Ewangelii jako źródła radości, nadziei i pokoju. Zachęca wszystkich do misyjnego przebudzenia. Mówi: „Marzę o misyjnym zrywie”.

Wraz z papieżem Franciszkiem zachęcam was, młodych, byście „zeszli z kanapy”, nałożyli dobre buty i wyruszyli na misyjne szlaki. Możecie być misjonarzami także we własnym domu i wspólnotach. Ważne, byście poczuli się odpowiedzialni za misyjne dzieło Kościoła. „Młodzi, nie pozwólcie, aby świat wciągnął was w dzielenie się tylko rzeczami złymi lub płytkimi. Bądźcie zdolni, by iść pod prąd, i umiejcie dzielić się Jezusem, przekazywać wiarę, którą On wam dał” (*Christus vivit* 176).

W tekście wykorzystano „Listy do młodych uczniów-misjonarzy” bpa Jerzego Mazura SVD.

Opr. s. Donata Topa OSB

„Z RÓŻAŃCEM I PAULINĄ JESTEŚMY JEDNĄ DRUŻYNĄ”

ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

**Dziękczynienie za beatyfikację Pauliny Jaricot,
założycielki Dzieła Rozkrzewiania Wiary i Żywego Różańca.**

Pieśń na wystawienie Najświętszego Sakramentu: *O, Zbawcza Hostio...*

Wprowadzenie

Misja Pauliny Jaricot dotyczy całego Kościoła. Dałeś, Panie Jezu, nowe inspiracje młodej dziewczynie z Lyonu, by odrodzić wiarę osłabioną po rewolucji francuskiej. Dziękujemy za dar jej osoby dla Kościoła i dla ludzkości.

Paulina Jaricot, zainspirowana listami misjonarzy opisujących tragedię chińskich dzieci umierających z głodu bez chrztu św., realizowała prorocze słowa z lat dziecięcych dotyczące przyszłości, wypowiedziane przez jej brata Fileasa, późniejszego misjonarza w Chinach: „Ja pojedę, a Ty będziesz się za mnie modlić, szyc szaty liturgiczne i będziesz mi przysyłać dużo pieniędzy do wykupienia małych Chińczyków”.

Pod wpływem kazania o próżności piękna i uwielbiana Paulina w wieku 17 lat zostawiła kosztowności, stroje, złożyła ślub czystości i powierzyła swe życie Bogu. Odtąd była żywym świadectwem potęgi Bożej miłości.

Zaangażowanie misyjne prowadziło ją w 1822 r. do założenia Dzieła Rozkrzewiania Wiary. Sama mówiła o sobie, że „jest pierwszą zapałką w ręku Boga, którą Pan Bóg posłużył się, aby rozpałić wielki ogień”.

Szybko zorientowała się, że wsparcie finansowe to nie wszystko, co jest potrzebne misjonarzom. W 1826 r. stworzyła zatem zaplecze duchowe dla ewangelizacji – Żywy Różaniec.

Modlitwa uwielbienia

Powtarzajmy: *Bądź uwielbiony, Panie.*

– Bądź uwielbiony, Panie Jezu, za życie i dzieła bł. Pauliny Jaricot.
Bądź uwielbiony, Panie.

– Bądź uwielbiony, Panie Jezu, za Twoją Matkę, Maryję, która oręduje za nami i prosi, byśmy odmawiali różaniec. *Bądź uwielbiony, Panie.*

– Bądź uwielbiony, Panie Jezu, za wyniesienie na ołtarze i wpisanie w poczet błogosławionych Pauliny Jaricot. *Bądź uwielbiony, Panie.*

– Bądź uwielbiony za dzieła, które bł. Paulina Jaricot założyła: Dzieło Rozkrzewiania Wiary oraz Żywy Różaniec. *Bądź uwielbiony, Panie.*

– Bądź uwielbiony, Panie Jezu, za ludzi włączających się w te dzieła.
Bądź uwielbiony, Panie.

Pieśń: *Gdzie miłość wzajemna i dobroć...*

Modlitwa przebłagania

Powtarzajmy: *Przepraszamy Cię, Panie Jezu.*

– Za to, że zbyt mało troszczymy się o rozwój duchowy, o umocnienie naszej wiary, o przekazywanie dzieciom i młodzieży wartości Ewangelii. *Przepraszamy Cię, Panie Jezu.*

– Za to, że wciąż mało jest modlitwy różańcowej w naszym życiu.
Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

– Za to, że sprawy misji są często odsuwane na dalszy plan.
Przepraszamy Cię, Panie Jezu.

Pieśń: *Różańcowa Pani...*

Wielka jest siła modlitwy różańcowej. Paulina Jaricot rozumiała, że ludzie pracujący nie mają sił i czasu, by odmówić codziennie cały różaniec, zaproponowała zatem sposób modlitwy jednym dziesiątkiem przez piętnaście, a obecnie dwadzieścia, osób. Tym sposobem wszystkie tajemnice są odmawiane każdego dnia. Prosimy, by w parafiach powstawały nowe róże różańcowe.

Zbawicielu drogi, Zmartwychwstały Panie, prosimy, byśmy promieniowali pokojem, przemieniając ciemne doliny w doliny słoneczne, gdzie widoczna jest pełna światła droga, która pewnie wiedzie ku Tobie. W tym niespokojnym czasie prosimy o pokój dla świata.

Pieśń: *Jak paciorki różańca przesuwały się chwile...*

Paulina Jaricot, niegdyś bogata, zmarła w ubóstwie i osamotnieniu 9 stycznia 1862 r., oszukana przez nieuczciwych ludzi. Pozostawiła nam jednak bogactwo w postaci dzieł przeznaczonych do wspierania misji. Prosimy, abyśmy szli do ludzi z misją miłości, a pomoc duchowa i materialna misjom i misjonarzom przyczyniała się do naszego uświęcenia i zbawienia.

Paulina oddała Kościołowi i misjom serce, siły i zdolności. Była cała dla Kościoła, była misją. Niech życie i działalność bł. Pauliny Jaricot będą dla nas i dla przyszłych pokoleń zachętą do jeszcze głębszego zaangażowania się w Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary oraz Żywy Różaniec.

Prosimy, byśmy rozważając tajemnice różańcowe, dostrzegali ogromną Bożą miłość, abyśmy rozpalali siebie i ludzi ogniem, który rozpalał Paulinę.

Modlitwa na zakończenie

„Włóż, Matko, włóż we wszystkie usta odmawianie różańca, niczym strumień życia, aby Twoje biedne dzieci [...] przez rozważanie tajemnic naszego Pana przyjęły do serca naukę ewangeliczną jak cenne mleko, które je uzdrowi i nakarmi” (bł. Paulina Jaricot).

Błogosławiona Paulino Jaricot, córko bogatych fabrykantów jedwabiu, siostrzo misjonarza w Chinach, prawdziwa córko Kościoła, matko misji, która zaufałaś Bogu pomimo życiowych krzyży. Umiałaś przekuć słabości i doświadczenia, zachowując cierpliwość i pokój serca, na wielkie dzieła podtrzymujące wiarę i prowadzące do świętości. Otwarta na

działanie Ducha Świętego poświęciłaś życie sprawie współpracy misyjnej oraz uczynienia różańca modlitwą wszystkich.

Wstawiaj się za nami i za dziełami Kościoła Świętego.

Pieśń: *Przed tak Wielkim Sakramentem...*

Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

Grupa Misyjna przy parafii pw. Bożego Ciała w Bieczu

DODATEK DLA DZIECI

WSTĘP

Przed nami kolejny Dodatek dla dzieci do Misyjnych Materiałów Liturgicznych na Tydzień Misyjny. Oddajemy go w Państwa ręce z nadzieją, że pomoże w przygotowaniu i animacji tego wyjątkowego tygodnia w ciągu roku.

We współpracy z katechetami, animatorami, klerykami i księżmi, którym bliskie są sprawy misji, przygotowaliśmy trzy konspekty katechez: dla klas I–III, IV–VI oraz dla dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Zostały one opracowane w taki sposób, aby jak najprzystępniej przekazać uczniom temat tegorocznego Światowego Dnia Misyjnego, pogłębić w nich świadomość bycia misjonarzami oraz chęć pomocy rówieśnikom i misjonarzom pracującym na całym świecie. Przede wszystkim zaś obudzić w nich pragnienie do bycia świadkami Jezusa. Temat tegorocznego Tygodnia Misyjnego brzmi właśnie: **BĘDZIECIE MOIMI ŚWIADKAMI.**

Do każdej katechezy przygotowaliśmy niezbędne pomoce, prezentacje i załączniki.

Proponujemy również teksty, które mogą się przydać w czasie Mszy Świętej w Niedzielę Misyjną – komentarz na rozpoczęcie, wezwania modlitwy wiernych oraz przykładową procesję z darami. Myśli do homilii mogą posłużyć jako schemat i podstawa krótkiej i logicznej homilii z udziałem dzieci.

Tegorocznym rozważaniem różańcowym dla dzieci towarzyszy postać błogosławionej Pauliny Jaricot. Została ogłoszona błogosławioną 22 maja tego roku, dokładnie w 200. rocznicę istnienia założonego przez nią Dzieła Rozkrzewiania Wiary i w 100-lecie uznania tego Dzieła za papieskie. Jest ona nie tylko ważną postacią i wzorem dla dorosłych w dziele misyjnym i historii Kościoła jako założycielka PDRW

i Żywego Różańca. Pomagała również w założeniu Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci, a przede wszystkim pokochała misje i zaangażowała się w pomoc misjonarzom już jako mała dziewczynka. Jest zatem doskonałym przykładem dla dzieci zaangażowanych w ogniska misyjne oraz inne misyjne grupy formacyjne.

Zapraszamy na stronę internetową Papieskich Dzieł Misyjnych www.missio.org.pl do zakładki Dzieła Dzieci oraz na profil FB PDMD.

Dobrego misyjnego posługiwania wśród dzieci i młodzieży!

s. Monika Juszka RMI, sekretarz krajowy PDMD

WSZYSTKIE KOLORY MISJI

NEW! COŚ NOWEGO DLA KAŻDEGO!

Rok 2022 to czas wielkich jubileuszy Papieskich Dzieł Misyjnych: 400-lecie istnienia Kongregacji Ewangelizacji Narodów, której podlegają PDM, 200-lecie istnienia najstarszego z naszych czterech Dzieł – Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary oraz 100-lecie istnienia Papieskich Dzieł Misyjnych. To wiele powodów do KOLOROWEGO świętowania.

Jednocześnie temat tegorocznego Tygodnia Misyjnego brzmi: „Będziecie moimi świadkami”. Świadek to ktoś, kogo widać. Kto całym sobą pokazuje Tego, któremu służy. Kto nie wstydzi się „być znakiem” i „powodem zaciekawienia” dla innych.

W ramach Tygodnia Misyjnego 2022 proponujemy zatem dla dzieci młodzieży coś nowego – WSZYSTKIE KOLORY MISJI!

Musimy przyznać, że pomysł nie narodził się biurze Dyrekcji Krajowej PDM, a w sercach i umysłach animatorów i nauczycieli „w terenie”. Bardzo im za tę inspirację dziękujemy i pragniemy ją rozpropagować.

Pomysł polega na tym, żeby w Tygodniu Misyjnym w szkole czy przedszkolu (a może nawet w parafii?) każdy dzień przeznaczyć na poznawanie jednego kontynentu. Ponieważ w symbolice misyjnej każdemu z kontynentów odpowiada konkretny kolor, zatem zapraszamy uczniów, aby w danym dniu przyszli ubrani zgodnie z tymi kolorami. Na przykład:

- poniedziałek – Afryka – zielony,
- wtorek – Azja – żółty,
- środa – Ameryka – czerwony,
- czwartek – Oceania – niebieski,
- piątek – Europa – biały.

Każdego dnia warto również zorganizować „misyjną przerwę”, na której odmówimy jedną tajemnicę *Różańca* za misjonarzy posługujących na danym kontynencie. Do każdego dnia przyporządkowana jest również krótka modlitwa napisana przez abp. Fultona Sheena. W czasie modlitwy kładziemy lub zawieszamy w widocznym miejscu zdjęcia z danego kontynentu.

Zachęcamy także do wcześniejszego przygotowania gazetek ściennych i przeprowadzenia lekcji lub spotkań na temat Tygodnia Misyjnego, wyjaśnienia kolorów misyjnych, przypomnienia nazw kontynentów itp. Można włączyć w tę akcję nauczycieli innych przedmiotów: geografii, biologii, języków obcych, języka polskiego (bajki misyjne).

Wszelkie inne pomysły, zgodne z nauką Kościoła i duchem misyjnym, DOZWOLONE!

Z naszej strony proponujemy pomoce do wykorzystania dostępne w sklepie internetowym PDM (<https://misyjny-sklep.missio.pl/>) oraz jako załączniki do pobrania do tej broszury:

- modlitwa za każdy kontynent słowami abp. Fultona Sheena i wyjaśnienie znaczenia misyjnych kolorów (do druku w załączniku, do kupienia w PDM jako ulotka),
- „Świat Misyjny” z 2022 roku. W tym roku każdy numer w całości poświęcony jest jednemu z kontynentów. (Numery archiwalne na stronie <https://missio.org.pl/swiat-misyjny/>, wszystkie numery do kupienia w PDM),
- bajki z pięciu kontynentów (wybrane w załączniku, w całości jako książka do kupienia w PDM),
- prezentacje pptx o dzieciach świata, posłudze misjonarzy, problemach kontynentów itp. (w załączniku),
- prezentacja pptx – Różaniec misyjny (w załączniku),
- zdjęcia z różnych kontynentów do wydruku (w załączniku).

Zachęcamy do KOLOROWEGO TYGODNIA MISYJNEGO!

Jeśli zorganizujecie ten TYDZIEŃ we WSZYSTKICH KOLORACH MISJI, podzielcie się z nami, z innymi nauczycielami i animatorami owocami waszej pracy. Czekamy na zdjęcia i krótkie relacje, przysyłajcie je na adres: dziecidzieciommisji@gmail.com.

Zróbmy razem coś dobrego, coś fajnego, misyjnego!
Kolorowo niechaj będzie, a duch misji gości wszędzie!

KATECHEZA MISYJNA DLA KLAS I–III

TEMAT: BĘDZIECIE MOIMI ŚWIADKAMI

Cel ogólny

Pogłębienie prawdy o byciu świadkiem Jezusa wśród rówieśników, poczucia odpowiedzialności za misję oraz włączenie w inicjatywy parafialne związane z przeżywaniem Niedzieli Misyjnej i Tygodnia Misyjnego.

Cele szczegółowe

Wiedza

Uczeń:

- zna pojęcie „misja”,
- wie, co to znaczy być świadkiem Jezusa – małym misjonarzem,
- wie, czym jest Niedziela Misyjna i Tydzień Misyjny,
- zna fragment Ewangelii Mk 16,15 i potrafi wyjaśnić polecenie Jezusa przekazane apostołom.

Umiejętności:

- umie przedstawić historię powstania PDMD,
- potrafi wskazać sposoby stawania się świadkiem Jezusa Chrystusa.

Postawy:

Bierze czynny udział w zaproponowanych inicjatywach parafialnych podczas Niedzieli Misyjnej i Tygodnia Misyjnego.

Metody

Rozmowa kierowana, pogadanka, film, plakat.

Środki dydaktyczne

Obrazek Jezusa z apostołami; film *Historia PDMD*; obrazki przedstawiające: nauczyciela, lekarza, siostrę zakonną, księdza, żołnierza, misjonarza, uśmiech, Piusa XI, różaniec misyjny, kiermasz misyjny,

Eucharystię z udziałem dzieci w strojach misyjnych, napisy: Tydzień Misyjny, Niedziela Misyjna, 23 października 2022, 23–30 października 2022, laptop, rzutnik.

PRZEBIEG KATECHEZY

1. Modlitwa: Rozpoczynając modlitwę, zapraszamy dzieci, by powiedziały, za co chciałyby podziękować Panu Bogu. Po wysłuchaniu wszystkich propozycji wspólnie z dziećmi śpiewamy piosenkę *Dziękuję Ci za to życie...*

2. Wprowadzając w temat katechezy, zapraszamy dzieci do zapoznania się z fragmentem Ewangelii Mk 16,15. Umieszczamy na tablicy obrazek Jezusa posyłającego apostołów z napisem: „Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu!” (załącznik 1).

Pytamy dzieci:

- Co Pan Jezus nakazuje apostołom?
- Co mają głosić?
- Komu mają głosić Ewangelię?

Podkreślamy słowa „idźcie”, „głoscie”, wyjaśniając, że Pan Jezus posyła swoich uczniów, by głosili Ewangelię – Dobrą Nowinę, że Bóg kocha każdego z nas. Apostołowie idąc na cały świat, nie tylko opowiadają o Panu Jezusie, lecz także realizują to, czego ich nauczył. Pomagają tym, którzy nie radzą sobie w życiu, uzdrawiają chorych, dzielą się chlebem z innymi, pocieszają smutnych, uczą rozmawiać z Bogiem na modlitwie, przebaczać innym i przepraszać za wyrządzone krzywdy. W ten sposób stają się świadkami Pana Jezusa, tzn. Jego przyjaciółmi, którzy swoim zachowaniem sprawiają, że inni chcą poznać Jezusa, którego oni tak bardzo kochają.

3. Zaznaczamy, że Pan Jezus nie tylko zaprasza apostołów, by byli Jego świadkami, lecz także szuka dzieci, które chciałyby być Jego przyjaciółmi, jak apostołowie, i przez swoje dobre postępowanie stali się Jego świadkami w szkole, w kościele, na placu zabaw, w domu.

4. W kolejnej części wyjaśniamy słowo „misje”.

Dzielimy klasę na 6 grup i każdej dajemy jeden obrazek przedstawiający: nauczyciela lub lekarza, siostrę zakonną, księdza, żołnierza, misjonarza (załącznik 2). Prosimy, by dzieci wspólnie stworzyły plakat przedstawiający, co jest misją, czyli specjalnym zadaniem tych osób.

Następnie prosimy, by grupy zaprezentowały swoje prace. Podsumowując wypowiedzi, zapraszamy dzieci do obejrzenia filmiku o Karolu, który w swoim życiu odkrył misję, do jakiej został wezwany przez Jezusa.

<https://www.youtube.com/watch?v=l-jNn75KTP4> (załącznik 3)

5. Nawiązując do filmiku, prowadzimy pogadankę z dziećmi, w jaki sposób każdy z nich może zostać małym misjonarzem. Podkreślamy, że oprócz modlitwy i ofiar materialnych ważną rolę w byciu prawdziwym misjonarzem pełnią dobre uczynki i wykorzystanie swoich talentów dla dobra innych. Jednym ze sposobów stania się małym misjonarzem jest czynny udział w inicjatywach parafialnych podejmowanych w Niedzielę Misyjną i Tygodniu Misyjnym.

6. W celu zaangażowania dzieci w przebieg Tygodnia Misyjnego w parafii wyjaśniamy, czym jest Niedziela Misyjna i Tydzień Misyjny.

Na tablicy umieszczamy napis: Niedziela Misyjna; 23 października 2022; zdjęcie Piusa XI (załącznik 4). Następnie wyjaśniamy, że Niedziela Misyjna to **Światowy Dzień Misyjny** – święto ustanowione przez papieża Piusa XI w 1926 r., które rozpoczyna Tydzień Misyjny. Dzień ten przypada w tym roku 23 października i jest czasem, kiedy staramy się być świadkami Jezusa, czyli małymi misjonarzami, przez modlitwę, wyrzeczenia, pomoc innym i wykorzystanie swoich talentów dla dobra innych ludzi.

Na tablicy umieszczamy napis: „Tydzień Misyjny” oraz zdjęcia przedstawiające różaniec misyjny, Msze św. z udziałem dzieci w strojach misyjnych, kiermasz misyjny, uśmiech (załącznik 5). Następnie wyjaśniamy, że Tydzień Misyjny to czas naszego włączenia się minimum

w modlitwę różańcową w intencji misjonarzy i dzieci z krajów misyjnych, przygotowanie liturgii eucharystycznej, przeprowadzenie kiermaszu misyjnego, „Tydzień uśmiechu” – zaproszenie uczniów do obdarzenia uśmiechem członków swojej rodziny, rówieśników, nauczycieli, wyrażania im wdzięczności, przeproszenia za złe zachowanie, wybaczenia krzywd i okazania pomocy w codziennych sytuacjach życia.

7. Katechezę kończymy modlitwą w intencji misjonarzy i dzieci z krajów misyjnych.

*Monika Kraszkiewicz, s. Małgorzata Łacna SBDNP,
diecezja tarnowska*

ZAŁĄCZNIKI

Załącznik 1

„Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu!”

Załącznik 2

Załącznik 3

<https://www.youtube.com/watch?v=I-jNn75KTP4>

Załącznik 4

NIEDZIELA MISYJNA
23 PAŹDZIERNIKA 2022

Pius XI

Załącznik 5

KATECHEZA MISYJNA DLA KLAS IV–VI

TEMAT: BĘDZIECIE MOIMI ŚWIADKAMI

Cel ogólny

Pogłębienie misyjnej świadomości oraz przygotowanie do przeżycia Niedzieli Misyjnej i Tygodnia Misyjnego. Uświadomienie prawdy, że każdy człowiek, również dzieci, mogą głosić Ewangelię, przede wszystkim przez świadectwo swego życia.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- wie, czym są misje i kim jest misjonarz,
- wie, czym jest Niedziela Misyjna i Tydzień Misyjny,
- umie podać datę Niedzieli Misyjnej,
- wie, jak dzieci mogą być misjonarzami,
- zna Dekalog małego misjonarza.

Metody

Rozmowa kierowana, pogadanka, modlitwa, praca w grupach, miniwykład, burza mózgów.

Środki dydaktyczne:

Tablica, kartony formatu A4 i flamastry do prac w grupach, szary papier, kolorowe kartki, krzyżówka, słońeczko, Pismo Święte, kod QR.

PRZEBIEG LEKCJI

Czynności wstępne

- modlitwa w intencji misji,
- sprawdzenie listy obecności.

Część właściwa

Pan Jezus przed swoim wniebowstąpieniem pozostawił uczniom bardzo ważne polecenie. Pomocą w poznaniu tego zadania przyjdzie Pismo Święte.

W uroczysty sposób odczytujemy fragment z Pisma Świętego:

„Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem”. (Mt 28, 19–20)

Analizując tekst, pytamy:

- Co mają zrobić apostołowie?
- Do kogo mają pójść?
- Co mają czynić?

Chrystus wezwał apostołów, aby przekazywali wszystko, co sami usłyszeli od Nauczyciela.

Ewangelia Marka wskazuje inny fragment, który nawiązuje do tego wezwania: „Idźcie na cały świat i głosście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu”. (Mk 16,15)

Wezwanie to jest aktualne także i dziś. W jego realizacji pomoże kod QR.

Uczniowie za pomocą telefonów lub tabletów odczytują kod QR (załącznik 1).

Dzieci odczytują słowo: „MISJONARZ”.

Nauczyciel wyjaśnia, kim jest misjonarz i co to są misje.

Misjonarz to „osoba duchowna lub świecka prowadząca działalność misyjną”.

Słowo **misja** pochodzi od łacińskiego *missio* i przyrostka *-sio*, rozumianego jako czynność bycia wysłanym, zadanie, posłanie. To odpowiedź Kościoła, że każdy wierzący został posłany przez Chrystusa, by kontynuować Jego dzieło na całym świecie.

Następnie nauczyciel odczytuje definicję słowa „misja” oraz zadania misjonarza na podstawie definicji dekretu misyjnego *Ad gentes*.

Załącznik 2 *Ad gentes* nr 6

„Ogólnie «misjami» nazywa się specjalne przedsięwzięcia, które wysłani przez Kościół głosiciele Ewangelii, idąc na cały świat, podejmują celem wykonania zadań głoszenia Ewangelii i zakładania Kościoła wśród narodów lub grup społecznych jeszcze niewierzących w Chrystusa; dochodzą one do skutku przez działalność misyjną, ponieważ prowadzi się je na pewnych terenach uznanych przez Stolicę Apostolską. Właściwym celem tej działalności misyjnej jest przepowiadanie Ewangelii i zakładanie Kościoła wśród ludów i grup, gdzie Kościół nie zapuścił jeszcze korzeni. W ten sposób z posiewu słowa Bożego mają rozwijać się rodzime Kościoły partykularne, zakładane w dostatecznej ilości na całym świecie, wyposażone we własne siły i dojrzałe; one to, posiadając własną hierarchię zjednoczoną z wiernym ludem oraz dysponując środkami prawie że odpowiednimi do prowadzenia pełnego życia chrześcijańskiego mają dorzucać własną część dla dobra całego Kościoła. Głównym środkiem do zakładania Kościoła jest głoszenie Ewangelii Jezusa Chrystusa, do której przepowiadania posłał Pan swoich uczniów na cały świat, aby ludzie odrodzeni dzięki słowu Boga włączani byli przez chrzest do Kościoła, który jako Ciało

Słowa Wcielonego karmi się i żyje słowem Bożym i chlebem eucharystycznym”.

Rozmowa na temat przeczytanego fragmentu.

Miniwykład

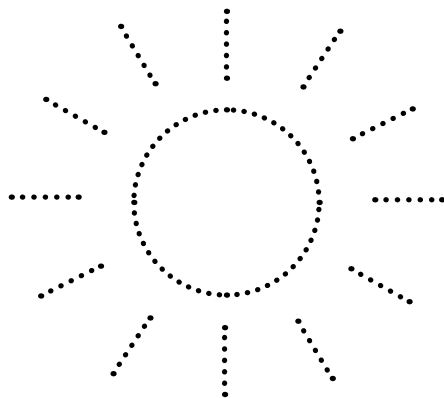
Warto wiedzieć, że każdego roku w przedostatnią niedzielę października (w tym roku 23 października) obchodzony jest Światowy Dzień Misyjny (w Polsce zwany Niedzielą Misyjną) i następujący po nim Tydzień Misyjny. Tydzień ten jest wspaniałą okazją do dzielenia się Bożą miłością. Niedziela Misyjna ustanowiona została w 1926 r. przez papieża Piusa XI. Jest to dzień solidarności z całym Kościołem powszechnym. Służy budzeniu świadomości misyjnej i odpowiedzialności za misyjne dzieło Kościoła wśród wszystkich jego członków. Katolicy na całym świecie – także w najuboższych jego regionach – otaczają wtedy modlitwą i wspomagają ofiarą materialną misyjne dzieło Kościoła.

Wiemy, że misjonarz to taka osoba, która sama poznała Pana Jezusa i pokochała Go tak bardzo, że chce o Nim mówić wszystkim ludziom na całym świecie.

W chwili naszego chrztu Pan Jezus uczynił nas swoimi misjonarzami. Dlatego naszym zadaniem jest pokazywać poprzez swoje postępowanie, że Pan Jezus jest dla nas ważny. W ten sposób stajemy się JEGO ŚWIADKAMI.

Jak zatem mogę być misjonarzem? Jak w życiu codziennym mogę świadczyć o Jezusie?

Uczniowie zapisują wszystkie skojarzenia na kolorowych karteczkach. Każdy uczeń otrzymuje po 3 karteczki. Następnie zostaną one rozmieszczone na tablicy w formie promieni słonecznych (należy je posegregować według podobnych odpowiedzi). Nauczyciel przygotowuje wcześniej duże słońce z promieniami.

Podsumowanie wypowiedzi uczniów przez nauczyciela.

Nauczyciel przedstawia uczniom Dekalog małego misjonarza (wie-
sza go w widocznym miejscu lub daje każdemu uczniowi do wklejenia
do zeszytu).

Załącznik 3 **Dekalog małego misjonarza**

Misjonarz w każdym człowieku dostrzega brata.

Misjonarz poznaje Jezusa, kocha Go i mówi o Nim.

Misjonarz modli się codziennie za dzieci całego świata.

Misjonarz za wszystko dziękuje Jezusowi.

Misjonarz jest szczęśliwy, że może dzielić się z innymi.

Misjonarz cieszy się, że może służyć innym.

Misjonarz zawsze przebacza.

Misjonarz jest hojny i gotowy do wyrzeczeń.

Misjonarz szuka pomocy u Jezusa.

Misjonarz zawsze myśli o innych.

Podsumowanie

Uczniowie z wiadomości zdobytych na lekcji rozwiązują krzyżówkę (załącznik 4).

Praca w grupach (nauczyciel dzieli uczniów na kilkusobowe grupy).

Zadanie

Każde dziecko jest zaproszone do pomocy misjonarzom i misjonarkom.

Zaprojektuj plakat pokazujący, jak na co dzień możemy pomagać misjonarzom i misjonarkom.

Pomocą w stworzeniu plakatu może posłużyć wcześniej poznany Dekalog małego misjonarza.

Joanna Hejna-Dybka, Łódź, archidiecezja łódzka

KATECHEZA MISYJNA DLA KLAS INTEGRACYJNYCH I DLA DZIECI O SPECJALNYCH POTRZEBACH EDUKACYJNYCH

TEMAT: W IMIĘ OJCA I SYNA MISJA SIĘ ZACZYNA!

Cele katechetyczne

(wymagania ogólne)

- ukazanie prawdy o tym, czym jest dla chrześcijanina Znak Krzyża,
- kształtowanie postawy odpowiedzialności za misje i misjonarzy.

Cele szczegółowe

- nauczenie prawidłowego wykonania Znaku Krzyża,
- kształtowanie postaw wykonywania Znaku Krzyża w różnych okolicznościach życia,
- uwrażliwienie na potrzeby dzieci w krajach misyjnych i misjonarzy,
- nauczenie daty Tygodnia Misyjnego i zachęcenie do modlitwy za misjonarzy w tym czasie.

Zadanie nauczyciela religii

- nauczenie dziecka Znaku Krzyża oraz uświadomienie, że jest to modlitwa, a wykonywanie go jest świadectwem wiary w Chrystusa,
- uwrażliwienie na sytuację misjonarzy i dzieci w krajach misyjnych, zachęcenie do modlitwy za nich, szczególnie w Tygodniu Misyjnym.

Treści – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- samodzielnie potrafi wykonać Znak Krzyża,

- wymienia sytuacje z życia, w których chrześcijanin wykonuje Znak Krzyża,
- wyjaśnia, kim jest misjonarz,
- podaje datę Niedzieli Misyjnej i/lub Tygodnia Misyjnego.

Metody i pomoce

Pokaz, układanka, piosenka, zabawa ruchowa.

PRZEBIEG LEKCJI

1. Rozpoczęcie

Modlitwa, powitanie dzieci, czynności organizacyjne.

2. Wprowadzenie

Różne znaki kojarzą nam się z różnymi rzeczami lub o czymś przypominają. Spójrzcie na rysunki. Z czym się wam kojarzą? Co nam przychodzi do głowy, kiedy je widzimy?

Pokazujemy dzieciom rysunki budzenia się, jedzenia, podróży, kościoła, zasypiania (załącznik 1). Są one tak przygotowane jak elementy układanki, żeby pod koniec lekcji powstał z nich krzyż. Teraz jednak pokazujemy je niezależnie do siebie. Tak prowadzimy rozmowę, żeby pojawiły się gesty poniższych czynności. Naśladujemy poszczególne sytuacje:

– budzenie się – przeciągamy się, przecieramy oczy, wstajemy z dywanu itp.,

– jedzenie – wykonujemy gest jedzenia, klepiemy się po brzuchu, obliżujemy się itp.,

– podróż – symulujemy prowadzenie samochodu, jazdę na rowerze, oglądanie krajobrazów przez okno w pociągu itp.,

– kościół – składamy ręce, pokazujemy gest uwielbienia itp. Jeśli już w tym miejscu pojawi się Znak Krzyża, w dalszej części lekcji do tego nawiązujemy, jednak staramy się go tutaj uniknąć,

– zasypianie – symulujemy mycie zębów, szykowanie łóżka, ziewanie, zasypianie, chrapanie itp.

Pięknie! Świetni z was aktorzy! Świetnie rozpoznaliście znaki.

Chciałam wam dzisiaj powiedzieć o takim ZNAKU, który łączy te wszystkie wcześniejsze. Ma oprócz nich wiele innych znaczeń.

3. Rozwinięcie

a) *Pokazujemy dzieciom krzyż ścienny, jego zdjęcie lub obraz. Przygotowujemy też rysunki z załącznika nr 2, którymi ilustrujemy dalszą część wypowiedzi, układając ilustracje obok krzyża.*

Co to jest? Z kim wam się kojarzy? Kto jest na tym krzyżu?

Świetnie! Krzyż to znak Pana Jezusa. Przypomina nam, że Pan Jezus tak bardzo nas kocha, że z tej miłości oddał za nas życie, żebyśmy mogli pójść do nieba. Przypomina nam też, że śmierć Pana Jezusa to nie był koniec. Pan Jezus zwyciężył zło i śmierć. Zmartwychwstał i żyje do dzisiaj.

b) *Znak Krzyża to również piękna modlitwa do Pana Boga w trzech osobach: do Ojca, Syna i Ducha Świętego. Czy znacie już tę modlitwę? Czy umiecie zrobić Znak Krzyża? Pokażcie nam. Jeśli nie umiecie, nauczę was dzisiaj tej modlitwy.*

Uczymy dzieci Znak Krzyża, najpierw wykonując go bez słów, a gdy już dzieci nauczą się samego gestu, uczymy również słów.

c) *Wiecie, że istnieje nawet piosenka o tej modlitwie, którą jest Znak Krzyża?*

Uczymy dzieci (lub śpiewamy z pokazywaniem, gdy już jest to znane): „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, tak można najprościej modlić się do Niego. Do Boga, co właśnie uśmiecha do nas się i niebo pokazać swoim dzieciom chce”.

d) *Wyobraźcie sobie, że są dzieci na świecie, które jeszcze nigdy nie słyszały o tym, że Pan Jezus je kocha, że oddał za nie życie, że zmartwychwstał. Nie potrafią się modlić. Nie potrafią wykonać Znak*

Krzyża. Mieszkają daleko, gdzie brakuje księży, sióstr zakonnych, nauczycieli religii. Gdzie ich rodzice i dziadkowie też nie znają Pana Jezusa, bo nie miał im kto o Nim powiedzieć.

Pokazujemy dzieciom zdjęcia z załącznika nr 3. Układamy je na mapie świata lub przyklejamy do globusa. Pokazujemy dzieciom, gdzie leży Polska, gdzie Europa. Pokazujemy, jak daleko są inne kontynenty.

e) Na szczęście są takie osoby, które wyjeżdżają do tych dalekich krajów. Pomagają dzieciom tam mieszkającym. Uczą je modlić się, mówią o Panu Jezusie. Nazywamy ich MISJONARZAMI.

Pokazujemy dzieciom zdjęcia misjonarzy z załącznika nr 4. Rozmawiamy z dziećmi, co robi misjonarz na zdjęciu. Przysłaniamy kolejnymi zdjęciami poprzednie fotografie.

f) Jak wam się wydaje, czy łatwo jest misjonarzom wyjeżdżać do dalekich krajów? Zostawić swoje rodziny, uczyć się nowego języka, poznawać nową kulturę?

Tak! Macie rację, to wcale nie jest łatwe. Dlatego misjonarze bardzo potrzebują naszej pomocy. Najbardziej możemy im pomóc modlitwą. Pomódlmy się teraz za misjonarzy, których widzicie na zdjęciu, i za wszystkich innych misjonarzy na całym świecie tą piękną modlitwą do Trójcy Świętej.

Wykonujemy z dziećmi Znak Krzyża. Możemy powtórzyć go kilkakrotnie, np.: Za misjonarzy pracujących w Azji: W imię Ojca i Syna...; Za misjonarzy pracujących w Afryce, Ameryce, Oceanii, Europie...

Można też zaśpiewać wcześniej poznaną piosenkę.

g) W październiku każdego roku szczególnie pamiętamy o modlitwie za misjonarzy i za ludzi, z którymi pracują. Nazywamy ten czas TYGODNIEM MISOJNYM. To okres, który rozpoczyna się w przedostatnią niedzielę października.

Pokazujemy dzieciom kalendarz. Odnajdujemy październik. Można wydrukować kartkę z kalendarza z załącznika nr 5. Wyjaśniamy,

co to znaczy „przedostatni”, znajdujemy przedostatnią niedzielę. Przypominamy, oznacza słowo „tydzień”. Odnajdujemy przedostatnią niedzielę i przedostatni tydzień. Wspólnie zaznaczamy go na dużej kartce. Dzieci zaznaczają go, kolorując, na mniejszych karteczkach (załącznik nr 5).

h) Mam dla was dzisiaj jeszcze jedną wspaniałą wiadomość. Każdy z was też może być misjonarzem! Wcale nie musicie w tym celu wyjeżdżać daleko. Każdy, kto pokazuje innym, że wierzy w Pana Jezusa, że Go zna i kocha, jest ŚWIADKIEM PANA JEZUSA. A ten, kto jest świadkiem, jest MISJONARZEM.

i) *Wracamy do rysunków z wprowadzenia. Układamy z nich krzyż, tłumacząc kolejno:*

Kiedy wstajesz rano i robisz *Znak Krzyża* – jesteś misjonarzem!

Kiedy robisz *Znak Krzyża* przed jedzeniem i po jedzeniu – jesteś misjonarzem!

Kiedy robisz *Znak Krzyża*, przechodząc obok kościoła lub kapliczki – jesteś misjonarzem!

Kiedy robisz *Znak Krzyża*, rozpoczynając podróż w samochodzie, w pociągu, autobusie, samolocie – jesteś misjonarzem!

Kiedy robisz *Znak Krzyża*, kładąc się spać – jesteś misjonarzem.

Powtarzamy zabawę z wprowadzenia, jednak przed pokazywaniem każdej kolejnej czynności wykonujemy Znak Krzyża.

4. Podsumowanie

Moi kochani misjonarze, nie wstyďte się nigdy Pana Jezusa ani Jego znaku. Nie wstyďte się nigdy *Znaku Krzyża*. Pamiętajcie też o modlitwie za misje i misjonarzy. Szczególnie w Tygodniu Misyjnym.

Mam dla was układanki, które będą wam przypominać, kiedy misjonarz robi w ciągu dnia *Znak Krzyża* (załącznik nr 6).

Jeśli dzieci postępują bezpiecznie nożyczkami, mogą same pociąć obrazek, pomieszać elementy, a później ułożyć, wkleić do zeszytu i poko-

lorować. Dzieci wklejają również wcześniej kolorowane kartki z zaznaczonym Tygodniem Misyjnym.

Na zakończenie modlimy się piosenką W imię Ojca i Syna...

s. Monika Juszka RMI, PDM Warszawa

ROZWAŻANIA RÓŻAŃCOWE DLA DZIECI (TM 2022)

Paulina Jaricot, ogłoszona błogosławioną 22 maja bieżącego (2022) roku, jest założycielką Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary oraz Żywego Różańca. Pomagała też przy zakładaniu Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci. To kobieta, która niezwykle ukochała w swoim życiu Eucharystię, misje i modlitwę różańcową.

Proponujemy, aby w tym roku w czasie Tygodnia Misyjnego rozważaniom różańcowym towarzyszyły odwołania do wydarzeń z życia błogosławionej. Pragniemy modlić się wraz z Maryją i z Pauliną, prosząc te dwie niezwykle kobiety o wstawiennictwo.

Prośmy o Bożą łaskę i wsparcie, byśmy byli prawdziwymi świadkami Pana Jezusa.

**Z Różańcem i Pauliną jesteśmy jedną drużyną!
Razem modlić się pragniemy, misje kochać też umiemy!**

TAJEMNICE RADOSNE

1. Zwiastowanie NMP

Maryja się wystraszyła, kiedy przyszedł Anioł Gabriel poprosić ją, żeby została mamą Pana Jezusa. Nie rozumiała tego, nie wiedziała, jak to będzie, ale zaufała Panu Bogu.

Kiedy urodziła się Paulina, w jej kraju, we Francji, prześladowano księży. Musieli się ukrywać, żeby ratować życie. Jeden z nich poprosił o schronienie w domu państwa Jaricot. Tata Pauliny bał się, że udzielenie pomocy księdzu może być niebezpieczne dla jego rodziny, ale zaufał Panu Bogu. Pomógł mu i to właśnie on ochrzcił małą Paulinkę.

Panie Jezu, daj nam siły, byśmy ufać potrafili,
nawet wtedy, gdy jest trudno, byśmy w Ciebie nie wątpili.

2. Nawiedzenie świętej Elżbiety

Maryja pobiegła do swojej kuzynki Elżbiety podzielić się z nią radością, że jest mamą Pana Jezusa i pomóc Elżbiecie, która też spodziewała się dziecka. Maryja była dla Elżbiety „Bożą posłanniczką” i wsparciem w codziennych obowiązkach.

Kiedy Paulinka miała 10 lat, pojechała do szkoły z internatem. Na początku nie było to dla niej łatwe, ale później była wsparciem i pomocą w różnych obowiązkach dla swoich koleżanek.

Panie Jezu, radość innych serca nasze niech buduje,
chęci służby i pomocy niech nam nigdy nie brakuje.

3. Narodzenie Pana Jezusa

W dniu narodzin Pana Jezusa w Betlejem aniołowie ogłaszali całą ziemi pokój. Zapewnili, że Boża obecność przynosi ludziom pokój i radość.

W przeddzień Pierwszej Komunii Świętej Paulinka miała dużo wątpliwości, czy może i powinna przyjąć Pana Jezusa. Na szczęście spowiednik uspokoił ją, że jest przygotowana i godna tego wydarzenia. W dniu Komunii, kiedy Jezus zamieszkał w jej sercu, Paulinkę wypełniły pokój i radość.

Panie Jezu, pomóż, byśmy pokój wszędzie przynosili.

By nie było gniewu, złości, byśmy innych nie krzywdzili.

4. Ofiarowanie Pana Jezusa

Maryja z Józefem zanieśli małego Pana Jezusa do świątyni w Jerozolimie, żeby ofiarować Go Bogu, to znaczy zawierzyć Jego życie w ręce Ojca.

Kiedy Paulinka miała 17 lat, po rekolekcjach parafialnych postanowiła, że od tej pory chce podobać się tylko Panu Bogu i Jemu zawierzyła całe swoje życie.

Panie Jezu, chcemy zawsze tylko Tobie się podobać.

Każdy dzień i każdą chwilę chcemy Tobie ofiarować.

5. Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

Maryja i Józef szukali Pana Jezusa przez trzy dni, aż wreszcie znaleźli Go w świątyni. Powiedział im wtedy, że chciał być w domu swojego Ojca.

Paulinka bardzo lubiła chodzić do kościoła. Kiedy jeden z kolegów jej młodości powiedział, że nudzi mu się w kościele i woli pomodlić się w domu, Paulinka wytłumaczyła mu, że chociaż modlitwa w domu jest ważna, to nigdy jednak to nie jest to samo. W kościele można spotkać Pana Jezusa żywego i prawdziwego, obecnego w tabernakulum.

Panie Jezu, daj nam chęci, aby chodzić od kościoła,
by spotykać się tam z Tobą i przed Tobą chylić czoła.

TAJEMNICE ŚWIATŁA

1. Chrzest Jezusa w Jordanie

W czasie chrztu Pana Jezusa w rzece Jordan Pan Bóg potwierdził, że Jezus to „Jego Syn Umiłowany”, którego posłał na świat. W każdym sakramencie chrztu świętego Pan Bóg potwierdza swoją miłość i wybranie wobec tego, kto przyjmuje ten sakrament. Jest to również moment, kiedy zostajemy oficjalnie włączeni do wspólnoty Kościoła.

Wspólnota Kościoła była dla Pauliny bardzo ważna. Mówiła, że nic nie można robić bez zgody księdza proboszcza lub bez zgody papieża. Sama miała możliwość dwa razy w życiu spotkać się z Ojcem Świętym i były to dla niej niezwykle ważne spotkania.

Panie Jezu, Ty nam dałeś łaskę chrztu, wiary i Ducha,
niech nauczania papieża każdy z nas dziś wiernie słucha.

2. Objawienie się Jezusa na weselu w Kanie

Na weselu w Kanie Pan Jezus dokonał pierwszego cudu w swoim życiu. Na prośbę Maryi przemienił wodę w wino, bo młoda para bardzo tego potrzebowała.

Paulina chodziła do kobiet pracujących w fabryce będącej własnością jej rodziny. Pomagała im w pracy, zanosila jedzenie, ubrania... Starala się im zapewnić to, czego im brakowało.

Panie Jezu, daj nam widzieć, gdy ktoś czegoś potrzebuje.

Niech podczas pomocy drugiemu nasze serce się raduje.

3. Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia

Pan Jezus spotykał się z ludźmi i wszystkim mówił o Bożej miłości, nauczał o Królestwie Bożym.

Paulina pragnęła, żeby jak najwięcej ludzi dowiedziało się, jak bardzo Pan Bóg ich kocha. Zaczęła od tych, którzy byli najbliżej niej. Odwiedzając kobiety pracujące w fabryce należącej do jej rodziny, opowiadała im historie z Pisma Świętego, uczyła je modlitwy i katechizmu.

Panie Jezu, daj nam łaskę, byśmy o Tobie świadczyli,

w naszej szkole i rodzinie innym o Tobie mówili.

4. Przemienienie Jezusa na Górze Tabor

Na górze Tabor Pan Jezus pokazał, kim jest naprawdę. W czasie przemienienia obecni tam apostołowie mogli zobaczyć Jego bóstwo. Dzięki łasce Bożej nasze serca też mogą zostać przemienione na lepsze.

Fileasz, brat Pauliny, długo wyśmiewał się z jej ukochania Pana Jezusa i modlitwy, z chęci pomagania innym. Paulina dużo się modliła, żeby Pan Jezus dał mu łaskę nawrócenia i przemiany. I pewnego dnia Fileasz też pokochał Pana Boga. I to tak mocno, że wstąpił do seminarium, żeby przygotować się do posługi kapłańskiej na misjach.

Panie Jezu, spraw, abyśmy zamiast kogoś krytykować,

potrafili w tej intencji swe modlitwy ofiarować.

5. Ustanowienie Eucharystii

Pan Jezus na Ostatniej Wieczerzy pozostawił nam samego siebie w Eucharystii. Wiedział, że będziemy potrzebować Jego namacalnej obecności i dlatego od tamtej pory przychodzi do nas pod postacią chleba i wina w każdej Mszy Świętej.

Paulina bardzo lubiła się modlić przed Najświętszym Sakramentem. Codziennie starała się być na Mszy Świętej. Mówiła, że „Eucharystia to NIESKOŃCZONA MIŁOŚĆ”.

Panie Jezu, daj nam łaskę, by Mszę Świętą umiłować,
Twoją nieskończoną miłość całym sercem wciąż przyjmować.

TAJEMNICE BOLESNE

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

Przed swoją męką Pan Jezus modlił się w Ogrodzie Oliwnym. Otaczała Go ciemność nocy, a w sercu było wiele lęku i cierpienia. Chrystus modlił się wtedy, gorąco prosząc Ojca o siły i wytrwałość.

Kiedy Paulina była młodą kobietą, pewnego dnia niedaleko jej domu wybuchły zamieszki. Słysząc było strzały i wybuchy. Pomimo lęku o życie swoje i innych osób, które z nią mieszkały, uciekając, pierwszą rzeczą, którą Paulina zabrała, było tabernakulum z Najświętszym Sakramentem z domowej kaplicy. Przez cały czas, kiedy ukrywała się w schronie, Paulina modliła się gorąco o pokój dla Francji i dla świata.

Panie Jezu, kiedy czegoś bardzo mocno się boimy,
pomóż, byśmy ani chwili w Twoją miłość nie zwątpili.

2. Biczowanie Pana Jezusa

Pan Jezus nie zrobił nic złego i nie zasłużył na karę, a jednak został skazany na ubiczowanie. Nie wyrywał się ani się nie buntował. Przyjął je w milczeniu.

To Paulina Jaricot była pomysłodawczynią Dzieła Rozkrzewiania Wiary i Żywego Różańca. To ona wymyśliła ich organizację i sposób działania. Ona była ich założycielką. Znaleźli się jednak ludzie, którzy chcieli sobie przypisać te zasługi. Przejęli pomysł i notatki Pauliny, a jej nawet nie zaprosili na oficjalne zebranie, na którym zostały podpisane pierwsze dokumenty tych dzieł. Paulina cierpiała w samotności i z ufnością czekała, że Jezus sam to wszystko wyjaśni.

Panie Jezu, kiedy będę nieuczciwie traktowany,
daj mi łaskę, bym przez Ciebie czuł się mocno ukochany.

3. Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa

Pan Jezus został pobity, spoliczkowany i opluty. Żołnierze Piłata śmiali się z Niego, że jest królem. A przecież naprawdę nim był. Jednak nie odpowiedział agresją na zachowanie prześladowców. Nie potraktował ich tak, jak oni Jego.

Pod koniec życia Paulina z powodu oszustw i kłamstw współpracowników, którym ufała i powierzyła swój majątek, popadła w ogromne długi. Straciła wszystko i dołączyła do grona ubogich w Lyonie. Nie złościła się na Pana Boga z tego powodu. Mówiła, że jest szczęśliwa, bo szczęście to nie bogactwo i brak cierpienia, ale miłość do Boga i wiara w to, że On sam wynagrodzi wszystkie trudności.

Panie Jezu, gdy ktoś kłamie, oszukuje i zazdrości,
daj, by moje serce było pełne wiary, cierpliwości.

4. Pan Jezus niesie krzyż

Pan Jezus wziął na siebie krzyż grzechów i cierpienia całego świata. Chociaż upadał po drodze, to podnosił się i szedł dalej. Spotkał też na Drodze Krzyżowej Szymona i Weronikę, którzy Mu pomogli.

W najtrudniejszych chwilach życia Paulina też miała obok siebie ludzi, którzy ją wspierali. Jednym z nich był ks. Jan Maria Vianney, dzisiaj znany jako święty proboszcz Ars. Znał Paulinę i wspierał ją w duchowej drodze. Powiedział o niej, że to kobieta wielkiego hartu ducha, która odważnie naśladowała w życiu Chrystusa niosącego krzyż.

Panie Jezu, dziś dziękuję Ci za ludzi, którzy często mnie wspierają,
w trudnych chwilach i kłopotach zawsze mądrze pomagają.

5. Śmierć Pana Jezusa na Krzyżu

Pan Jezus na Krzyżu oddał życie za każdego człowieka, żebyśmy mogli być zbawieni i mogli cieszyć się bliskością Pana Boga. Umarł za nas, żebyśmy my nie musieli umierać na wieki.

Kiedy Paulina była młodą dziewczyną, poważnie zachorowała. W tym samym czasie zachorowała też jej mama. Mama modliła się, żeby to ją Pan Bóg zabrał, a uratował jej córkę. Ofiarowała za nią swoje cierpienia i oddała za nią życie. Paulina wyzdrowiała i przeżyła później jeszcze prawie 50 lat.

Panie Jezu, daj pamiętać, że zbawiłeś nas przez Krzyż, niech cierpienie i ofiary zawsze nas prowadzą wzwyż!

TAJEMNICE CHWALEBNE

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

W Wielki Piątek wydawało się, że Pan Jezus przegrał. Że wszystko skończone. Że śmierć zwyciężyła. To oczywiście nie była prawda i cały świat przekonał się o tym w poranek zmartwychwstania. Pan Jezus zmartwychwstał, zwyciężył i żyje.

Fileasz, brat Pauliny, który był jej bardzo bliski, zmarł młodo i nie udało mu się wyjechać na misje, do których się przygotowywał i o których razem z Pauliną tak bardzo marzyli. Paulinę bardzo bolała śmierć brata, ale jednocześnie wierzyła mocno, że jej brat jest w niebie i stamtąd pomaga jej prowadzić dzieła pomocy misjom.

Panie Jezu, daj pamiętać, że to Ty śmierć zwyciężyłeś, że nas zło już nie pokona, bo Ty tak postanowiłeś.

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Czterdzieści dni po zmartwychwstaniu, zanim Pan Jezus wstąpił do nieba, posłał swoich uczniów na cały świat, żeby kontynuowali Jego misję. Od tej chwili cały Kościół stał się misyjny, a wszyscy ochrzczeni mają za zadanie wypełniać polecenie Chrystusa, żeby być Jego świadkami, być misjonarzami.

Paulina ogromnie pragnęła być misjonarką. Bardzo leżało jej na sercu to, żeby każda osoba na świecie mogła usłyszeć o Panu Jezusie i Go

pokochać. Dlatego założyła Dzieło Rozkrzewiania Wiary, które miało wspierać misje modlitwą i ofiarą. Dzisiaj to Dzieło jest papieskie i działa w 120 krajach świata.

Panie Jezu, daj nam serca pełne misyjnego ducha,
niechaj Twojego posłania cały Kościół dzisiaj słucha.

3. Ześlanie Ducha Świętego

Pięćdziesiąt dni po zmartwychwstaniu apostołowie zostali umocnieni Duchem Świętym, który dodał im odwagi do wyznawania wiary w Chrystusa. Taką samą moc i dary otrzymujemy w sakramencie bierzmowania.

Przed swoim bierzmowaniem Paulina miała w sercu dużo rozterek. Mówiła, że toczyła się w niej walka między dobrem i złem. Jednak w chwili odnowienia przyrzeczeń chrzcielnych szczerze wyrzekła się zła i wszystkiego, co do niego prowadzi, a chwilę później w sakramencie bierzmowania zyskała pewność Bożej mocy. Ta moc nie opuściła jej do końca życia, nawet w najtrudniejszych chwilach.

Panie Jezu, czasem trudno wybrać dobro i go bronić,
niech Duch Święty nam pomoże Twoją mocą się ochronić.

4. Wniebowzięcie NMP

Maryja została wzięta do nieba. Jej życie było tak doskonałe i bliskie Pana Boga, że po śmierci nic nie stanęło jej na przeszkodzie do bram nieba.

Paulina też jest w niebie i od 22 maja 2022 r. mamy tego oficjalne potwierdzenie. Została publicznie ogłoszona błogostawioną. Od tej pory możemy modlić się przez jej wstawiennictwo, a ona wyprasza nam u Pana Boga wiele łask.

Panie Jezu, daj pamiętać, że przyjaciół mamy w niebie,
niech ich wzór i wstawiennictwo zaprowadzą nas do Ciebie.

5. Ukoronowanie NMP na Królową nieba i ziemi

Maryja została ogłoszona Królową nieba i ziemi. Najpiękniejszą koroną Maryi jest modlitwa różańcowa. To najwspanialszy podarunek, jaki możemy zrobić naszej Mamie i Królowej.

Paulina niezwykle kochała Matkę Bożą, a modlitwa różańcowa była jej bardzo bliska. Pragnęła, żeby jak najwięcej osób tak się modliło. Dlatego założyła Żywy Różaniec. Gromadziła kobiety najpierw w dziesiątki, później w setki i tysiące, prosząc, by codziennie rozważały jedną tajemnicę Różańca. Dzięki niej powstało dzieło, które gromadzi dzisiaj miliony osób na całym świecie i tworzy wielką, ogólnoświatową koronę Maryi.

Panie Jezu, Ty z Maryją rozmawiałeś zawsze, wszędzie,
niech modlitwa różańcowa przez wszystkich kochana będzie.

s. Monika Juszka RMI, PDM Warszawa

OBRZĘD PRZYJĘCIA DZIECI DO PAPIESKIEGO DZIEŁA MISYJNEGO DZIECI

CELEBRANS:

Drogie dzieci! Przez pewien czas przygotowywałyście się, aby zostać małymi misjonarzami i w pełny i konkretny sposób uczestniczyć w misyjnej działalności Kościoła. Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci, którego szeregi dzisiaj powiększycie, obejmuje swą troską dzieci z terenów misyjnych, które jeszcze nie znają Pana Jezusa i cierpią z powodu różnego rodzaju niesprawiedliwości. Otacza swoją pomocą modlitewną i materialną również misjonarzy.

Dzisiaj, w obecności rodziców, rodzeństwa i wszystkich tu zgromadzonych, powiedzcie, czy chcecie dobrowolnie i z ochotą podjąć się zadań, które stawia przed wami wasze misyjne Dzieło?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie swoją codzienną modlitwą i zaangażowaniem pomagać dzieciom i misjonarzom na całym świecie?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie swoje dobre uczynki ofiarować w intencji dzieci świata i misjonarzy, którzy im głoszą Pana Jezusa?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie dzielić się waszymi drobnymi oszczędnościami z dziećmi, które tego potrzebują, bo często są głodne, chore, bezdomne, opuszczone lub sprzedawane w niewolę?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie coraz więcej dowiadywać się o pracy misjonarzy i życiu waszych rówieśników przez formację w ognisku misyjnym i czytanie czasopisma „Świat Misyjny”?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Drogie dzieci, Pan Jezus, któremu pragniecie służyć poprzez niesienie pomocy misjonarzom i dzieciom z krajów misyjnych, niech umocni wasze dobre postanowienia i udzieli wam łaski do wytrwania w nich. Amen.

Poświęcenie i wręczenie krzyżyków misyjnych PDMD

CELEBRANS:

Wspomożenie nasze w imieniu Pana.

WIERNI:

Który stworzył niebo i ziemię.

CELEBRANS:

Pan z wami.

WIERNI:

I z duchem twoim.

CELEBRANS:

Módlmy się.

Prosimy Cię, Panie, wszechmogący Boże, abyś pobłogosławił te misyjne krzyżyki. Niech będą umocnieniem w wierze dla tych, którzy będą je nosić. Niech pomagają im czynić dobro, bronią przed złem i przypominają o misyjnym powołaniu i zobowiązaniu. Przez Chrystusa Pana naszego.

WIERNI:

Amen.

Celebrans skrapia krzyżyki wodą święconą, a następnie mówi do dzieci (lub każdego dziecka z osobna).

CELEBRANS:

Mały misjonarzu, Pan Jezus wybrał cię do współpracy w głoszeniu Ewangelii i do pomocy misjom i misjonarzom. On cię nigdy nie opuści i zawsze będzie cię wspierał w tym dziele. Przyjmij ten krzyżyk, który jest znakiem Jezusa, niech on ci przypomina, że masz być świadkiem Pana Jezusa wszędzie, dokąd pójdziesz.

DZIECKO / DZIECI:

Amen.

CELEBRANS:

Bóg w Trójcy Jedyny niech wspomaga rodziców, dziadków, opiekunów tych dzieci i zebranych tutaj wiernych, aby swoją modlitwą, słowem i świadectwem życia pomagali wytrwać im w powziętych postanowieniach, a przez to stali się radością i nadzieją Kościoła misyjnego. Amen.

OTULIĆ ŚWIAT MODLITWĄ, CZYLI WSZYSTKO O DZIECIĘCEJ EUCHARYSTYCZNEJ GODZINIE ŚWIĘTEJ

W intencji pokoju dzieci świata po raz 20. połączą się w modlitwie przed Jezusem w Najświętszym Sakramencie. Zapraszamy do włączenia się w tę wielką misyjną, modlitewną wspólnotę¹.

Jeden dzień, jedna godzina, miliony modlących się dzieci...

Dzieci gromadzą się zwykle w pierwszy piątek października w katedrach, kościołach parafialnych, kaplicach, a jeśli nie mają takiej możliwości, to przed figurą Matki Bożej lub krzyżem w domu. To ich godzina! To ich misja modlitewna: Światowa Godzina Święta! Czynią tak od 20 lat! Zwykle ta kampania modlitewna odbywa się w pierwszy piątek października, w ubiegłym roku dzieci całego świata prosiły o pokój w rodzinach, swoich ojczyznach, o pokój na świecie i w każdym sercu 13 października. Mali misjonarze będą się modlić za rówieśników, za chorych, za przywódców, za duchowych przewodników i za papieża. Towarzyszyć im będą biskupi, duszpasterze, katecheci, animatorzy i rodzice. A wszystko po to, by kontynuować misję Świętych Dzieci z Fatimy i z entuzjazmem odpowiedzieć na wezwanie Anioła Pokoju i pełną zatroskania o świat prośbę Matki Bożej.

Ich solidarność porusza Serce Boga...

Istotą tej modlitwy jest proste trwanie przed Jezusem. Bycie z Nim i dla Niego, z uwagą i miłością, tak jak dziecko. Jezus, naprawdę obecny, widzi dzieci zgromadzone w jedności na modlitwie. On jest „Pierwszym Misjonarzem”, który zna cierpienia całego świata

¹ WAŻNE! Prosimy wszystkich zainteresowanych o sprawdzenie we wrześniu na stronie <https://childrenoftheeucharist.org/worldwide-childrens-eucharistic-holy-hour/> daty tegorocznej akcji modlitewnej. Zwykle praktykowana była w pierwszy piątek miesiąca października, w ostatnim roku data została zmieniona na 13.10.

lepiej niż najznakomitszy specjalista. Za sprawą modlących się serc i zapatrzonych w Niego oczu może i chce uzdrawiać świat. Ma lekarstwo na wszystkie jego rany. Tej modlitwie towarzyszy oczywiście Maryja, Najlepsza Mama. Tam, gdzie jest to możliwe, w fatimskim wizerunku.

Projekt Królowej Niebios...

Do istoty tego dnia należy trwanie w obecności Pana Jezusa wraz z innymi dziećmi i ich opiekunami. Do tej inicjatywy przypisane są dwie szczególne modlitwy: modlitwa Anioła Pokoju oraz zawierzenie Niepokalanemu Sercu Maryi. Sensem tej Godziny jest również odmówienie wspólnie *Różańca* misyjnego za rodziny i o pokój na świecie. Tradycją jest też procesja z figurą Matki Bożej i *Różańcem* oraz wykonanie korony lub girlandy dla Maryi. W uroczystej procesji, a także w całej modlitwie zwykle uczestniczy trójka dzieci przebrana za pastuszków z Fatimy oraz dzieci w strojach regionalnych i w strojach reprezentujących pięć kontynentów poświęconych Niepokalanemu Sercu Maryi. Zwyczajem tej szczególnej Godziny stał się również dialog przewodniczącego celebracji z dziećmi (odpowiada na ich wcześniej przygotowane pytania), a także przesłanie skierowane do najmłodszych oraz złożone przez nie prośby przed obliczem Jezusa i Jego Matki (prośby mogą być odczytywane i wplecione w modlitwę różańcową). Wszystko zależy od inicjatywy osób przygotowujących i odpowiedzialnych za to wydarzenie.

Rozpal ognisko od Ognia...

Dzięki zaangażowaniu katechetów, animatorów i rodziców modlitwa tego dnia może połączyć również dzieci należące do Papieskiego Dzieła Misyjnego, które przez cały rok z wielką troską modlą się za świat. U początku nowego roku formacyjnego daje się im bowiem doświadczyć, skąd bije źródło wszelkiej aktywności misyjnej. Wszystko

zaczyna się od osobistego spotkania z Jezusem i spotkania z Kościołem – wspólnotą, która jest apostołska i powszechna. Jest to także odpowiedni czas, by przypomnieć dzieciom zaangażowanym w PDMD o Światowym Funduszu Solidarności, na który składają się ich ofiary z wyrzeczeń. Rozporządza nim papież, by przez Papieskie Dzieła Misyjne przyjść z pomocą najbardziej potrzebującym dzieciom świata.

Jak żyć przesłaniem z Fatimy? Jedna obietnica, pięć kroków (propozycja dla rodzin)

Jest to inicjatywa formacyjna Światowej Dziecięcej Godziny Świętej skierowana do rodziców i wychowawców, a jej celem jest zachowanie wiary katolickiej w sercach dzieci.

Krok 1: Ofiarowanie

- Codzienna poranna modlitwa zgodna z życzeniem Maryi (z 13 lipca 1917 r.).
- Ofiarowanie dobrych uczynków, cierpień i umartwień dnia:

O Jezu, czynię to z miłości do Ciebie, w intencji nawrócenia grzeszników oraz jako zadośćuczynienie za grzechy popełnione przeciwko Niepokalanemu Sercu Maryi.

Krok 2: Złóż wizytę Jezusowi

Wychowywanie dzieci do praktyki spotkania z Jezusem obecnym w tabernakulum (w różnych okolicznościach dnia) i adoracji.

Krok 3: Zawierzenie Niepokalanemu Sercu Maryi

To pomoc dziecku w zrozumieniu, że zawierając Sercu Maryi swoje młode życie, okazuje Jej zaufanie i oddaje się pod Jej czułą opiekę. Modlitwa zawierzenia: *Najświętsza Dziewico Maryjo, moja Matko, oddaję Twojemu Niepokalanemu Sercu moje ciało, moją duszę i wszystkie moje uczynki. Chcę być dokładnie takim, jakim Ty chcesz, żebym był, i robić to, co Ty chcesz, bym robił. Nie lękam się, bo zawsze jesteś przy*

mnie. Pomóż mi kochać Twojego Syna, Jezusa, całym moim sercem, ponad wszystko. Weź mnie za rękę, bym zawsze mógł być z Tobą.

Krok 4: Noś znak zawierzenia

Pięknym zwyczajem jest nałożenie dziecku poświęconego medalika Niepokalanej lub wizerunku Pani Szkaplerznej (Matki Bożej z Góry Karmel). Powinno się to odbyć w kościele, na przykład przy okazji święta maryjnego lub pierwszej soboty miesiąca czy Dziecięcej Godziny Świętej.

Krok 5: Odmawiajcie różaniec!

- „Módlcie się modlitwą różańcową każdego dnia o pokój na świecie” (prośba Maryi z 13 października 1917 r.).
- Żółty dziesiątek z rodzinami Azji i całego świata, *by wzrastać w świętości.*
- Zielony dziesiątek z rodzinami Afryki i całego świata, *by wzrastać w cnocie nadziei.*
- Czerwony dziesiątek z rodzinami obu Ameryk i całego świata, *by wzrastać w miłości do Boga i do siebie nawzajem.*
- Niebieski dziesiątek z rodzinami Oceanii i całego świata, *by wzrastać w miłości do Niepokalanego Serca Maryi.*
- Biały dziesiątek z rodzinami Europy i całego świata, *by wzrastać w cnocie czystości.*

Sekretariat Krajowy PDMD prosi o przesłanie informacji o zaangażowaniu w tę wyjątkową inicjatywę łączącą dzieci świata w modlitwie (zdjęcia oraz relacje z tego wydarzenia). Istnieje możliwość zgłoszenia uczestnictwa dzieci z parafii, szkoły, ogniska misyjnego w tzw. duchowym bukietcie dla Maryi na stronie:

<https://childrenoftheeucharist.org/worldwide-childrens-eucharistic-holy-hour/>

oprac. Katarzyna Murawska FMM, PDM

OFIARY PDMD

W 2020 r. pomimo pandemii, która nieco utrudniła działalność formacyjną i animacyjną, polskie dzieci należące do Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci zebrały **1 574 509,20 zł**, w tym:

- ofiary z osobistych wyrzeczeń – **223 022,74 zł**;
- ofiary z dnia misyjnego w Białym Tygodniu – **776 342,47 zł**;
- ofiary z Kolędników Misyjnych dla dzieci w Azji Środkowej – **550 288,03 zł**.

Sekretariat Generalny PDMD w Rzymie wskazał kraje, do których zostały przekazane środki finansowe oraz konkretne projekty do realizacji. W sumie udało się pomóc w realizacji 54 projektów na dwóch kontynentach: w Azji i Afryce.

Pomogliśmy w 9 krajach: Burundi, Madagaskarze, Maroku, Nigerii, Tanzanii, Kazachstanie, Indiach, Pakistanie i Uzbekistanie.

Środki finansowe zostały rozdzielone w następujący sposób:

- **pomoc zwyczajna** (pomoc w codziennym życiu i funkcjonowaniu diecezji i misjonarzy) oraz duszpasterstwo diecezjalne i parafialne dzieci – 20 projektów,
- **edukacja** (żłobki, przedszkola, szkoły, internaty) – 12 projektów,
- **domy dziecka** – 17 projektów,
- **ochrona zdrowia** (asystencja medyczna, dożywianie) – 5 projektów.

Wszystkie ofiary przesyłane do Dyrekcji Krajowej PDM są księgowane, a następnie przekazywane do Sekretariatu Generalnego PDM przy Kongregacji Ewangelizacji Narodów. Tam przydzielane są konkretne projekty do realizacji za pośrednictwem odpowiednich nuncjatur apostoelskich. Każdy projekt jest szczegółowo rozliczany, a kopia rozliczenia wraz ze sprawozdaniem trafia do Dyrekcji Krajowej.

NIEDZIELA – 23 X

MSZA ŚWIĘTA

Komentarz na wejście

Żeby być świadkiem Chrystusa, najpierw trzeba Go spotkać. Tego samego Jezusa, który dwa tysiące lat temu spacerował, rozmawiał z ludźmi i pracował podobnie jak oni. Ten sam ukryty, ale prawdziwie obecny w kawałku chleba. To On sprawia, że każda Msza Święta pobudza w nas Ducha. Sprawia, że nasze serce staje się coraz bardziej zdolne do tego, aby mocniej kochać Boga, siebie i drugiego człowieka. Takie serce przepełnione Bożą miłością zachęca nas, abysmy głosili prawdę o tym, jak dobry jest Pan. Dzięki temu stajemy się Jego świadkami. Przed rozpoczęciem Mszy Świętej poprośmy Maryję, aby nauczyła nas modlić się całym sercem.

Kleryckie Koło Misyjne, WSD, Pelplin

Myśli do homilii

Jestem świadkiem, ponieważ jestem na świecie.

Kochane dzieci, dzisiaj nie jest Dzień Dziecka, bo to nie 1 czerwca. Nie jest to też Misyjny Dzień Dzieci, który obchodzimy 6 stycznia, w Objawienie Pańskie. Ale mam dla was wspaniałą informację. Chcę wam powiedzieć, że jesteście najukochańszymi skarbami waszych rodziców i wielkim skarbem Jezusa Chrystusa. Ktoś z pewnością skojarzy skarb ze skrzynią pieniędzy z filmu *Piraci z Karaibów* albo z wielką wygraną w Lotto. Ale skarb, o którym mówię, to nic w tym rodzaju. Jesteście wartością dlatego, że tu stoicie, że żyjecie i kochacie Pana Boga. To trudna nauka, ale potrzebna każdemu z nas: jesteś cenny, dlatego że jesteś.

Błogosławiona Matka Teresa z Kalkuty, znana misjonarka, mówiła, że kto ratuje jedno dziecko, ratuje cały świat. Gdyby zabrakło któregoś

was, kochani, dla waszych rodziców, dziadków i przyjaciół zniknąłby cały świat.

Często pierwszym pytaniem, jakie zadają ludzie, jest pytanie o zysk. Co ja z tego będę miał? Jaką korzyść mi to przyniesie? Co dziecko może mi dać?

Odpowiedź jest prosta i brzmi: dziecko daje siebie. Kiedy pojawia się na świecie, przynosi radość swoim rodzicom, zbliża ich do siebie. Oboje muszą zajmować się swoim dzieckiem i... nie dają rady (uśmiech).

Dziecko obdarowuje swoją obecnością.

Zastanówmy się, co to znaczy być świadkiem? Na pewno znacie taką scenę z filmów: toczy się rozprawa sądowa i sędzia każe wprowadzić do sali rozpraw świadka. Zadaje pytania: Czy pan to widział? Czy Pan może potwierdzić całe zajście? Świadek jest po to, by potwierdzić jakąś prawdę.

Czasem zdarza się taka sytuacja w szkole, że ktoś nie zrobił nic złego, a ludzie go o to oskarżają. Wtedy w obronie występują świadkowie i mówią: „Nie tak było, nasz kolega jest niewinny”. Są świadkami.

Na podstawie Pisma Świętego powiedzcie, kto był świadkiem życia Jezusa?

Kto był świadkiem Jego Zmartwychwstania?

Kto te informacje o Jezusie przekazał nam?

Zobaczcie, jak ważną osobą jest ktoś, kto żyje i może potwierdzić prawdę. Bycie świadkiem to potwierdzanie swoim życiem, że wierzymy w Jezusa Chrystusa.

Dzisiaj przeżywamy Niedzielę Misyjną pod hasłem „Będziecie moimi świadkami”. Zastanówmy się, co my, mali uczniowie-misjonarze, możemy zrobić dla misji i jak być świadkami?

Po pierwsze, to, że jestem, że żyję, jest potwierdzeniem, że Bóg mnie kocha.

Po drugie, ważne są nasze talenty. Przypominam sobie utalentowane rodzeństwo – czworo dzieci, każde z nich grało na innym instrumencie.

Wpadli na pomysł, że zorganizują koncert w kościele. Ksiądz proboszcz się zgodził. Po Mszy św. odbyło się muzyczne przedstawienie, a po nim ludzie złożyli drobne ofiary, które muzycy oddali na misje.

Po trzecie, ważny jest pomysł. Kiedyś poznałem dwie małe siostry – Ewę i Gosię, bardzo mądre i grzeczne, obie miały długie włosy. Powiedziały mamie, że w internecie znalazły informację, że sprzedając ścięte włosy, można pomagać dzieciom w Afryce. Obcięły więc swoje piękne kucyki i dostały za nie pieniążki. Dziewczynki miały nowe fryzury, a dzieci w Afryce za pieniądze od dziewczynek nowe zeszyty. Cała rodzina była wzruszona ich gestem.

Najważniejsze jednak jest to, że najlepszymi świadkami Jezusa będziemy wtedy, kiedy swoim dobrym życiem będziemy zachwycać innych. Gdy ludzie zapytają: dlaczego jesteś taka dobra, taka miła i wspaniała? Odpowiesz wówczas: „Ponieważ naśladowuję Jezusa”.

Bycie świadkiem Jezusa to chodzenie po Jego śladach. To modlitwa, cierpliwość, dostrzeganie drugiego człowieka. Może nie uda nam się nikogo uzdrowić, jak to zrobił Jezus, ale nasza obecność u chorej babci lub dziadka może być lepsza od garści leków, bo na nasz widok będą się znowu uśmiechać.

Bycie świadkami Jezusa to po prostu życie na podobieństwo Jezusa. A przecież jesteśmy do Niego podobni, bo jesteśmy Jego dziećmi.

ks. Maciej Będziński, PDM, Warszawa

Modlitwa wiernych

Panie Jezu Chryste, który posyłasz nas, abyśmy głosili wszędzie i wszystkim prawdę o tym, jak dobry jest Bóg, wysłuchaj nasze wspólne wołania:

– Módlmy się za papieża Franciszka, kapłanów, misjonarzy i misjonarki, którzy mieli odwagę porzucić swoje dotychczasowe życie i podjąć wyzwanie głoszenia Ewangelii na krańcach świata. Prosimy Cię o dary Ducha Świętego w ich powołaniu. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za każdego ucznia i uczennicę Pana Jezusa o serce przeniknięte Bożym ogniem miłości, aby każdy napotkany przez nich człowiek mógł się przekonać, jak piękny jest Bóg. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się o pokój na świecie, aby wszędzie zapanowały Boża miłość i braterstwo. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za dzieci na całym świecie, aby były kochane oraz aby poznały prawdę o tym, że są umiłowanymi dziećmi Boga i Maryi. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za zmarłych, zwłaszcza polecanych w tej Eucharystii, aby jak najszybciej mogli spotkać się z Bogiem Ojcem, który oczekuje ich w Niebie. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas tutaj zgromadzonych, abyśmy jako prawdziwi świadkowie Pana Jezusa kochali Boga całym sercem i dzielili się tą radością zawsze i wszędzie, gdziekolwiek będziemy. *Ciebie prosimy...*

Wysłuchaj nas, Ojcze, który z miłości powołałeś nas do życia. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Komentarz do darów

Przemień nas, byśmy jak Ty stali się chlebem. Pomóż nam, Ojcze, z naszego życia uczynić dar dla Ciebie i bliźnich. Naucz nas dzielić się wszystkim, co od Ciebie dostajemy. Naucz nas dziękować za:

– Dar czasu (budzik, który ofiarowany będzie dla parafii, do świetlicy, salki itp.). Czas płynie nieustannie, jest prezentem od Ciebie. Czas, w którym żyjemy, jest cennym darem. Naucz nas dobrze go przyjąć i wykorzystywać go na miłość

– Dar modlitwy (różaniec misyjny, który przekazany będzie Róży Różańcowej w parafii). Czasem jedyną rzeczą, którą możemy zrobić, to się pomodlić. Mówiąc Ci o potrzebujących, jesteśmy pewni, że Ty sam się o nich lepiej zatroszczysz.

– Dar materialny (ofiary zebrane podczas kiermaszu czy innych inicjatyw, a także z osobistych wyrzeczeń). Pieniądze, które ofiarujemy,

mogą bardzo pomóc ludziom z najdalszych zakątków świata poprzez pomoc przy budowie studni czy remont szkoły. Każda pomoc się liczy. To świadczy o naszej solidarności i łączności z papieżem Franciszkiem.

– Dar chleba i wina. Owoc pracy prostych ludzi, przyjmij go, najlepszy Ojczy, razem z ofiarą Pana Jezusa. Niech każdy się dowie, jak bardzo On nas ukochał.

Kleryckie Koło Misyjne, WSD, Pelplin

STATYSTYKA MISYJNA

POLSCY MISJONARZE W ŚWIECIE

Dane Komisji Episkopatu ds. Misji z 10 maja 2022 r.

Polscy misjonarze na poszczególnych kontynentach w 2022 r.

Obecnie na misjach posługuje 1800 polskich misjonek i misjonarzy. W stosunku do ubiegłego roku liczba ta zmniejszyła się o 29 osób. Przebywają oni w 99 krajach na wszystkich kontynentach.

Najwięcej polskich misjonarzy pracuje w 29 krajach Ameryki Południowej i Środkowej – 727 osób. Krajami, w których jest najwięcej polskich misjonarzy, są: Brazylia – 220, Boliwia – 118, Argentyna – 110, Peru – 55, Paragwaj – 37 oraz Ekwador – 35. Wśród misjonarzy w Ameryce Południowej i Środkowej przebywa 156 księży diecezjalnych, 377 zakonników, 176 siostr zakonnych i 18 osób świeckich.

W Ameryce Północnej pracuje 15 polskich misjonarzy. Większość w Kanadzie – 9, na Alasce – 4 i na Bermudach – 2. Wśród nich jest 4 księży diecezjalnych, 10 zakonników i 1 osoba świecka.

W Afryce ewangelizuje 695 polskich misjonek i misjonarzy. Jest to o 7 osób mniej w stosunku do ubiegłego roku. Najwięcej misjonarzy jest w Kamerunie – 109, w Zambii – 66, w Tanzanii – 55, na Madagaskarze – 44, w Republice Środkowoafrykańskiej – 36, w Republice Południowej Afryki – 35, w Rwandzie – 29 i w Demokratycznej Republice Konga – 27.

Na kontynencie afrykańskim wśród misjonarzy jest 71 księży diecezjalnych, 281 zakonników, 329 siostr zakonnych oraz 14 osób świeckich.

Na kontynencie azjatyckim, w 22 krajach, posługuje 301 polskich misjonek i misjonarzy. Jest to o 14 osób mniej w stosunku do ubiegłego roku. Najwięcej misjonarzy jest w Kazachstanie – 99, w Izraelu – 58, na Filipinach – 28, w Japonii – 27 osób, w Uzbekistanie – 15, na

Tajwanie – 14, a w Chinach – 13. W Azji przebywa 43 księży diecezjalnych, 136 zakonników, 117 siostr zakonnych i 5 osób świeckich.

W Oceanii jest 62 polskich misjonarzy, tak samo jak w roku ubiegłym. Wszyscy misjonarze posługują w Papui-Nowej Gwinei. Wśród nich jest 11 księży diecezjalnych, 43 zakonników, 7 siostr zakonnych i 1 osoba świecka.

Kontynent	Księża diecezjalni	Misjonarze świeccy	Siostry zakonne	Zakonnicy	Razem
Afryka	71	14	329	281	695
Ameryka Południowa i Środkowa	156	18	176	377	727
Ameryka Północna	4	1	-	10	15
Azja i Azja Mniejsza	43	5	117	136	301
Oceania	11	1	7	43	62
Razem	285	39	629	847	1800

Polscy misjonarze według przynależności do diecezji i zgromadzeń

Na świecie pracuje 285 polskich księży diecezjalnych, a najliczniej reprezentowane diecezje to: diec. tarnowska – 53, archidiec. przemyska – 16, diec. opolska – 14, archidiec. lubelska – 11, archidiec. krakowska – 9, diec. sandomierska – 9, diec. siedlecka – 9, archidiec. częstochowska – 8, diec. rzeszowska – 8, archidiec. białostocka – 7, archidiec. gnieźnieńska – 7, diec. pelplińska – 7 i archidiec. warszawska – 7.

Na 847 polskich zakonników na misjach najwięcej jest werbistów – 159, a następnie franciszkanów konwentalnych – 77, franciszkanów – 71, salezjanów – 63, pallotyńców – 60.

Wśród 629 siostr zakonnych są m.in. franciszkanki misjonarki Maryi – 52, służebnice Ducha Świętego – 45, elżbietanki – 39, misjonarki

miłości – 33, siostry miłosierdzia – 24, józefitki – 22, służebniczki starowiejskie – 21, salezjanki – 19.

39 misjonarzy świeckich pochodzi m.in. z archidiec. krakowskiej – 5, archidiec. warszawskiej – 5, diec. bielsko-żywieckiej – 4, diec. opolskiej – 4, diec. warszawsko-praskiej – 3.

Nowi polscy misjonarze w 2022 r.

W roku 2021/2022 w Centrum Formacji Misyjnej w Warszawie do pracy misyjnej przygotowywało się 11 osób. 23 kwietnia 2022 r. w Gnieźnie, podczas uroczystych Nieszporów ku czci św. Wojciecha, otrzymali oni krzyże misyjne. Wręczył je nuncjusz apostolski w Polsce abp Salvatore Pennacchio.

Oddzielnie krzyż misyjny z rąk prowincjała swego zgromadzenia otrzymał o. Olaf Jankowicz z Prowincji św. Jadwigi Zakonu Braci Mniejszych, który będzie pracował w Togo. 3 misjonarzy wyjedzie do Boliwii, 2 osoby do Kamerunu, a pozostali zasilą szeregi misyjne na Alasce, na Jamajce, na Papui-Nowej Gwinei, w Tanzanii, Burundi i Kenii.

Wśród nowych misjonarzy jest 8 księży diecezjalnych, 3 siostry zakonne oraz 1 zakonnik.

Polscy biskupi misyjni w 2022 r.

W szeregach polskich misjonarzy jest 26 biskupów: w Ameryce Południowej i Środkowej – 12, w Afryce – 6, w Oceanii – 4, w Azji – 2, w Ameryce Północnej – 2.

Afryka:

- bp Stanisław Dziuba OSPPE – Republika Południowej Afryki (Umszimkulu)
- bp Mirosław Gucwa – Republika Środkowoafrykańska (Bouar)
- bp Tadeusz Kusy OFM – Republika Środkowoafrykańska (Kaga-Bandoro)
- bp Adam Musiałek SCJ – Republika Południowej Afryki (De Aar)

- bp Jan Ozga – Kamerun (Doume-Abong-Mbang)
- bp Zygmunt Robaszkiewicz MSF – Madagaskar (Morombe)

Ameryka Południowa i Środkowa:

- bp Krzysztof Białasiak SVD – Boliwia (diec. Oruro)
- bp Zdzisław Błaszczyk – Brazylia (São Sebastião de Rio de Janeiro)
- bp Janusz Danecki OFM Conv – Brazylia (Campo Grande)
- bp Stanisław Dowłasiewicz OFM Conv – Boliwia (Santa Cruz de la Sierra)
- bp Jan Kot OMI – Brazylia (Ze Doca)
- bp Krzysztof Kudławiec – Ekwador (Daule)
- bp Romuald Maciej Kujawski – Brazylia (Pampas)
- bp Marian Marek Piątek CSSR – Brazylia (Coari)
- bp Bonifacy Antoni Reimann OFM – Boliwia (Ñuflo de Chavez)
- bp Józef Słaby CSSR – Argentyna (prałatura terytorialna Esquel)
- bp Jan Wilk OFM Conv – Brazylia (Anapolis)
- bp Edward Zielski – Brazylia (Campo Maior)

Ameryka Północna:

- bp Wiesław Krótki OMI – Kanada (Churchill-Zatoka Hudsona)
- bp Wiesław Śpiewak CR – Bermudy (Hamilton)

Azja:

- bp Jerzy Maculewicz OFM Conv – Uzbekistan (Taszkient)
- abp Tomasz Peta – Kazachstan (Astana)

Oceania:

- bp Walenty Gryk SVD – Papua-Nowa Gwinea (Goroka)
- bp Dariusz Kałuża MSF – Papua-Nowa Gwinea (Bougainville)
- abp Wilhelm Józef Kurtz SVD – Papua-Nowa Gwinea (Madang)
- bp Józef Roszyński SVD – Papua-Nowa Gwinea (Wewak)

STATYSTYKI KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO 2021

Z okazji 95. Światowego Dnia Misyjnego obchodzonego w niedzielę, 24 października 2021 r., Agencja Fides przedstawiła statystyki Kościoła katolickiego na świecie.

Dane pochodzą z „Rocznika statystycznego Kościoła katolickiego” zaktualizowanego 31 grudnia 2019 r. i dotyczą wiernych Kościoła, struktur duszpasterskich, działalności w zakresie zdrowia, edukacji i pomocy społecznej. Ukazano również zmiany, wzrost lub spadek (w nawiasach) w porównaniu z rokiem poprzednim (2018), a na koniec przedstawiono obraz terytoriów kościelnych podlegających Kongregacji ds. Ewangelizacji Narodów.

Ludność świata

Na dzień 31 grudnia 2019 r. liczba ludności wynosiła 7 575 777 000 – ze wzrostem o 81 383 000 względem roku 2018. Ogólny wzrost dotyczył wszystkich kontynentów. Najbardziej znaczący był w Azji (+40 434 000) i Afryce (+33 360 000), a następnie Ameryce (+6 973 000), Europie (+157 000) i Oceanii (+459 000).

Katolicy

Na koniec grudnia 2019 r. liczba katolików wynosiła 1 344 403 000, co oznacza wzrost o 81 383 000 wiernych w porównaniu z rokiem 2018. Wzrost dotyczył wszystkich kontynentów oprócz Europy (-292 000). Podobnie jak w przeszłości, był bardziej widoczny w Afryce (+8 302 000) i Ameryce (+5 373 000), a następnie w Azji (+1 909 000) i Oceanii (+118 000).

Odszetek katolików na świecie wzrósł i wynosi 17,74%. Jeśli chodzi o kontynenty, zarejestrowano minimalny wzrost w Afryce (+0,14), Azji (+0,02) i w Ameryce (+0,09), natomiast spadek w Europie (-0,05).

Jednostki administracji kościelnej i placówki misyjne

Liczba jednostek administracji kościelnej wzrosła o 1 w porównaniu z rokiem 2018, osiągając liczbę 3026.

W 2019 r. istniało 3217 stacji misyjnych z kapłanem (+301) – odnotowano wzrost na każdym kontynencie.

Stacji misyjnych bez kapłana było 131 407 (mniej o 5836 w porównaniu z rokiem 2018).

Biskupi

Liczba biskupów na świecie zmalała o 13, tym samym osiągając stan 5364. W roku 2019 wzrosła liczba biskupów diecezjalnych (+12), ale zmniejszyła się liczba biskupów zakonnych (-25).

Bracia zakonnici i siostry zakonne

Siódmy rok z rzędu spadła liczba braci zakonnych, tym razem o 646, osiągając stan 50 295. Podobnie jak w roku 2018, potwierdzono również globalny spadek liczby sióstr zakonnych – w roku 2019 było ich 630 099 (-11 562). Wzrost ponownie nastąpił w Afryce (+835) i w Azji (+599), a spadek w Europie (-7400), Ameryce (-5315) i Oceanii (-281).

Misjonarze świeccy i katecheci

Liczba misjonarzy świeckich w roku 2019 wynosiła ogółem 410 440, a zatem wzrosła o 34 252.

Liczba katechetów na świecie zmalała o 2590 i ogółem wynosiła 3 074 034.

Klerycy seminariów wyższych

Liczba kleryków wyższych seminariów diecezjalnych i zakonnych w roku 2019 odnotowała spadek o 1822, osiągając stan 114 058. Wzrost zarejestrowano tylko w Afryce (+509), spadek natomiast w Azji (-898), Oceanii (-53), Europie (-630) i Ameryce (-750).

Klerycy seminariów niższych

Ogólna liczba kleryków w niższych seminariach diecezjalnych i zakonnych zmniejszyła się o 3174, osiągając stan 96 990. Wzrost odnotowano jedynie w Oceanii (+22), podczas gdy spadek nastąpił w Ameryce (-914), Afryce (-1519), Europie (-743) i Azji (-20).

Instytucje oświatowe i wychowawcze

W dziedzinie oświaty i wychowania Kościoł w 2019 r. zarządzał 72 667 przedszkolami na całym świecie, z których korzystało 7 532 992 dzieci. Liczba szkół podstawowych wynosiła 98 925 z 35 188 771 uczniami i 49 552 szkoły średnie z 19 370 763 uczniami. Kościoł wspierał także 2 395 540 uczniów szkół wyższych i 3 833 012 studentów.

Ośrodki zdrowia, pomocy społecznej i charytatywnej

Liczba szpitali, za które odpowiadał Kościoł w 2019 r., wynosiła 5245, najwięcej w Afryce (1418) i w Ameryce (1362). Liczba przychodni wynosiła 14 963, najwięcej w Afryce (5307), w Ameryce (4043).

Kościoł kierował także 532 szpitalami dla trędowatych, głównie w Azji (269) i Afryce (201). Zarządzał 15 429 domami dla osób starszych, przewlekle chorych i niepełnosprawnych, głównie w Europie (8031) i Ameryce (3642); 9374 domami dziecka, w przeważającej części w Azji (3233) i Europie (2247); 10 723 świetlicami dla dzieci, o największej liczbie w Azji (2973) i Ameryce (2957); 12 308 poradniami małżeńskimi, głównie w Europie (5504) i Ameryce (4289); 3198 centrami edukacji i reedukacji społecznej oraz 33 840 innymi instytucjami.

Tabele statystyczne

Poniższe dane zaczerpnięto z „Rocznika statystycznego Kościoła katolickiego”. W nawiasach zaznaczono zmiany – wzrost (+) lub spadek (-) względem roku poprzedniego.

Ludność świata – katolicy

Kontynent	Ludność	Katolicy	Procent katolików
Afryka	1 290 579 000 (+33 360 000)	251 550 000 (+8 302 000)	19,49% (+0,14)
Ameryka	1 014 407 000 (+6 973 000)	647 205 000 (+5 373 000)	63,80% (+0,09)
Azja	4 510 857 000 (+40 434 000)	149 136 000 (+1 909 000)	3,31% (+0,02)
Europa	720 399 000 (+157 000)	285 573 000 (+292 000)	39,64% (-0,05)
Oceania	41 535 000 (+459 000)	10 939 000 (+118 000)	26,34% (=)
Ogółem	7 577 777 000 (+81 383 000)	1 344 403 000 (+15 410 000)	17,74% (+0,01)

Liczba mieszkańców/katolików przypadająca na jednego kapłana

Kontynent	Liczba mieszkańców na kapłana	Liczba katolików na kapłana
Afryka	26 093 (-202)	5086 (-2)
Ameryka	8328 (+96)	5318 (+74)
Azja	43 958 (-765)	2123 (-34)
Europa	4280 (-172)	1697 (+25)
Oceania	9029 (+231)	2378 (+60)
Ogółem	14 853 (+215)	3245 (+35)

Jednostki administracji kościelnej i placówki misyjne

Kontynent	Jednostki administracji kościelnej	Stacje misyjne z kapłanem	Stacje misyjne bez kapłana
Afryka	543 (+2)	619 (+138)	72 698 (-4382)
Ameryka	1095 (-3)	963 (+56)	20 398 (-1113)
Azja	546 (+1)	1159 (+88)	37 013 (-358)
Europa	761 (+1)	394 (+6)	462 (-58)
Oceania	81 (=)	82 (+13)	836 (+75)
Ogółem	3026 (+1)	3217 (+301)	131 407 (-5836)

Biskupi

Kontynent	Biskupi ogółem	Biskupi diecezjalni	Biskupi zakonnici
Afryka	720 (+5)	516 (+11)	204 (-6)
Ameryka	2006 (-17)	1453 (-10)	553 (-7)
Azja	815 (=)	633 (+5)	182 (-5)
Europa	1687 (=)	1444 (+4)	243 (-4)
Oceania	136 (-1)	88 (+2)	48 (-3)
Ogółem	5364 (-13)	4134 (+12)	1230 (-25)

Kapłani

Kontynent	Kapłani ogółem	Kapłani diecezjalni	Kapłani zakonnici
Afryka	49 461 (+1649)	34 445 (1061)	15 016 (+588)
Ameryka	121 693 (-690)	85 416 (+98)	36 277 (-788)
Azja	70 254 (1989)	39 677 (+569)	30 577 (+1420)
Europa	168 328 (-2608)	119 869 (1436)	48 459 (-1172)
Oceania	4600 (-69)	2729 (-30)	1871 (-39)
Ogółem	414 336 (+271)	282 136 (+262)	132 200 (+9)

Diakoni stali

Kontynent	Diakoni stali ogółem	Diakoni stali diecezjalni	Diakoni stali zakonni
Afryka	479 (+1)	437 (+4)	42 (-3)
Ameryka	31 668 (+562)	31 471 (+554)	197 (+8)
Azja	343 (-11)	235 (+18)	108 (-29)
Europa	15 267 (+177)	14 982 (+207)	285 (-30)
Oceania	481 (+5)	478 (+7)	3 (-2)
Ogółem	48 238 (+734)	47 603 (+790)	635 (-56)

Bracia zakonni i siostry zakonne

Kontynent	Bracia zakonni	Siostry zakonne
Afryka	9085 (+289)	77 054 (+835)
Ameryka	13 735 (-390)	154 717 (-5315)
Azja	12 257 (-23)	174 764 (+599)
Europa	14 038 (-236)	216 846 (-7400)
Oceania	1180 (-86)	6718 (-281)
Ogółem	50 295 (-646)	630 099 (-11 562)

Członkowie instytutów świeckich

Kontynent	Członkowie męskich instytutów świeckich	Członkowie żeńskich instytutów świeckich
Afryka	72 (-7)	1202 (+30)
Ameryka	170 (-13)	5125 (-110)
Azja	43 (-10)	1843 (-104)
Europa	296 (-2)	12 713 (-365)
Oceania	1 (=)	30 (-4)
Ogółem	582 (-32)	20 913 (-553)

Misjonarze świeccy, katecheci

Kontynent	Misjonarze świeccy		Katecheci	
Afryka	8002	(+566)	439 219	(+6808)
Ameryka	348 862	(+33 930)	1 721 782	(-15 651)
Azja	41 570	(-550)	390 465	(+12 396)
Europa	11 833	(+277)	508 650	(5658)
Oceania	173	(+29)	13 918	(-485)
Ogółem	410 440	(+34 252)	3 074 034	(-2590)

Klerycy seminariów wyższych – diecezjalnych i zakonnych

Kontynent	Klerycy seminariów wyższych ogółem		Klerycy seminariów wyższych diecezjalnych		Klerycy seminariów wyższych zakonnych	
Afryka	32 721	(+509)	21 700	(+224)	11 021	(+285)
Ameryka	30 664	(-750)	21 120	(-784)	9544	(+34)
Azja	33 821	(-898)	15 847	(-102)	17 974	(-796)
Europa	15 888	(-630)	9351	(-688)	6537	(+58)
Oceania	964	(-53)	591	(=)	373	(-53)
Ogółem	114 058	(-1822)	68 609	(-1350)	45 449	(-472)

Klerycy seminariów niższych – diecezjalnych i zakonnych

Kontynent	Klerycy seminariów niższych ogółem		Klerycy seminariów niższych diecezjalnych		Klerycy seminariów niższych zakonnych	
Afryka	52 036	(-1519)	45 884	(-1305)	6152	(-214)
Ameryka	121 192	(-914)	8092	(-790)	3100	(-124)
Azja	25 386	(-20)	15 638	(-252)	9748	(+232)
Europa	8177	(-743)	5180	(-214)	2997	(-529)
Oceania	199	(+22)	182	(+22)	17	(=)
Ogółem	96 990	(-3174)	74 976	(-2539)	22 014	(-635)

Szkoły i uczniowie

	Przedszkola	Dzieci w przed-szkolach	Szkoły podstawowe	Uczniowie szkół podstawowych	Szkoły średnie	Uczniowie szkół średnich	Uczniowie szkół wyższych	Studenti uniwersytetów
Afryka	19 098	2 286 485	41 124	19 238 587	15 622	5 448 254	150 930	197 887
Ameryka	16 394	1 248 287	21 716	6 086 596	12 224	3 549 668	702 386	2 286 716
Azja	14 119	2 048 546	16 501	5 969 690	11 636	6 125 508	1 200 700	544 833
Europa	21 567	1 869 403	15 739	3 081 171	9341	3 750 141	332 318	756 759
Oceania	1489	80 271	3845	812 727	729	497 192	9206	46 817
Ogółem	72 667	7 532 992	98 925	35 188 771	49 552	19 370 763	2 395 540	3 833 012

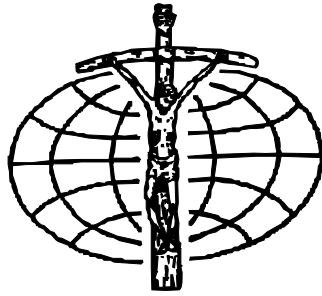
Ośrodki zdrowia, pomocy społecznej i charytatywne

Kontynent	Szpitala	Przy-chodnie	Szpitala dla trędo-watych	Domy dla osób starszych, chronicznie chorych, niepełnosprawnych	Siero-dince	Świetlice dla dzieci	Poradnie małżeń-skie	Centra edukacji i reedu-kacji	Inne instytucje
Afryka	1418	5307	201	659	1646	2149	1433	249	1192
Ameryka	1362	4043	41	3642	2133	2957	4289	1630	13 092
Azja	1180	2775	269	2674	3233	2973	864	490	2764
Europa	1014	2313	19	8031	2247	2491	5504	725	16 503
Oceania	271	525	2	423	115	153	218	104	289
Ogółem	5245	14 963	532	15 429	9374	10 723	12 308	3198	33 840

**Jednostki administracji kościelnej podlegające Kongregacji
ds. Ewangelizacji Narodów (terytoria misyjne)
(21 października 2021 r.)**

Kontynent	M	AD	D	OT	WA	PA	MSI	PT	AA	OP	OGÓŁEM
Afryka	94	3	394	–	19	3	1	–	–	3	576
Ameryka	5		22	–	40	1	2	1	–	–	71
Azja	78	1	343	1	17	34	3	–	4	2	483
Oceania	11		31	–	–	1	2	–	–	1	46
OGÓŁEM	188	4	790	1	76	39	8	1	4	6	1117

Legenda: metropolie (M), archidiecezje (AD), diecezje (D), opactwa terytorialne (OT), wikariaty apostolskie (WA), prefektury apostolskie (PA), misje *sui iuris* (MSI), prałatury terytorialne (PT), administratury apostolskie (AA), ordynariaty polowe (OP).

PAPIESKIE DZIEŁO ROZKRZEWIANIA WIARY

www.pdrw.missio.org.pl

2018 – 2026

Wielka Nowenna Różańcowa

TEMATY

poszczególnych lat nowenny

- ➔ **2018 r.** – Tajemnice Jezusa i Maryi
drogą do dojrzałego życia duchowego
- ➔ **2019 r.** – Duchowość bł. Pauliny M. Jaricot – założycielki Żywego Różańca i Dzieła Rozkrzewiania Wiary
- ➔ **2020 r.** – Żywy Różaniec znakiem jedności
z Ojcem Świętym i Kościołem
- ➔ **2021 r.** – Różaniec modlitwą o zbawienie innych
- ➔ **2022 r.** – **Żywy Różaniec wsparciem dzieła misyjnego**
- ➔ **2023 r.** – Różaniec nadzieją i siłą dla chorych i cierpiących
- ➔ **2024 r.** – Ewangelizacja z różańcem w rękę
- ➔ **2025 r.** – Żywy Różaniec w przekazie mass mediów
- ➔ **2026 r.** – Różaniec modlitwą o Boże Miłosierdzie dla świata

PATRONI NOWENNY

Matka Boża Różańcowa, św. Jan Paweł II,
bł. ks. Ignacy Kłopotowski, bł. Paulina Jaricot

TYDZIEŃ MISYJNY ONLINE

WERSJA ELEKTRONICZNA

1. Plakat (pdf)
2. Przekaz Dar serca dla misji (pdf)
3. Video: świadectwa misjonarzy na każdy dzień Tygodnia Misyjnego
4. Materiały na Tydzień Misyjny 2022 (pdf)

missio.page.link/TM2022